உ

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

சித்தாந்தவீரசைவசமயாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

உறையூர்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

குமாரர்

சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

திருப்பரங்குன்றம்

அருணாசலசரணர்

குமாரர்

நாராயணசரணரால்

தஞ்சை

"ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது:

விகாரி-௵.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளென்னும் மூவர்சரித்திரச்சுருக்கம்,

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திநகரம் ஏழனுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்திலே, ஏறக்குறைய முன்னூறு வருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமிப் பட்டாரகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு ஒருநாள், வழியில் ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்ததலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானிய தீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, தமது பூசைப்பேடகத்தைப் பரிசனர்களிடத்துவினவ? அவர்கள் பகலிற்றங்கியிருந்த விடத்தில் வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு மிகமனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களோடு அவ்வூர் மனிதனொருவனையுஞ்சேர்த்து பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம் வரையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவரைவிட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர் அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் ஓர் சங்கமத்திருவுருவங் கொண்டு அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்கு நிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து வணங்கிநின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, "நீர் அங்கம்வேறு இலிங்கம்வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது, இலிங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது, உமது பூசைப்பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும் "என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர் இச்செய்கை நமது சீடர் பந்துக்கள் முதலானவா

களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து நின்ற னர். அதுகேட்ட சிவபெருமான் " அந்தச்சீடர்முதலியோரால் பெறப்படும் பயன் சிறிதுமில்லை. நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவ லிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்று புத்திரர்க ளும் ஒரு புத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மைமறு மையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால் இவ்வா லயத்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவ ரிடத்திலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்துகொள்ளும் " என்று வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவசமயாசார நெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு மறை ந்தருளினர்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீ குருதேவராலனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து குருதேவரைத் தரிசி த்து, அவராலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்யப்பெற்று, திரு க்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்திற்கு வந்து, தமது அநு ட்டானப்படியே சீடர்களுக்குஞ் சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய் துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணாம லையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும ஒரு புத்தி ரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் முறையே சிவப்பிரகாசம வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானாம்பிகை என்று நாமகர ணமுடையராய் முதல்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத் தில், தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிஐயர் சிவலிங்கவைக்கியமா யினர்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது சகோ தரர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக்குப் போய், குருதேவரைத்தரிசித்து அநுசேவாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாள்களுள் ஓர்நாள், அந்தச் சோணசைலத்தை பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரும்போதே சோண சைலமாலையெனப் பெயரிய நூறுசெய்யுள்களாற் றோத்திரம் பண்ணினர். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவி ரும்பித் தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிர யாணமுற்று, வாலிகண்ட புரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத் தில் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அக் கொாமாகிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தி

யிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரெ ன்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரவைக்கேள்வியுற்று, அங்க டைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெற விரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, அவரை யுடன்படுத்தித் தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர் மடத்தி ற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத் தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டு வருஷம் வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரு ம்பி தக்ஷிணதேசத்திற்குச்செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவரு க்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, பொருனை நதி தீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் இலக்கண விலக்கியங்களில் அதிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற் சென்று, சுவாமிகளைக்கண்டு, அவர்களாலுபசரிக் கப்பெற்று, தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரி வித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளு டைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு கு, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினும் கொண்டுமுடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக என்றுகூற; சுவாமிகள்

குடக்கோடுவானெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு—வடக்கோடு
தேருடையான்றெவ்வுக்குத்தில்லைதோன்மேற்கொள்ள
லூருடையானென்னுமுலகு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடு தேருடையான் என்று அமைத்த மையை சுவாமிகள்வியந்துபாராட்டி, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தழுவித் தம்மருகிருத்தி, அவர் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவா மிகள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளென்னும் இருவருக்கும் ஒரு பக்ஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லி முடித்தார், அது கண்ட சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அண்ணாமலை ரெட்டியா ரென்பவர் தங்களுக்குவழிச்செலவிற்குபகரித்தமுந்நூறுபொன் னையும் குருதக்ஷிணையாகவைத்து உபசரிக்க; சுவாமிகள். இது,

நமக்கு வேண்டுவதில்லை. நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக் கொண்டு திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவரொருவனைத் தங்கள் வாயிலாக வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மை வணங்கும்படிசெய்து கொடலே குரு தக்ஷிணையாகும்'' என்றுமறுத்தருளினார்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர் மாணாக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத்தரிசனஞ் செய்து பிரதக்ஷணம வருமபோது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை யாவரொன்று அவருடன் வந்த மாணாக்கரிடத்திற்றனே வினவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியேதூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும கலகநேரிட; புலவர்சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத்துணிந்து "நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம். முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்'' என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள் தங்கருத்து நிறைவேறும் வாயில் இதுவே என்று கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடு பாடத்தொடங்கி உடனே அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதிதொடையாக முப்பது கட்டளைக்கலித்துறை பாடிமுடித்தருளினா. அதுகண்டு புலவர், தாம் ஒரு செய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி, '' அடிமையாயினேன் '' என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார் சுவாமிகள் தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவனை ஆதீனசந்நிதிக்கழைத்துவந்து தாம போதகாசிரியராகக்கொண்ட அச்சுவாமிகளுககு, அடிமையாக்கிவிட்டார். சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, "தாங்கள் பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடியே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக '' என்று விடைகொடுத் தனுப்பியருளினார்

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து முன்போலவே அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையுளமைந்த, வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கை மாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வசிக்குநாளில், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவ

இரதத்தால், அடியார்களுக்குபயோகமாகத திருமடத்தெதிரி லிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச செல்வர்க்கோ தும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலை வெங்கனூர்ப்பிடாரிகாண்க,விருமபுவியிலொருமுருங்கைக்கொ மபொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீகம், முருங்கைதனைவேரோடுங் களைந்தனையெனறு லுனக்குமுறைநன்றேமோ.

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே,அவ்விர் தம அழிந்தொழிந்தது, அதன்பின் சிலகாலமங்கிருந்து, அத் தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திரு வெங்கைக கலமபகம, திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங் காரம என்னும் நான்குபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, பின்பு துறைமங்கலத்தை யடைந்தார். தமதடியாராகிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவா சுவாமிகளை "தேவரீா விவாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும்" என்றுபிரார்த்திக்க ; அதற்குததரமாக

சேய்கொண்டாருங்கமலச்செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானுமபரவும்பட்டீச்சுரததானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாநூறுவயதளவிருந்து
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே

என்னும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவைப் பாடியருளிய சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார் த்திக்க ; அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவவாறு மோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண டுமின்றி மௌனராயினர். பின்னா யாத்திரையினின்றும்வந்த கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில், அவர் அதற்குத்தரமாக

நாணியென்பதைநாரியென்றுரைத்திடுகைசையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்ப்புகுந்ததுவென்றாற்
காணலாவதோருருவமெய்ந்நாரியைக்கண்டாற்
பூணுவார்மயல்காளையரொன்பதும்புதிதோ.

என்னும் செய்யுளால் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரி வித்தனர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தம்பின்னோரிருவர்கருத்தை யும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம்துறவறம் பூண்டமையைத் தெரிவித்து " மணம் புரிவித்து," இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற நடத்தி வாழ்க என்று ஆசிர்வதித்து அவர்களை நிறுத்திவிட்டு, தம்மிடத் தன்பு பூண்ட அண்ணாமலை ரெட்டியாரோடு சிதம்

பாத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிவப் பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நா ன்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினர்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களை யும் வணங்கி, திருக்காட்டுப் பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிச னஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்சிற ந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைதலைக்கண்டு, இறக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீக்ஷை செய்து, அவளதுநல்லூழை யும் பரிபக்குவத்தையு முணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு

நிறைய வுளதோவெளிதோ கொளுவேம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மா—னுறையுந்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டிப்பள்ளியெமக்கு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திர த்தே, அப்பெண்,

தென்னோங்குதில்லைசிவப்பிரகாசப்பெருமான்
பொன்னோங்குசேவடியைப்போற்றினே—மன்னோன்
றிருக்கூட்டமத்தனைக்குந்தெண்டனிட்டோந்தீராக்
கருக்கூட்டம்போக்கினோங்காண்.

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியி னெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்கவினைவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப் பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ் செய்துசிலகாலமங்கிருந்தனர்.

அதன்பின் சுவாமிகள் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி, அண்ணாமலையொட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது வழியிலே சாந்தலிங்க சுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்த பின அவரை நோக்கித்தாங்கள் பேருமொன்னுந் திவ்வியதலத் தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ; அவர் "திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத் திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசமயத்தை உலகத் தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயி லமலையில் விளங்கியிருந்த சங்குகன்னமொன்னுங் கணத்தலை வரது மாணாக்கருட்சிறந்த சிவஞானபாலைய சுவாமிகளைத் தரி

சித்தல்வேண்டுமென்னும் காதலால் வந்தேன்,, என்றுரைத்த னர். பின்னர் இருவரும் களிகூர்ந்து பொம்மைய பாளையத் தைச் சமீபித்தவுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளைநோ க்கி ,,நாமிருவரும் சிவஞான பாலையசுவாமிகளைத் தரிசிக்கவே ணடி யிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக,, என்றுபிரார்த்திக்க; ,,நாம்நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை,, என்று மறுத்துவிட்டு சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலு ள்ள ஐயனார்கோயிலில் அன்றிரவு துயில்கொண்டார். அப் பொழுது முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷபங்களைவைத்து "இவற்றை மாலை யாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, அதனைச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க;' அவர் " சிவஞானபாலையசுவாமி கள் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால், அதுபற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொற்பனததில் சுவாமிகள் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப் படுத்தினர்" என்று வலியுறுத்தினர். உடனே அச்சுவாமிகள் மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது என்னும்பிரபந்தங்களை ப[illegible]டி அவர்சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம்பெற்று அந்தஞானசாரியரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணாமலை ரெட்டி யாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப்போகும்படி ஆஞ்ஞாபிதது, ஞானசாரியனைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடததிற்றானே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற் றுக் காஞ்சிபுரத்தையடைந்து சுவாமிதரினஞ்செய்து அங்கிருக் கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவராற் கீர்வாணகன்னட பாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாக மாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்தை வேதாந்தசூடாமணியெனப் பெ யர்தந்து அதனையும், இரேணுகரென்னுங்கணத்தலைவரால் அக த்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணி யையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமி ழிற்பாடியருளி, சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசித்தல்வே ண்டுமென்னும் பேராசையால், அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப் பள்ளியெழுச்சி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களையுஞ் செய்து

கொண்டு, கூடவமெனவழங்கும் திருவிற்கோலத்தின் வழியாக வரும்பொழுது, அந்நகரத்தார் சுவாமிகளின் அற்புதமகிமைக ளைக்கேள்வியுற்று எதிர்கொண்டுபசரித்து அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளுமபடி பிரார்த்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணைந்து, புராணம்பாடி முடித்து, ஞானாசாரி யனாயடைந்து தரிசனஞ்செய்து மேற்சொல்லியபிரபந்தங்களை சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானாசிரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம மையாரையும் தரிசித்துவணங்கி, அவ்விடத்தில் ஞானாசாரியா கட்டளைப்படி ஒரு திருமடமமைத்துத் தமவரவுநோக்கி எதிா கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

வெங்கைப்பழமலையார்மீதுகோவைவியந்துரைக்கு
மெங்கட்கினியசிவஞானதேவனிசைவுகொடு
திங்கட்பவனியிருகான்முதுகுன்றர்சேர்மறுகின்
மங்கைச்சிதம்பரபூபதி நல்குமடமிதுவே.

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி அத திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி பிக்ஷாடன நவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம, பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஒருநாள் மணிமுத்தநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வருமபொழுது அதனரு கிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்திய த்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க, அதுகண்ட அச் சோலைக்காவலாளன் சுவாமிகளின் மகிமையறியாது மடிபிடித் திழுத்து மனவருத்தஞ் செய்தமையைக்கண்டு

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்காவந்தகனைத்தாளா
லடர்த்ததுவுஞ்சத்தியமேயானா—லெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காவென்னைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர். அவ் வெண் பாவி லமைத்தபடியே அவன் சூரியனுதயமாக உயிர்துறந்து, சுவாமிகளைத் தரிசித்துப் பரிசிக்கப்பெற்றுத் தண்டிக்கலுற் றமையால் நற்கதிபெற்றுய்ந்தான். பின்னும் சிலநாளங்கிருந்து

திருப்பதிகம்பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைசெய்து வருமபொழுது, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிரப்பட்டு ஏசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்கொள்கையைமறுத்து, ஏசுமத நிராகரணமெனப் பெயரிய ஓர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர் தலங்களையும் இரண்டு வெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்து முடித்து, அதனபின் கலம்பகமென்னும் ஓர் பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்து, அந்நூலை சந்நிதானத்திலரங்கேற்றி, உடன்சென்றனர் ஒருநாள் சாயங்கால அநுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானாசாரியரும் தாமும் ஏகாந்தமாயிருந்து, தமது சட்ஸ்தல இலிங்கவனுபவத்தையும் ஞானவிசேஷ சமரசபாவத்தையும ஆராய்ந்து, இன்புறும்பொழுது, எதிரொழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு

கடன்முரசமார்ப்பக்கதிர்க்கதிற்றுலேறி
யடைமதிவிண்கழைநின்றாடக்—கொடைமருவு
மெங்கள்சிவஞானவேந்தலிறைத்தமணி
தங்கியவேதாரகைகடாம.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின்னுமொருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற் பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு எழுதிவரும்படி கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றூரையடைந்து, அவ்வாசிரியர் திருமடத்தில்வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்க வகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச சருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில் பதினெட்டாம் வயதில் சிவலிங்கவைக்கியமாயினர். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவ்விடத்தேசென்று,

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுங்கெண்டசுவைமுதிர்ச்
சியாலே, தன்னியலைமுழுதுமுணைத்தமையாமுன்னினைககவா
ந்துதடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டானெனதுமாதவத்தின்வலி
தீரமண்ணின்மீதே, யென்னுடன்வந்தவதரித்தவிளங்கருணைப்
பிரகாசனென்னுங்கோவே.

என்னும் செய்யுளைப் பாடிநிற்க, வேலையசுவாமிகள்,

ஆண்டதனாலெனையொவ்வாய்வித்தையினிற்றமையனினு மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனினுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்னபுதுமைதானோ, காண்டருகண்மணியேநல்லிளங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிகுவன்னெஞ்சேனே.

என்னும் செய்யுளைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்றாது வருந்தி நின்றனர். அவரை ஒருவாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றூரையடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும் நெடுங்கழிநெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்திபுராணத்தில் கண்ணப்பச்சருக்கமும, நக்கீரச்சருக்கமும் செய்தருளி, சிவாநுபவச் செல்வராய்ச் சிலகாலம்வாழ்ந்திருந்து, முப்பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பௌர்ணிமைத்திதியில், சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய பரசிவலிங்கத்திற் கலந்தருளினார்.

அதனையறிந்த வேலையசுவாமிகள் அவ்விடத்தையடைந்து

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லுமிருவரிடைதோன்றியயான்—முல்லை
யரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண்.

என்னும்வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க் கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறுதெளிந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தி னின்றுநீங்கி, நல்லூர்ப் புராணம்,இஷ்டலிங்ககைத்தலமாலை,கும்பகோணச் சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமசிவாயசுவாமிகள் சரித்திரமாகிய நமசிவாயலீலை, உபமன்னியமகாமுனிவரால் திருவடி தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கிருஷ்ண சரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்தி புராணதகையுமுடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில, எழுபத்திரண்டாம்வயதில், சிவலிங்க வைக்கியமாயினார்.

இம்மூவர் சரித்திரச் சுருக்கம்,

முற்றுப் பெற்றது.

சிவமயம்

இம்மூவருளிச்செய்தநூல்களின் பெயர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச்செய்தன.

சோணசைலமாலை
திருச்செந்திலந்தாதி
திருவெங்கைக்கோவை
திருவெங்கைக்கலம்பகம்
திருவெங்கையுலா
திருவெங்கையலங்காரம்
சிவப்பிரகாசவிகாசம்
தருக்கபரிபாஷை
சதமணிமாலை
நால்வர்நான்மணிமாலை
தாலாட்டு
நெஞ்சுவிடுதூது
வேதாந்தசூடாமணி
சித்தாந்தசிகாமணி
பிரபுலிங்கலீலை [ள்ளைத்தமிழ்
சிவஞானபாலையசுவாமிகள பி
திருப்பள்ளியெழுச்சி
திருவிற்கோலபுராணம
பழமலையந்தாதி
பிக்ஷாடனநவமணிமாலை
கொச்சகக்கலிப்பா
பெரியநாயகியம்மை விருத்தம்
பெரியநாயகியம்மைகலித்து றை
ஏசுமதநிராகரணம்
க்ஷேத்திரவெண்பா
கலம்பகம்
நன்னெறி
சிவநாமமகிமை
அபிஷேகமாலை
நெடுங்கழிநெடில்
குறுங்கழிநெடில்
நிரஞ்சனமாலை
கைத்தலமாலை

வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன.

நல்லூராப்புராணம்
இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை
வீரசிங்காதனபுராணம்
குகைநமசிவாயலீலை
பாரிசாதலீலை
மயிலத்திரட்டைமணிமாலை
மயிலத்துலா

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன

இஷ்டலிங்கவகவல்

இம்மூவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஸ்ரீ காளத்தி புராணம்.

ஆக நூல்கள் (சஉ)

இச்சரித்திரச் சுருக்கத்துள் இவர்கள் சமைய உசிதமாயச சொல்லப்பட்ட கவிகள் (மிஉ).

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கதியின் அட்டவணை.

பக்கம்.	ஆவது.	கதியின் பெயர்.	பாட்டுத் தொகை
க	க	ஆதிகதி	உக
எ	உ	கைலாசகதி	௬க
௰௫	௩	மாயையுற்பத்திகதி	எ௪
உஎ	௪	மாயைபூசனைகதி	௫௯
௩௬	௫	பிரபுதேவர்வந்தகதி	௯க
௫க	௬	விமலைகதி	௫௰
௫அ	எ	மாயைகோலாகலகதி	அ௰
௬௰	அ	வசவண்ணர்வந்தகதி	௪௫
எஎ	௯	அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி	௫க
அ௫	௰	மாதேவியம்மைதுறவுகதி	௫அ
௯௪	௰க	கொக்கிதேவர்கதி	௩௰
௯அ	௰உ	முத்தாயியம்மைகதி	உஎ
௱உ	௰௩	சித்தராமையர்கதி	எ௬
௱௰உ	௰௪	வசவண்ணர்கதி	௪அ
௱௰௯	௰௫	மருளசங்கரதேவர்கதி	உ௪
௱உஉ	௰௬	இட்டலிங்ககதி	௪௩
௱உஅ	௰எ	கதலிவனகதி	உ௰
௱௩க	௰அ	சாதகாங்ககதி	உ௫
௱௩௪	௰௯	கோரக்கர்கதி	௬௯
௱௪௩	உ௰	முனிவரர்கதி	உ௩
௱௪௬	உக	சூனியசிங்காதனகதி	௰௫
௱௪அ	உஉ	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	௬உ
௱௫அ	உ௩	ஆரோகணகதி	௯௪
௱௬௬	உ௪	ழுஞேலயகதி	உக
௱௬௯	உ௫	மான்மியகதி	உஎ

ஆக கதி உ௫-க்கு திருவிருத்தம் கக௫அ.

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலைமூலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA U. V. S. IYER LIBRARY, BESANT NAGAR, MADRAS

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர்குலாதிபன்றூய்மலர்நந்தனம்
பெருகவார்கடற்பெய்தவயிற்றினோன்
கரகநீரைக்கவிழ்த்தமதகரி
சரணநாளுந்தலைக்கணியாக்குவாம்.

முதலாவது
துதி கதி

சிவபெருமான்.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன்கைகான்முடங்குபொறியிலி
னாவாயொழுகிற்றெனவுலகமளந்தமாலுநான்முகனுந் [தன்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத்தானேயுவந்தெங்கரதலத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத்தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்
பாம். (க)

உமாதேவியார்.

ஆதிபகவன்றனதுடறணிப்பான்பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப்பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
சீதமதியுமரவும்விழுஞ்செயற்குமூவகைசெயாமலலை
மாதுபணியுமதற்குமனமகிழுமுமையைவணங்குவாம். (உ)

விநாயகர்.

மாரனெடுத்துவளைக்குமொருகரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
நாரியடுத்தவளிமாலைகுலையததுரந்துநயந்தோடி
வீரமனத்துவினைப்பாகர்குறிப்பினொழுகிவிளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களிநல்யானையிணைத்தாளேத்துவாம். (௩)

சுப்பிரமணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும்பரமனணியிற்பரித்தமணி
நாகநுழைவுற்றுடல்சுருணடுகிடந்துநகுவெண்டலைப்புழையிற
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப்பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு [வாம
தோகைமயில்வாகனப்பெருமானிணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடு

அல்லமாப்பிரபுதேவர்.

கலையைமதிக்கும்புலவர்தமைச்சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்கும்முனிவரரைத்திசைமாமுகனைநினைவிளையாச
சிலையைமிதுக்குநொடியோனைவிழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை
நிலையைமிதிக்குமல்லமன்செங்கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம்.()

,வசவேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்குயான்செய்யடிமைமெய்யா
கள்ளவேடம்புனைந்திருந்தகள்வரெல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியாராக்யுள்ளதருள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன்மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (௬)

சென்னவசவேசர்

பங்கவளற்றுவழிமாற்றியொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞசமயருணாகடமைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலையிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்னவசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம.

மடிவாலமாச்சையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாகனடியாரறுவைமாசடித்துத் [யைத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன்னவன்றன்சேனைசெய்பிழை
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்னபின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவாலமாசசன்பொன்னங்கழல்போற்றி.

சைவசமயாசாரியர்.

பெண்ணிற்கரசுதானுகவென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கையாகச்செங்கன்மாழையா
நண்ணச்சிறியநரிகணிமுடங்குளையபரியாய்நகர்புகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்முத்தமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம்.

சிவனடியார்.

பரமைமகேளவன்றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார் பத்திபெ
முருவமாகுநஞ்சோமநாதன்றுதியுளுறுசரண [லா
ரரவணியானடியார்கண்மற்றையவர்களனை வருந்தாம்
விரவிநாளுமிருப்பவிடங்கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௰)

சிறப்புப்பாயிராம்.

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிலத்தி றைபுகழல்லமதேவன்சரிதத்தீம்
பால், புண்ணியாருசெவிவாயிற்றமிழ்ச்சங்கத்தான்முந்தியபு
ட்டினுறு, வெண்ணரியபுகழ்ப்பலயத்திருந்தவரோவடிவெறிரு
தானென்றகூறப், பண்ணியன்முத்தமிழ்க்கவிதைநசிவப்பிரகா
சப்பெரும்பேர்படைத்துளானே. (௰௧)

அவையடக்சம்.

வேறு.

அடலுறுமல்லமனரியசீரொடு
படுதலினயந்துபாராட்டும்பன்முறை
மடனிகுமுலகமென்மொழியைவந்துவாந்
கடலினுமூழ்குவாகாலமொன்றினே. (௰௨)

படலந்தொகை.

நாற்கதிகருமிடர்கடந்துநச்சுனர்
பாரக்கதிமுதலிருபத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள்விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருபதோடைந்துஞ்செப்புவாம். (௰௩)

சம்பந்தம்.

கன்றியவயிரிகள்காதுங்காதையும் ✻
வன்றுயர்மதனநோய்வளர்க்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும்பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லமனமலலீலையே. (௰௪)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறையொழுகுசெம்புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர்கொளவர்மாமல
ருறுங்களிவண்டினல்லமனுண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும்பெரியர்கொள்வரோ. (௰௫)

✻. பாரதராமாயணங்களிற் கூறினார் போலும்

பிரயோசனம்.

மயலளற்றான்றுகோன்மல்குமன்பெறு
மியலெழுத்தெழுதுகோலங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன்மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோலமலலீலையே. (௧௬)

விடயம்.

நன்றிகொளடிகளுன்குறநடந்துபோ
யென்றனிநாவினினறெழுமிசசெய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன்சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலிலன்பராநகன்றையூட்டுமால். (௧௭)

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப்பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுரைமனமிறந்துநின்றவொரு,சிவலிங்கந்தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றான்மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண்ஞானசத்தியவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (௧௮)

ச,,ற்றுமச்சிவனுக்கிச்சாசத்தியவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான்சொல்லியவவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பாமற்றவரிருவர்பாலும்
போற்றுறுமரியுதிப்பன்பொறியவன்சத்தியாமால் (௧௯

அத்திருமாலுமாவுமளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரலுஞ்செங்கேழ்முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையனனோர்தரவருமுலகிற்றோற்ற
நித்தனநகுருகுகேசனினைவுமாத்திரையினுமால். (௨௰)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றேயயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங்கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும்புராந்தகற்களித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கிநிறுவினன்குருகுகேசன். (௨௧)

முதலாவது துதிகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௧.

இரண்டாவது.

கைலாசகதி.

—:*:—

வெள்ளிமால்வரையினுச்சிவீற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுசேருற்றுமதாரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்பிறமுட்ராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையைஞ்ஞாலநீத்துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (க)

இயங்குவநிற்பவானயாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்றருளரிவானவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுளவிதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகாவானவர்முதலியோர்க்கும். (உ)

நான்முகவண்டந்தன்னுணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தூன்முகவிழிகளாற்கண்டுமெபாகளுவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனிசாற்றியபேராநந்தக்
கூன்முகமதியணிந்தகொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (ங)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாதுகுடைந்தமூக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற்கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்டவெளங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளிவந்ததிபாசமாகவேவிளைந்ததம்மா. (ச)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங்கலுழினுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன்மறுத்திடவலியனல்ல
னண்பிசைந்திறைவனுக்கேநாமிடமாவமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்டபரிசினின்றிடுமக்குன்றம். (ரு)

ஒழுகுறுமருவியீட்டமொலியினனகுவெண்டிங்கள
பழகுறுமுடற்களங்கார்ப்பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறுமிழ்மதத்தான்மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
யழகுறுநடையாலன்றியறிதரப்படாவக்குன்றில். (சு)

விளங்கொளிதுளும்புமந்தவெள்ளியங்கிரியினுசசி [று
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற்சுடர்மணிச்செய்குனறொன்
களங்கறுபராரைத்துய்யகருப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்றுவயங்குதல்போலுமன்றே. (எ)

இனையதிக்கைலைவெற்பிலிறையரசிருக்கையொன்றுண்
டனையதையணியமாட்டாதப்புறம்போயினுனென
றெனையிகழ்பவர்களில்லையிலங்குமம்மண்டபத்தின
றனிவளமனந்தனுலுஞ்சாற்றிடற்கரிதுமாதோ (௮)

வேறு.

அன்னமண்டபத்தங்கணேர்பகன்
மின்னுசெம்மணிவேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கதிர்மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங்கிருந்தனனென்பவே (௯)

குழவியாயுடற்கூனிநரைத்ததோர்
விழவுவாண்மதிவேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக்கிரிக்கோன்மகபெறு
மழகுநீர்முகளாயிடைவாழ்வுற. (௰)

அங்கியென்னநகப்பமேனேகிய
செங்கணென்றுதிருநுதல்சேர்தரத்
திங்களென்றுந்தினகரனென்றும்வா
ழுங்கண்மல்குமருண்மடைபோன்றுற. (௰௧)

எண்ணுமன்பரிதயமென்புட்படு
கண்ணிபோன்றுவார்காதிடைத்தோடுற
நண்ணுமாதுமைநன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீலமணிமிடற்றொன்றுற. (௰௨)

நகந்தருங்கொடிகண்களைநாணியே
முகந்திருமபுமுறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர்வீரமழுவலந்
தகுந்தகுந்தகுமென்னத்தயங்குற. (௰௩)

ஒசிற்றெரிந்தசுடர்மணிக்கங்கண
முற்றிலங்கவொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்தமதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலையுற்றனைபொற்புற. (௰௪)

புரத்தைவென்றநகைக்குமென்போதினேன்
சிரத்தைவென்றசெங்கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்குமின்றெனக்கூற்றுதைத்
தரித்தவீரக்கழலொடுதாளுற. (௧௫)

இருந்தவாதியிடத்திலிருந்தனள்
பரந்தவானும்படியுமுயிர்களு
மொருங்குதோன்றவுதவிக்கருவுறீஇ
வருந்திலாதமணிவயிற்றன்னையே. (௧௬)

இறைவனங்கணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்டவிருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம்மண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்தநறுமலர்தாழ்ந்திட. (௧௭)

ஏற்றுவார்கொடியெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற்றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவுசுடர்த்திருநெற்றயின்
ஞாற்றுமோர்மாமணிச்சுட்டிநலந்தர. (௧௮)

ஈசனார்முகமென்னுமுளரியி
லாசைகூருமளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர்வாய்க்கிளவெண்ணகை
தேசுலாமணியாகச்சிறந்துற. (௧௯)

மாணப்பூண்புனைமற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடாதோலையின்பூணென
யாண்ர்ச்செம்பொனிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும்வள்ளைகவின்செய. (௨௰)

ஓங்குவாவுடையும்பனயனரி
தாங்குமாவிதணந்தொழிந்நாளினும்
வாங்குருவெழின்மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணரசென்னச்சிறந்திட. (௨௧)

அரவுலாஞ்சடையண்ணலைப்பிள்ளைதான்
பருவமூன்றினிற்பாடவின்பாறரும்
பொருவில்கொங்கைப்புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமாரமணிவடந்தாழ்ந்துற. (௨௨)

பறந்திடாமணிவண்டுபடுமலர்
சிறந்தநீலமலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாதுமறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளிமுன்கையமர்ந்திட. (உ௩)

தோலுடைப்பரன்றன்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ்வாறெனும்பட்டனை
மேலுடுத்துவிளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறுநோய்புரியாதுற. (உ௪)

புத்தனிச்சம்படினும்பொருமையை
யெய்த்துமற்றையிருமணத்தம்மியி
லத்தன்வைத்தவடிககமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ்சிலம்புமுழங்குற. (உ௫)

இருந்தவாரருளெம்பெருமாட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென்கொங்கைப்பொறையினல்
வருந்துநூற்பகவன்னகருங்குலா
ரரம்பைமாதரளப்பிலவொய்தினர் (உ௬)

வேறு.

முமலையங்தொடையருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரிதுணைவியராமெழுவருமபோய்
வல்லரும்பெனகுவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதிசெய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உ௭)

அன்னமொன்றறியாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகினங்களின்றொகுதி
யென்னவமபுயத்தொருசதகோடியிந்திரைகண்
முன்னடைந்துவெண்கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உ௮)

அரவுகௌவியகதிரொனப்பட்டசாந்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண்முத்தவாணகைகொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க்குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகைமருஙகுநின்றசைத்தனர்மன்னே. (உ௯)

எடுத்துவீணைகளுளர்நரம்பிதமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வராமபிரமருமறிவரிதாகப்
பட்டத்தபாம்பணிபரன்புடைமாதுசீர்பாட்டிற்
றொடுத்துவாலியகலைமடந்தையர்பலர்துதித்தார். (௩௰)

செப்பமைந்ததண்ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டொப்பமைந்தவொண்சதிதழீஇச்சுவையபல்காய
முப்பமைந்தவின்கறியெனநடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தகணுருத்திரகணிகையருவந்து (௩௧)

எந்தைபாலுமைமுக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்களருகுநின்றனாபணிமகிழ
வந்தமாதருட்டமகுணமாதுமையருளாற்
சந்தமாயையெனப்பெயர்கொடுதருக்கிநின்றனளால் (௩௨)

தெள்ளுவார்திரைக்கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகியமதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிளநவவியுநவ்வியுந்தொடாபு
கொள்ளுமாறவணெருங்கினவுருத்திரகுழாங்கள் (௩௩)

சங்கமொன்றுடனென்றுதாக்குறவொளிதழைக்குந்
துங்கநேமியுமன்னவாறுறவலைசுருட்டும்
பொங்குவேலைவந்தெனவரிக்கணங்களற்புதத்த
வெங்கணாயகன்பேரவையிடத்துவநதிறுதத. (௩௪)

முகங்கணான்கினுநான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிருநான்குநான்குச்சியிற்குவியச்
சகந்தருஞ்செயற்பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனியனவையிடைப்புகுந்தனர்பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனுமெனிலுயர்ந்தவொன்பநன்றிக
கயிலைநாயகனமர்திருவோலக்கங்காண்பா
னயனமாயிரமிலாமையினதிகனென்று
வயிரவான்படையிந்திரனெண்ணிலர்வநதாா. (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள்வித்தியாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர்முதலியகோடிசைபுரப்போ
ரிருதர்மற்றுளார்விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருங்கி
வரதனத்திருவோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமுமுறையினாற்செயும்வலியடைந்தா
மொழியும்யாக்கையுமனமுநல்லறங்களின்முயன்று
கழியுமாறுமுக்காலமுமுளர்தளைகழன்றோர்
பழியிலாவசிட்டாதிமாமுனிவரர்பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப்பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன்மண்ணெடுத்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர்நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொள்
வழுவிலாவருட்கணங்களெண்ணிகந்தனவந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவநிந்தைசெய்வார்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கினென்றுமுன்சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குநல்கிநிந்தனைசெயாமறிமுகமியைத்துத்
தருக்கிநின்றவவ்வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௪௰)

காதியாயிரமால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங்கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பூதியாயினுநிரம்புறுக்கபாலபாணியனாய்
மாதுபாதியனவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக்கில்லையென்றுரைப்பதென்விளங்க
வீரமாதெனவறிகிலீரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினிவெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும்புகுந்தனளவையிடைவிரைந்து. (௪௨)

ஊன்றுஞானமேயுயர்வயிராகநல்லொழுக்க
மூன்றுகாலெனக்கொண்டரன்முகத்திளமுறுவ
லூன்றுமாறுநின்றாடினன் கதிரிருடொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத்தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன்.

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகள்யாவையும்படுகழனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகையுறவடிததொதுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம்பிரம்பொடுதிரிந்தனன்களித்து. (௪௪)

பெய்யுமாமழைமுகிலெனப்பெரியவாய்முழவந்
துய்யமாமதியனையவெண்சுரிமுகச்சங்க
மையவாணனும்பாணுகம்பப்பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத்ததிர்த்தனர்செவிகரங்கவிழ்ப்ப. (௪௫)

துதிப்பரோர்சிலர்பாடுவரோர்சிலர்துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர்கைகளாற்றோளிணைகொட்டி
யதிர்ப்பரோர்சிலர்நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சிலராயினரவையிடைமிடைந்தோர். (௪௬)

படைக்கலங்களிஞெளியிமையவரொளிபரித்த
தொடைக்கலங்களிஞெளியரம்பையர்பணைத்தோளி
னிடைக்கலங்களிஞெளியெலாமிருளிறைமிடற்றி
னடைக்கலம்புகநிறைநதனபரந்தபேரவையில். (௪௭)

கடவுளுக்குந்தேவிககும்
(வாக்குவாதம.)
வேறு.

இன்னணமவையிடையிருந்தவெம்பிரான்
றன்ஞெடுவினவுமோாதகையையுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங்கைப்பமொழியுடை
யன்னைதன்வாய்திறந்தறைதன்மேயிஞள்.
(௪௮)

தலைவநின்னவையிடைச்சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையவொலாநமுங்கிமெமபவத
தலைகிலராகியின்படைபொருலா
னிலையிலரோவிதுநகழ்த்துவாயென்முள். (௪௯)

விளங்கிழைநன்றுநின்விஞவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனபன்முதலாயிஞேருமின்
புளயகொளுநாமரூபதொடொனறுறத்
னாந்துளகிரியையாற்சாகிலாரொனமுன். (௫௰)

வேறு.

அனையமேதஞமரூபக்கிரியைகளனைத்தும்வெல்ல
நினைவுறுசூட்சியொனறநீயெனகுளாதியென்ஞப்
பணிமலைதவஞ்செய்தீனறபளைவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணிநமபனமற்றிதனைச்சொல்வான். ()

போகபூமியினிற்போகதனுவிஞற்பொருந்தலாகா
தேகமாமின்பசித்தியமபுறிறகருமபூமி
யாகமானதுகொணடன்றியாதலான்ஞாலத்தெய்தி
யோகமாநெறியினின்ஞேருண்மைசாதித்துக்கொள்வர். (௫௨)

என்றிதுகொழுநன்கூறவிளங்கொடியனையதாயி
ஞென்றொருமக்கண்ஞாலத்துவமையின்ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்லகுரவன்யார்நவிறியென்னக்
குன்றணிமதியமொப்பக்குனித்தவன்கூறலுற்முன். (௫௩)

தொல்லையிலுயர்சுஞ்ஞானி தூய்நிராங்காரனென்போ
னெல்லையிறவங்கள்செய்யவேமதுமெய்வடிவந்தானே
யல்லமாநாமமைந்தனுயினமனையான்றன்னை
வில்லுறழ்நுதலாய்காண்டன்மிகவுனக்கரியதென்றான். (௫௪)

என்றலுமிமையவல்லியெனக்கரிதென்பதென்கொ
லுன்றனியல்லமன்றனுண்மையையறியவேண்டி
னின்றவர்தமக்கெலாமுமெளிதெனுநெகிழ்ந்துரைபப
வன்றினர்புரமெரித்தவணிநகையாளன்சொல்வான். (௫௫)

முனிவுறேல்வறியவுன்றன்மொழியளவல்லன்மாதே
வினைநூபுமன்பரன்பால்வேண்டியவடிவனுகி
யனையவாவிழியிற்றோன்றியருளுவனலமதேவன்
றனதியல்பியாவரானுஞ்சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௫௬)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாதும்வேறுளார்க்கியான்செய்மாயை
பொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப்போமெளிற்காண்பலென்று
வம்மலைமகடருக்கியறைதலுநின்றனுற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்குமென்றிதுவள்ளல்கூறும். (௫௭)

இன்னணஞ்சூளியம்பியினிவுறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணவகுபூத்தபுணர்முலைமடவாய்தோல்வி
நின்னிடைவருமென்றணணனிகழ்ததலுமிமையவல்லி
யென்னுரைதவறுதென்றுநெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். ()

மாயையை-பூதலத்தில்விடுத்தல்

ஆயிடையருகுநின்றதமோகுணவடிவமாகு
மாயையைவிளித்துநீபோயமண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்துநணுகுதியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கியினையதொன்றியம்பலுற்றாள். (௫௯)

(மாயைகூறுறவு)

அல்லமனியல்பறிந்துங்கணைகுவனழுவுமாயின்
வல்லிதின்வலிந்துபற்றியீர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினளொருசூள்வேலைசுவறவுண்டிடுவலென்று
புல்லியவெறும்பொன்றாற்றல்புகல்வதுபோலவன்றே. (௬௰)

(மாயைபூதலத்தில்அடைந்தமை.)

தன்னளவறியாண்மாழ்கித்தண்மதிதவழும்வேணி
முன்னவனவையுணின்றுமொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்தபார்மிசைச்செலவைநெஞ்சத்
துன்னினளெய்திறுளவ்வொளியிழைமாயைமாதோ (௬௧)

இக்கதியில் (௨-வது) பாட்டுமுதல் (௬) பாட்டுகள் திருக்கைலாயச்சிறப்பும் (௮-வது) பாட்டு அரசாட்சிமண்டபசிறப்பும் (௯-வது) பாட்டு சிவபெருமான் ஆதனத்துற்ற சிறப்பும் (௰-வது) பாட்டுமுதல் (௫) பாட்டுகள்சிவபெருமானதுசிறப்பும் (௧௬-வது) பாட்டு கடவுளிடத்து உமாதேவியாரிருந்தமையும் (௧௭-வது) பாட்டுமுதல் (௯) பாட்டுகள் உமாதேவியார் சிறப்பும் (௨௬-வது)பாட்டுமுதல் (௨௨) பாட்டுகள் மகாசபைகூடுதற்சிறப்பும் பொருள் கொள்க.

இரண்டாவது-கைலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௮௨.

மூன்றாவது,

மாயைஉற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடிநுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (௧)

(நாட்டுச்சிறப்பு.)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோரர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவிளவலதேயமே. (௨)

வாவியாவுமதன்பெருந்துணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளசாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (௩)

பொறைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவர்சொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைத்திருவைநல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவொருங்குமே. (௪)

வறியனுவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளனனந்தனுமாவனோர்
சிறியனுவன்சிலையதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலதரதய்தினே. (௫)

(நகரச்சிறப்பு.)

இணையிலாதவினையவளமபல
நணுகிவாழுமவிளவலநாட்டிலவ்
வணியினுபபணமுத்தும்விலையிலா
மணியினமேவுமவனவசைமாநகர். (௬)

படிக்குளீரப்புலாப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயினந்தன்மணிவெயி
லடுத்துவானத்தமர்மதியைததொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (௭)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தியிருளுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே (௮)

வாவிச்செங்கமலங்களில்வல்லிநண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டெனுமால் (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்லைபைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேவெளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (௧௦)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்க்தலைச்
சாலிநீடித்தழைததுவிளைவயல்
காலிறோடிக்நடதுவிழுமரோ. (௧௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பிணையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்சேனைநிகர்க்குமால். (௧௨)

நளிர்கடற்றுயிறுரணன்றன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துங்குடவளைமொய்க்குமால். (௧௩)

(அகழும் மதிலும்)

வேறு

தாழ்ந்தோருயர்வொன்றுமிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோருரைக்குமுறைகண்டாமதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி [ச்
தாழ்ந்தோரனந்தன்மணிமுடிமேனின்றன்றுயர்ந்துதடவரையை
சூழ்ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றுட்கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயி
லே. (௧௪)

(நான்குவருணத்தார்.)

சொற்போர்புரிவர்சான்மறையாறங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்
விற்போர்புரிவர்நெடியசிலையிராமனனையவிறல்வேந்தர் [தோர்
பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருஞர்தம்போற்பேணிப்புரிவணிக
நெற்போர்புரிவரங்கரில்வேளாண்குலத்துநெறியினரே. [ர்

(நகரின்குறைவு)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்துகில்களாலுண்போர்க்குண்ணும்பொரு
ள்களாற்,றொடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களாலணிவோர்க்கணியு
ஞ்சுடரிழையா,லடுப்போர்க்கடுக்குமனைகளாற்குறைபாடுடைய
தன்றதுதான்,கொடுப்போர்க்கிரப்பாரில்லாதகுறையொன்றுள
துகூறுங்கால். (கசு)

(யானைகளுங்குதிரைகளும்)

ஈசனளித்தவொருகோட்டியானைக்கியாங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கிருகோட்டியானையெம்மைமானுமெனும்
பாசவுரற்கால்யானையொடுபொண்டிலிழுக்கும்பகடுயரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்தவென்னும்பரிகடெருவகலா. (கஎ)

(நூலாசிரியர்)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவுமுழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம்பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவினேடுமணித்தேரினொலியுநிறைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும்பமரர்செவியினடைந்திடுமால்.

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடியதோண்மாதுமையைவிடை
பேயுமகன்றுவரற்கரியகைலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித் [சொன்
தூயமனமுங்கலங்கவருந்தவர்வேள்குவவுத்தோள்வீங்க [டு
மாயைபிறந்தவனவசைமாநகரின்வளத்தையார்சொல்வார். ()

(அந்நகரின் அரசன்சிறப்பு).

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்ததையைத்தோளில்வைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். ()

திறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான்.

இரப்பார்வரினேரடிஞாலமெளியதன்றிக்
கரப்பார்கரக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமுறையாவும்புகழில்வைத்தோன்
றரைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன்.. (உ௨)

(அவன்மனைவிசிறப்பு)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழலையவேற்கண
மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொல்கிமெலியவிம்மிப்
பொன்னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்னா
ளின்னாரமுதமொழிமோகினியென்னும்பேராள். (உ௩)

ஒன்றானநம்பன்மருங்காயிழையுய்த்தமாயை
குன்றாதவாற்றன்முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்றாதபொற்பிங்கிவள்பூங்கருப்போந்துபெற்றா
ளென்றாலிவளுக்கிணையாவினியாரைச்சொல்வாம். (உ௪)

(அவ்விருவருமகவுக்காகநோற்றமை.)

வேறு.

இம்மமகாரனுமோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல்வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையினாருளொய்தி
மெய்ம்மெலிநோன்புவிளைத்தனரன்றே. (உ௫)

(மாயைகருவுற்றமை).

முன்னியநோன்புசெய்மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமைதண்ணருளாலே
மன்னியன்மாரன்வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயைகருப்பமடைந்தாள். (உ௬)

(கருப்பக்குறி).

முத்தணிகொங்கைமுகங்கள்கறுத்தாள்
மெய்த்திருமேனிவிளர்த்துநரம்பு
பைத்தனமீதுபரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயில்கொண்டுபுளிக்குமுவந்தாள். (உ௭

(கருவுயிர்த்தமை.)

இன்னணமையிருதிங்களிருந்து
பின்னருமோகினிபெண்மகவீன்றா
டன்னிகர்கின்றசலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுததினையீனறதையொத்தே. (உ௮)

(பிறந்துழிவிழாவெடுத்தமை.)

சங்கொடுதண்ணுமைசச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடிவார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கைமகப்பெறுநாளி
லங்கசன்வெம்முரசென்னவதிர்ந்த. (உ௯)

*இதுவுமது

தூண்டொளிபோன்மகடோன்றவுவப்புற்
றாண்டகைமன்னவனந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணிபொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும்வெறுப்பவளித்தான். (௩0)

(மன்மதன்செயல்.)

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னுமெழின்முனைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைநெஞ்சம்பொறுக்கலனாகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்தூவுமென்மலர்மழையுமொன்றா
வெங்கணுமதனவேணின்றிடையறச்சொரிந்தானம்மா. (௩௧)

(தவஞ்செய்வோருக்குநேரிட்ட இடையூறு.)

கண்ணகனிலத்தகங்கைக்கரையினுமுழையிடத்தும்
புண்ணியவனத்துமெய்திப்புற்றுமாய்மரமாயுற்றுந்
தண்ணியபுனலிற்றீயிற்சார்ந்துமூண்டுயிறுறந்து
பண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம்பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௩௨

(முனிவர்கள்காரணமாராய்தல்)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லாமடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமின்மதுநெஞ்சங்கலங்கியதென்னைகொல்லோ
வம்புறுசெயலீதிங்குவந்தவாறெவ்வாறென்னாச்
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால்செய்தவரிருந்தகாலை. (௩௩)

(துர்வாசர்வந்தமை.)

தளர்ந்துழியுதவுங்கல்விதானெனத்துருவாசபம்பா
கொளுந்தனிமுனிவர்கோமான்குறுகலுமுனிவரெல்லா
முளமகனிவரநின்றேத்தியுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கடூவிவந்தனைசெய்துசொல்வார். (௧௪)

(முனிவர்கள்வினா.)

என்றுமெம்முள்ளமெல்லாமெழுதியவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோநிலைதடுமாறுநின்ற
தென்றன்முனிருந்தசெய்யசிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறுநவின்றருள்செய்தியென்றார். (௧௫)

(அவருத்தரம்.)

சங்கரியொருகூறாற்றன்றமோகுணவடிவமாய
மங்கையைவிடுப்பவன்றுள்வனவசைநகரிற்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்றுசெய்தவக்கிழமைபூண்டீ
ருங்கணெஞ்சதனாலாற்றலுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (௧௬)

(அதனை அங்கீகரித்தமை.)

அருந்தவமுனிநீகூறிற்றுண்மையேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம்பிறழ்தரற்கேதுவில்லை
யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்தவெம்மிடையையெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம்பால்வருகையினாலென்று. ௧௭)

(அதனைவிரித்துரையென்றல்.)

முனிவரர்துருவாசப்பேர்முனிவர்கோன்றனைவழுத்தி
பனிமலைவல்லியேவப்பட்டெழின்மாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்தவாறுநீவிரித்தியாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோதுகென்றலுமவனுரைப்பான். (௧௮

(அவ்வாறுரைத்தமை.)

கயிலையோலக்கத்துற்றகண்ணுதலல்லமன்று
னியல்பினையறிந்தேற்றற்றென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவெண்ணிமாயையைவிளக்கைக்கொண்டான
பயிலிருளினைவிடுத்தபரிசெனவிடுத்தாளன்றே. (௧௯)

(அவ்விடையூறுநீக்குமாறுகூறினமை.)

காரணமிதுவேயெங்கோன்கையிலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்குத்தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்தமயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிகலுழன்றன்னைநினைந்திடிற்பெயருமன்றே (௪0)

(இதுவுமது.)

பிணிதபவேண்டில்வாழ்நாள்பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வியறிதரவேண்டில்வானம்
புணிதரவேண்டின்முத்திப்பயன்பெறவேண்டிலென்று
மிணையுறுமல்லமப்பேரொன்றையைநினைப்பதொன்று. (௪க)

(இதுவுமது.)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம்போக்குபுதுருவாசன்று
னகன்றுதன்னிடத்தடைந்தூனன்றுதொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றன்மலரடிமனசதிற்றுங்கி
யுகந்தவன்புகழ்வாய்வந்தவாறெலாமுறைக்கலுற்றார். (௪உ)

(அவ்விடையூறுநீங்கினமை.)

நெஞ்செனுமகலிலன்பாநெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுச்சிபற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றியருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார்தொல்லைமாதவங்கள்செய்து. (௪௩

(நூலாசிரியர்கருத்து.)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்றமத்தெறிகடல்போலையர்
சிந்தனைகலங்கிமெல்லத்தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவன்றேமாதவாமனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன்மகடிறம்விளம்பலுற்றும். (௪௪)

(தந்தைகாமகரணமுதலியசெய்தமை.)

(வேறு.)

சூர்ந்தம்வலியுமிரும்புபோற்கண்கடன்றேடுறப்பிணித்து
சேர்ந்தமணமோரணுவென்னனியாயமன்றென்றம்மணத்திற்
போர்ந்தவர்கைப்பெருங்கடலைப்புகட்டுமகனைக்கண்டுவந்து
வேர்தன்மாயையெனுநாமம்விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான். ()

மோகினிமகளைவளர்த்தமை.

மாயைப்பெயர்கொண் மகளைநறுமஞ்சடிமிர்ந்துகணைக்காலி
னேயக்கிடத்திநீராட்டியிணைக்கணுந்தீருதி ·· [வி
நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்துநெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழு
வாயிற்றிவலைகொடுதேய்த்துமண்பொட்டணிந்துநீறிட்டு. ()

கண்ணிற்கமையணிமையெழுதிக்காற்குச்சதங்கைபொறறண்டை
நண்ணப்புனைந்துபொன்னரைஞாணுவிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சேர்
வண்ணப்பசும்பொனணிமார்பிலவனைந்துசிறுமென்றொடிசேர்த்
திப்,பெண்ணிற்கரசிதிருநுதற்பொற்பிறைமேற்சுட்டியொன்ற
ணிந்து. (௬௭)

போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சில்போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற்றொட்டின்மலியக்கிடத்தியே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமேபார்வேந்தணியேயென்றுயரந்
தீர்க்குங்கரும்பேகண்மணியேதிருவேயென்றுசீராட்டி. (௬௮)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய்விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்நல்விவிரும்பினோன்பாடம்போற்றுமதுபோல .
கொடிவில்செங்கோன்மனுவேந்தனுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியநோன்புசெய்தீன்றகொடியைவளர்த்தாள்மோகினியே

(மாயைவளர்தற்சிறப்பு.)

கள்ளமாயைதன்னெழில்போற்கண்டதில்லையென்னமிக
வுள்ளம்வியந்துதலையசைப்பதொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றனைச்சுவைத்துமிளிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளு
தைந்து,விள்ளுமலர்வாய்குவித்தழுதுமீளநகைத்துங்கிடக்கு
மால். (௭௰)

மாயைகவிழமுகங்கவிழ்ந்தமதனனிருந்தானவளிருப்பப்
போயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான்பொன்னொலியன்றபாவை
யெழ, மேயவனந்தவேணடந்தான்வேந்தன்பயந்தமகண்டப்பத்
துயதவஞ்செய்தைந்தவித்ததுறவினோர்பாலோடினான். (௭௧)

குழலும்யாழுமினியவெனக்கூறு வண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடற்கினபமருவவோடிமேல்விழுந்தும்
விழையுமமிழ்தின்மிகவினிமைவிளையநுகருஞ்சுவையடிசில்.
செழியசிறுகையாலளைந்துஞ்செய்தாண்மோகமீன்றாளை.

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப்பறவந்தமதியாற்றன்
னுருவநிழலைப்பற்றநினைந்தோடியோடிக்கலுழ்ந்திடுவாள்
பொருவின்மதியமென்முனிந்துபொங்குமழலைவீசாமன்
மருவியுறவுகொள்வாளம்பால்வாவாவெனனுவழைத்திடுவாள்.

(பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.)

மாதிப்பரிசுதந்தைதாய்மகிழவளர்வுற்றாசிருந்த
நீதிக்கிழவனிறப்பவவனெறிசேரிளநாசேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்தவெண்பல்விழவேறெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமேறபெதும்பைப்பருவநண்ணினாள்.

(அப்பருவத்தின்சிறப்பு)

செய்யவல்லகம்மியன்செய்சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்
பையவந்துமணிமௌலிப்பாரோ நகிருக்கும்பரிசுபோல்
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகலவிழுநீர்வள்ளைக்காதினிடைத
துய்யபசும்பொன்மணிகுயின்றதுணைத்தோடமையததோன்றி
னாள். (ருரு)

(அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.)

மட்டுக்கணைவேளரசுகைவளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுநமபானகளசதிறகம்வுமவிழிகள்சிறிதுற்ற
முட்டித்ததுறவாமபறவையமயனமுடியிறபடுதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொணடெழுந்தமார்பினிளமுலை
கள். (ருசு)

அன்னநடையுமன்னமிலாவையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிநடைக்குநடைகற்றாள்கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பனையமைந்தர்பார்வைக்குறிப்புணர்ந்தா
டன்னையரியளௌனவறிந்துதானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். ()

இந்தக்கன்னிமதிமுழுநோக்கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்ததக்கவரவின்வலிசார்ந்து
முல்லைக்கொடிமீனத்தலைவன்முனிவராகும்புகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக்கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (ருஅ)

(மங்கைப்பருவமடைந்தமை)

..கமாகப்பொங்கியெழும்பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவமுன்னிமுடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந்ததன்கட்கல்விபற்பலவும்
போகுமாதர்பலர்சூழப்போற்றியிருப்பச்செய்தனனல். (௫௯)

(பொழுதுபோக்கல்.)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணிமாடநண்ணுபு
பாததொடைபற்பலபயின்றுநதநதிரி
நாத்தனியாழைமாணுக்கனென்றுதான
பேர்த்ததுளவிரல்களாற்பேசுவித்ததுமே (௬௦)

அங்கொருமடவரலதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்சிலரிசைமரபிற்பாடுறக்
கொங்கவிழ்மலரளிகுமுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற்பாடியாடியும். (௬௧)

வருமுலையிறைக்கிணையாகவந்துறக்
கரமெனுமேவலன்புடைக்குங்காட்சிபோல்
விரைமலரோதிமேன்மிஞ்றிரைந்தெழப்
பருமணிகுயின்றமென்பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல்புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந்தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறப்பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவைபலவகையமாந்தியும். (௬௩)

தீங்கனிபாலொடுசெம்பொற்பஞ்சரந்
தாங்குறுபைங்கிளியூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுறவளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள்பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

(அரசனும்ஆசிரியனுமணத்தலைவனைத்தேர்தல்)

தென்னவன்செம்பியன்சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன்மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமுள்யாவர்கண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக்கடனென்றுன்னியே. (௬௫)

ஆய்ந்திருந்தனன்மமகாரனையிடைப்
போந்தனனவன்குருவாகப்போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங்காரனுந்தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇவிதியிற்றாழ்ந்தனன. (௬௬)

மன்னவன்வந்தனைமரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங்காணப்போயினா
னன்னவளெதிர்நடந்தாரியன்றனைச்
சென்னியின்வணங்குபுசிறப்புச்செய்தனள (௬௭)

மாந்தளிராவிலைவயங்குகோங்கரும்
பேந்தெழின்மணைமலரொய்தியற்புதப்
பூந்துணர்வல்லிநேர்பொனனைக்கண்டவ
னோர்ந்தனன்காரணமாதென்றுன்னியே (௬௮)

மாதுருவுறுகுறிமதித்தறிந்தவ
னாதரவொடுமுடியரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோதோளிற்கொள்பவ
ரோதுகவென்றலுமுறைத்தன்மேயினான். (௬௯)

உணர்ந்திலனடியனேனொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர்மனிதாவானவா
கணங்களுளொருவனைக்கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவணியம்புகென்றனன் (௭௦)

(தலைவனைத்தெளிதல்)

கொங்கவிழ்தொடையினாய்கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவதுகடவுளன்னமே
மங்கையையணைபவர்மனிதரல்லர்நஞ்
சங்கரனேயிவடலைவனென்றனன். (௭௧)

(ஆசிரியன்அரசன்ஐயமகற்றல்)

மாலுநான்முகனுநாடரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினாட்கெளியனோவென
வாலமார்மிடற்றினனன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமீதுண்மைக்கூற்றென்றான். (௭௨)

(உபதேசஞ்செய்தமை.)

இன்னணமாசறேடியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள்கருத்திணங்குறச்
செந்நிலைதனையுபதேசித்தேகினன்
றன்னிகர்குருபரன்றனதிடத்தரோ. (எங)

(நூலாசிரியர்)

குருவருண்மொழிநெறிகொண்டுமாயைதான்
வரவணவசைநகர்மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சனைபயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங்கடைப்பிடித்தரோ. (எச)

மூன்றாவது மாயையுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கடுசு.

நான்காவது

மாயைபூசைகதி.

பதியையமேவுறுங்காதனெஞ்சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறைறவரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய்நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுவன்குவிமனத்தவர்கொளவிரித்து. (க)

(சூரியனுதித்தல்.)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர்குவளைகண்மெலிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின்மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங்குவளைகண்மலரக்
குதிரைத்தேரவனெழுந்தனன்குணத்திசைக்குன்றில். (உ)

(நீராடல்)

அனையகாலையிலன்னமென்றாவிபெய்யணைமேற்
றனியண்மாமயில்போற்றுயின்றவடுயிறணந்து
வினையினின்மவிமஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியமாசநீராடினள்சேடியரோந்த. (ங)

(கலைதரித்தல்.)

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்பு
கலையணிந்தொருதலைமுலைமேலலங்கரித்தாண்
முலையொடுந்துகில்கண்டநாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ
வில்குறுங்கலைவல்லவாகடபடாமென்றல். (௪)

(அலங்காரமண்டபமடைந்தமை)

மணியமைந்தபொற்பாதுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணைமிசையமர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கையரடைந்தனர்பலரே. (௫)

(ஆபரணந்தரிக்குமுறைகள்)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழற்சடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபேரரவ
முன்னமார்தருசுடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னிவாணுதன்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள்

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலதவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால் (௮)

வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவரலாற்
றூனதன்பலகைதனைத்துணைகொண்டுறுந்தகைபோற்
பானலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுத்துமாதவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குவைத்திருத்தல்
கடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலைகாதணிந்தாள். (௰)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுநிகரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறந்திடுவேனெனவொன்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திநின்றிட்டாள். ()

கற்றையம்குழனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலகுபூணபிடித்ததையொப்ப
விற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிட்டற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (௧௨)

கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளைபலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (௧௩)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடுதது
வாயினெண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
ரியசெம்பவளங்களைக்கோதறொருதோகை. (௧௪)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடங்கிற்காக
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. ()

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
ளுயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவெய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குலினொருதிருமடந்தை. (௧௫)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ
லுறுதவத்தினரறிந்தனரோட்டொவாண்ணுதற்கு
நறுமலர்ப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருநங்கை. (௧௭)

(சந்தனக்குழம்பணிதல்)

கூடைமென்மலர்மணத்திஞலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்தல்போலிளைஞர்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளனையகட்குறுநறுந்தேய்வை
பீடுறுங்குவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (௧௮)

(கண்ணாடிதெரித்தல்)

நின்றன்விம்பமேநினக்கெதிரன்றிவேறில்லை
யென்றுகண்கொளத்தெளிந்தபோடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிகொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைக்கணோர்தெரிவை. (௧௯)

(மாயையின் விளக்கம்.)

வீரவேள்வளையாதசெங்கரும்பன்வில்லி
ஞரிமேவிடாமலாமறுவிலாநகைமதியங்
காருறுதமின்கடற்பிறவாதவினனமுதம
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௨௰)

(நூலாசிரியர்)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுரைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிநிகரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

(பூசைக்கிச்செல்லல்)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
டியிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்துழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போ
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை [ர
சின்னம்வெண்பணிலம்பணைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழக்கடன்முழங்குதல்போல் (௨௩).

ஆன்றிரட்டுறுங்கண்ணனீவாய்க்குழலிஃதணிபூண்
மான்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினர்மலர்விற்
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனங்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பிணிற்றாழ்ந்தவர்மாவி
னுயர்ந்தமாதராரூற்றிருந்தொழுகுகண்மலரை
நயந்துசூழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
லியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவீண்டி. (௨௫)

வேளளித்தனன்றன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்
காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும் (௨௬)

காமவெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமண்சந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையையென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலரொலியல்
பேர்கெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால். (௨௮)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையம்புயமுந்தியஞ்சுழியிவையடுத்துப்
பொங்குறுங்கவினீர்பெருகாற்றினைப்புரையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிகலன்களின்சிற்றொலிதாமுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைகளுங்குழுமிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுதல்போன்று. (௩௰)

துன்றுபெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழவினோன்விழியினால்வேலைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றாள். (௩௧

சேடியர்களைக்கண்டஆடவர்அறிவழிந்துபுகல்தல்.

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
யொருமடவரலியர்வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரியேறுபோல்பவர்
கரிநுகர்வெள்ளிலங்கனியையொத்தனர். (௩௨)

இடையொருசற்றுவாணுதல்சற்றேழையர்
படைவிழிசற்றுவாய்ப்பவளஞ்சற்றிணைக்
குடமொருசற்றிவண்கொள்ளைகொள்ளநம்
புடைபெயரறிவெலாம்போயிற்றேயென்பார (௩௩)

இனத்தியல்பாமறிவென்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன்மாற்றுநீறுதா
னனிச்சமெல்லடியினார்நுதலடுத்தலும்
பனித்துடல்வெதும்புமால்படுத்தலாலென்பார். (௩௪)

தொல்லைநஞ்சடர்துயர்சொல்லக்காததவன
வல்லிபங்குடையருண்மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனொடுதொழுதுநாமெனபார் (௩௫)

இக்குழுமகளிருள்யார்வனப்பினான்
மிக்கவளெனத்தமைவினாவினாரெதிர்
முக்கனிகளுட்சுவைமுதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனைநீரியமபுவீரென்பார் (௩௬)

கரும்பினுமினியசெங்கயற்கணாரிளங
குரும்பையும்பயன்படாக்கோவைதன்னையும
விரும்பினமுலகர்முன்வீணினெஞ்சகம்
வருந்துதனகைதருமடமையேயென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழிவிரைத்தண்பூங்குழ
லுடங்குநூலிடைப்பிறைநுதற்பொற்கொம்பனார்
குடங்கணூறுமிளங்குவவுக்கொங்கைபோ
லுடம்பெலாமூடினாலுய்யலாமென்பார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந்திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க்கோதைமாரொடு
மௌவலங்குழலெழின்மாயையென்பவ
ளவ்வரன்கோயிலினருகுபோயினாள். (௩௯)

(ஆலயமடைந்தமை).

சிவிகையினிழிந்துதன்சென்னிதாங்கிய
குவிகையினொடுபுகாக்கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையனெனுமமகாரன்கன்னிகட்
செவிகையினணிபரனெதிர்சென்றாளரோ. (௪௦)

(பூசையின் துவக்கம்)

வேண்டியவனைத்தையுமேவன்மெல்லிய
ராண்டருகுறவமைத்தளிப்பமாயைதான்
கரண்டருநுதல்விழிக்கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனைபுரிதன்மேயினள். (௬௧)

(நிர்மாலியங்களைதல்)

ஆதியவரன்முறைசெய்தருக்கிய
மாதியகொடுபரனணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைந்துமந்திரமறைந்துநம்
மாதியைமஞ்சனமாட்டன்மேயினள். (௬௨)

அபிஷேகமுறைமை.

வேறு.

தயிலமுடனுணிடத்தைதந்தையமுதநறுநெய்பாறயிர்செழுந்தேன் வயலினெழுகரும்புடைத்துக்கொள்சாறுபழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு, புயலளவுதாழையிளநீர்நறுஞ்சந்தனக்குழம்புபோற்று தூலினியலினமைதபனமிவையொன்றன்பினென்றுமுறையிறைவற்காட்டி.

(சந்தனம் அட்சதை).

சங்குலவுமென்கைநெடுஞ்சுடரிலைவேல்விழிமாயைசாம்பற்பூத்து, மங்கலமாகியமேனிமுழுவதுஞ்சந்தனத்திரளைமலியச்சாத்தித், திங்களெனுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியீன்றதெனச்சினவெள்ளேற்றான், கங்கைமுடிமீதினில்வெண்ணிலவெறிக்குநித்திலவக்கதையுமிட்டாள். (௬௩)

(மாலை பரிவட்டம் ஆபரணம்

பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பபிராந்திமேவ, நறுமலர்மென்றொடைமாலைபலவணைந்துகூர்ங்கோட்டு நால்வாய்ச்சிற்றக், கறையடியீருரிசுபந்ததிருமேனியழகுநதுண் கலைபுனைந்திட்,டிறைவனெனும்டணிநாணவிர்மணிப்பூண் பற்பலவுமெடுத்தணிந்தாள். (௬௫

(கஸ்தூரி அன்னநிவேதனம் தாம்பூலம்).

நற்றாமங்கமழ்நித்தியகல்யாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றானங்கடிதலிலாக்கறிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றாரொன்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்டி
யுற்றாதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளி
த்தாள். (௪௬)

(தூபம்தீபம் உபசாரம் வாத்தியம் தோத்திரம் பிரகாரம்).

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமாடி
நெறிமுறையினெடுங்கடல்போலியமுழங்கநின்றுதவிநிமலன்ற
ன்னைப், பிறைநுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெரு
குமன்பான், மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமு
னம்வணங்கிப்பின்னர். (௪௭)

(நடனசபையைஅடைதல்).

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப்,
பொன்புனையும்வடிமெட்ர்பொடிப்பவெயர்வாணுதலின்பொட்ட
ழிந்து, மின்புரையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினணைந்தவெள்ள
மூழ்கி, யின்பினடிப்பவனென்னவந்துநடனவிலரங்கதனெய்தின
ளால். (௪௮)

(நடன அலங்காரம்).

அரங்கினிடைநடனவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டரும
யைவென்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புகொண்டணிந்துதவங்க
ளெல்லாங்கொள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை
சிற்றடியிற்கைபுனையக்கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைமெ
ன்போதனையசிறுசதங்கைதுளங்கவார்த்தார். (௪௯)

(தாளம மத்தளம் வீணை).

மாயைமுலைகிணையெனவென்முன்றுனும்வந்ததெனவலக்கை
த்தாளம, போயிடைக்கைத்தாளமதைப்பொருமையினூற்றுக்
குதல்போற்புடைதொலிப்ப, வாயுரைக்குமொழிபோலததண்
ணுமைசெங்கைகளால்வார்த்தைசொல்ல, மேய்கலைப்பெண்வி
ளர்ப்பவெழினமாதரிசைபாடவீணைகொண்டு. (௫௰)

(நூலாசிரியர்)

என்றொருகைநயோடெமற்போர்புரிகவெனநிற்பவள்போலிடையி
னோர்கை, மன்னியுறவைததொருகைநீட்டியரனெதிர்நின்றும்மா
யைவல்லி, கன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழ
நகக்காற்சதங்கை, பொனனினியலொருபாவைநடிக்கின்றதெ
ன்னநடம்புரியலுற்றாள். (௫௧)

(நடனம்).

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்கலுறதாளமிசையெல்லாம
வண்ணமலாமெல்லடிவழிச்சரியினிற்பக்
கண்ணிணைகொள்பல்வளையகைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள்பெயாந்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுரைசெய்சொற்பொருண்மலர்க்கரமுரைப்ப
மீபுயர்விசும்பினெழுமென்புளொலியெல்லாம்
பாயொளியபஞ்சுரபதத்துறமிதெறாப்
பேயொடுநடத்தயிறைபிதநுறநடிததாள (௫௩)

(நூலாசிரியா)

அந்தணனிருங்கலையணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறைசியெனவெறுத்தா
னிந்திரனருஞ்சசியையெண்ணிலன்மறந்தான
பைந்தொடிநடிப்பநரர்பட்டதெனுரைப்பாம் (௫௪)

பொன்னெயிலிலென்றியபுழைக்குண்முகமவைத்துந்
துன்னிமுனாநின்றவாதோரிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடமபுரிபுமெலலியனமருஙகு
லென்னும்வெளிகாணியவிடாப்படுவாமைந்தர். (௫௫)

பற்றுமனமோடியிருபார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்களைமறந்துநடமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயர்பொன்மதிலுறுப்பி
னுற்றபொறிபோலசைவொழிந்திளைஞர்நின்றார். (௫௬)

(பிரசாதம் அளிததல்).

இளங்கொடிமருங்குலவளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியைவென்றமணிகண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனுவந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர்மாலையொடளித்தான். (௫௭)

(அவைஎற்றல்)

வணங்கிமதுகேசனிருமாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருடனரங்கிடையிருந்தா
னுணங்கிழைமருங்குன்மிகநோமெனவிரைந்து
பிணங்குறுசதங்கையழுபிள்ளையிணடங்க. (௫௮)

(நூலாசிரியர்)

மைத்தடநெடுங்கணிளவல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனைபயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணுநிறைந்தவனனாதி
முத்தனருளல்லமமுதற்பெயரினானே. (௫௯)

நான்காவது மாயைபூசைகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௧௫.

ஐந்தாவது.

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியார்வேண்டுநினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன்பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால்வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்தபுணர்ப்பினைப்புகன்றுணைப்பாம

(நூலாசிரியர்).

தாமுறுநுகர்வும்வீடுந்தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலெம்மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறோர்நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான்கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி (௨)

(மாயைமயங்க அல்லமன் வடிவுகொள்ளல்).

கதந்தருதிருநுதற்றீக்கண்ணினானீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்றான்வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்த்தழகொழுகுமாறுமுகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்னவிளமையோடழகுவாய்ப்ப. (௩)

அவிர்சடைமுனிவர்மாதரழுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமிவ்வடிவங்கொள்ளககற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவிகூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப்பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (௪)

விளிம்புறநடுக்களங்கமவீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்குவள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய்மார்பிடைததோன்றுரோம
மிளங்கருநகினமுண்டேலேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (௫)

விலைவரம்பறியாவாடைவிரித்துடுத்தனாயிலங்க
மலைவருமபுதியசந்தமான்மதங்காதநாறக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங்கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொறருடையபிரானமலியச்சாத்தி. (௬

தளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாநடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற
றுளித்தலைமுகிலகற்றுஞ்சுரிகுழற்சிகழியாத்திட் [ம்
டளிதொடர்மாலைவேய்ந்தவலங்கலோக்குறுவோர்க்கெல்லா
வெளிற்றுணைப்பொருள்போற்றோன்றமமனறலைச்சாத்தணிந்து

களத்திடையிருப்பினுண்மைகாண்குவனென்னவாலங்
குளத்திடைவாங்கிவைத்தகொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி
யொளித்தனிமதிதன்பாங்கரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்ததுறவைத்ததென்னவணிமணிசெவிக்கணிந்து. (அ)

விலையில்வெண்டரளக்கோவைவீரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொனாழியிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங்கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவினங்குருகுகேசன்மெய்யங்குறப்பெலாமணிந்து. (௯)

(மத்தளமேற்றல்)

இந்திரதிருவிற்கேற்றவிலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தரகுமரற்காவாவிதனைததான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென்றெண்ணிமானிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண்ணுமையொன்றுநிகழத்தாங்கி. ( )

(மத்தள முழக்கல்).

சென்றருண்மதுலைகாதன்றிருமுன்வான்கடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற்கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடிமத்தளத்தொழில்கைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோனெறிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான். ( )

உரலசைந்திடாதடுக்கியுறியினெய்யெடுத்தயின்றோன்
குரலசைந்தாதுமோர்வேய்ங்குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றிமெய்யசையாமனின்றான். (௧௨)

(மாயைவியப்புற்றுப்புகல்தல்).

சுத்தமெய்ஞ்ஞானந்தருரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்கநடித்தாறுமயில்கேட்டம்ம..
வித்தகைமணிதர்கையாலெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளமவியந்திதுபுகலுமனறே. (௧௩)

மோட்டிளமுலையீரின்னதண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டெனறுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்றுவியக்குமிவ்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோகூண்கவென்றணங்குரைத்தாள்.

(பாங்கியர்பகர்தல்).

மாதர்வல்விரைந்துசென்றுமத்தளமுழக்கிநின்ற
சோதியைவிழியாற்றாஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுங்கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டுவந்திதுகூறலுற்றார். (௧௫)

(பாங்கியாமாயையின் முன்அல்லமனைச்சேர்த்தல்).

கற்றதன்விஞ்சைபோலக்கவினுநாங்கண்டதில்லை
விற்றொழிலனங்கவேளேமேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனொ நவனென்னவொண்டொடிவிளிமினென்றாண்
மற்றவர்விளித்துவந்துமாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (௧

(நூலாசிரியர்).

அந்நிலையலமனும்மத்தண்ணலைக்கண்டபோதே
செந்நிலமுகுநீர்போலச்செல்வீமான்மயமேயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாவைபோன்றசைவறவிருந்தாள்
நன்னல்வின்மதவேளெய்துகையினைத்தருகுநின்றான். (௧௭)

(பாங்கியர்அல்லமனோடுரையாடல்)

மயக்குமென்பதுபேரூய்மாயைமயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயய்யாதுவீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப்பயின்றுறைகுவைசொல்லென்னு
நயக்குமென்மொழியார்கேட்பஞானவாரிதியுரைக்கும். (௧௮)

(அல்லமன்பாங்கியர்க்குப்புகல்தல்).

செல்லுறழ்குழலீர்தேயமோபரதேயஞ்சூளால்
வல்லவரென்னைசேர்ந்தோர்வலிநிலையல்லவென்று
மல்லமனென்பேரொன்றுமன்புசெய்பவரிடத்திற்
புல்லுவன்ஞூர்பிலாமலென்றனன்பொய்ம்மையில்லான். ()

(அல்லமனைப்பாஙகியர்உபசரித்தல்)

உலகுளவிஞ்சையெலலாமுணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர்தம்மொடுமருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருத்திசெல்வமோடையவென்று
விலவிதழமுதமன்றரியம்பினரிணக்கும்வண்ணம். (௨௰)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

தன்கணிவாய்திறந்துசாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழுவனையமாதர்விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன்பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தையிருந்தனளோயாடாமல். (௨௧)

(மாயை அல்லமனுக்குத்தாம்பூலமளித்தல்)

மோகினிதவஞ்செய்தீன்றமுகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையளித்துப்பரிந்தருகுறுமடைப்பைப்
போகியென்பவள்சிறந்தபோகிபோனடித்துநின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித்துரியனபலவுஞ்செய்தாள். (௨௨)

(அவையேற்றல்)

அடிக்கமலங்கள்போற்றுமடியவர்வேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல்கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
நடிப்பவனுதலாலேகாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்துதவுறுவதனைகையேற்றனனிழிந்துளோன்போல்.

(நூலாசிரியர்)

விடைக்கொடியமலன்றன்னைவிடைகொடுபுறம்போந்தங்கு
மடக்கொடிமதவேள்வாளிமருமம்பாய்ந்தருகணைந்து
நடக்கரிதாகியப்பொனகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைநுண்ணிழைமருஙகுற்றோழியர்சூழச்சென்றாள். ().

(மாயைஅரசனைத்தன்வசப்படுத்தல்)

நண்ணிவெண்குடைவேந்தன்பானடம்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையமலமன்றன்சதுருணாத்துடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயைபிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (௨௫)

(மாயைஅல்லமனோடுளையாடல்)

வலம்புரிவளையனந்தமருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னத்தமனியமணிமாடத்திற்
பொலங்குழைமகளிர்சூழப்பூந்தவிசிருந்துவிஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போலெங்கணம்பனோடுளைவிழைந்தாள் (௨௬)

(மாதரியற்கைக்குணம்)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்றநெடுங்கணோக்கனங்கனன்னு
னனிமிகுமழகின்மேற்றுநர்வெறுங்கூற்றின்மேற்று
புனைமலர்வண்ணர்வார்கூந்தற்பொற்றொடிக்கிசனுலன்றே
மனமொழிமெய்யொருங்குமங்கையரரியவொனபார். (௨௭)

(நூலாசிரியர்)

தீதறுகழைக்கரும்பிற்றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங்கொள்கைபோனுவியின்கட்
போதுறுமதம்விடுத்துப்புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுன்முத்திபெறுதுபுன்போகம்வேட்டாள். ( )

(இதுவுமது)

ஒன்றிரண்டொழியவாளியுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக்கோமகளாற்றுளாகி
மின்றிரண்டனையமேனிவிமலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர்பொருந்தலானுணிநின்றுள். (௨௯)

(மாயைபரவசமடைந்தமை)

தளிரியல்காமத்தீயிற்சருகுபட்டாற்றுளாகி
யுளநிகர்மகளிர்சில்லோருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யளிமலரளகஞ்சோரவணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளம்லியணையின்மீதுவாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்ந்தாள் (௩௰)

(மாயைபாங்கியர்க்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்)

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனருணைமம்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலுமகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தூடு
மெள்ளப்பவளவாய்திறந்துவீடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீரொண்முள்பிறனாவென்றனே.

(பாங்கியர்மாயைமனமறிதல்)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற்றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறந்தபொழுதேயுயிரளவாய்நிறைதென்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நின்கருத்தையறியவுணாத்திலல்லமற்குச்[வ
சிறந்தமனையொன்றளிக்குதுமென்றுரைத்துப்பின்னுஞ்செட்

காம்மூலைதோன்றிற்றுனக்கென்றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுன்னதுநெஞ்சகமுமவேறலேநின்னிதயத்திற்
சேமமதனைநாணுமற்செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௧௩)

(மாயைதன்பெருமைகருதல்)

கன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணுமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகளென்னுமபெருமைதானுமத்தளிகன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளெனறுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுரையாதிருந்தனளாள்

(சகலைவிலாசியைவினுதல்)

இறைவியொன்றுமுரையாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிக்
குறவினின்றசகலையெனுமாதுபிராட்டியுரையொடுதான்
பிறவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னைபெண்ணேயறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாசியணங்கைவினவினள். (௧௫)

(சகலைக்குவிலாசிபுகல்தல்)

இனியான்மறைப்பதென்கொனுமத்தின்றுவந்தவல்லமனுந்
தனிநாயகன்பேரழகென்னுநறவையுண்டுதெரியாமற்
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க
முனியாளினையந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்க
விழ்ந்து. (௧௬)

(மாயையின்கருத்தைப்பாங்கியாறிந்தமை)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போலென்று
தூயமதிநூறனுமதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டுமைய
லாயினுடையளெனமாதராறிந்தாரருத்தாபததியினல். (௩௭)

(அல்லமனிடத்தில்மதமானி தூது)

வல்லியுள்ளமறிந்தனமிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ்
சொல்லவொல்லைமதமானியென்பாள்யானத்தோன்றறனை
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச்சென்றாள்விளைதவிமலன்பால். ()

(அல்லமனுமதமானியும்வாய்வலிகூறல்)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவியைனத்தேடிற்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவேசெப்பு
கவென்,றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினள். ()

வீடுபுறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடையளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே

மிகவும் மில்லேனனீவிர்மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தைசாதியறியாவிகிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா [னன் (௪௧)
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பி

யள்ளாதொழியினன்றியவணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங்(டவுனை
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனிலுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்
டெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. ()

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தூரத்திருந்துவருங்காலந்துணிந்துவருதறுணிவென்று
ணரிக்கிணங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்தாநழுவுவோன். (௪௩)

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ
டுன்னையுன்னுமவளல்லடலைவனாகவுன்னினளா
லென்னவன்னமனையாய்நுந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதலெனக்குமுறையென்றான்.

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினியென்னாம்யாங்கடொழுமிறை
யாய்,நீற்போய்நின்னையெதிர்ந்தளவேகரியுண்விளவினிறையழி
ந்தாள்,கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுதடுமாறநினைப்போலிருந்ததலைவியே. (௪௫)

(அல்லமன்மாயைக்குடன்பாடுற்றது)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிதயநீயறிவை
யன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காய்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள்களிப்பவெமையாட்கொள்ளு
வோன். (௪௬)

(மதமானிமகிழ்வுற்றுமீளல்)

நல்லசகுனமென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ!
வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரொல்லாமயங்குமாயையையோர்
புல்லினெளியளெனப்புல்லநின்றாயெனப்புன்முறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொ
டியே. (௪௭)

(மதமானிதூதுசென்றபின்மாயைவருந்துதல்)

அங்குமாயைமதமானிசென்றதற்பினகந்தளர்ந்து
மங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சீறியகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வனெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வாள்.()

என்னோவறிந்துபோயினாள்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ
வன்னோவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகலுமோ
வின்னோரன்னநினைவின்றியெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ
பொன்னோடுறழும்வாண்முகங்கண்டலது துயரம்போகாதே. (

(நூலாசிரியர்)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாயையிருப்பவிகுளைமார்
மின்னற்கருங்கணிடனூடக்குறிகணல்லவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலைதனி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமானிகளிப்புற்றடைந்தனளால்

(மதமானிவரவறிந்தபாங்கிர்விஞவிற்குவிடைபுகல்தல்)

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமதமானி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்பழமேயென்றுசாற்றினள்
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரோகூறுவார். (௫௪)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

மன்னனறியினென்னுமோவறியோமிதனைமறைமனைப
பன்னிமகளிருளத்தடக்கிக்கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளெல்லமன்றனுடம்பாடுனைத்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள்

(இரவுக்குறி).

புனலின்விளையாடிருமைந்தர்தமமுனெழுந்துபோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்தவொளிஞாயிறுபோயப்புண
ரியிடைப், புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவந்தெழுவான்போலக்கு
ணதுகடற், புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்
டிங்களே. (௫௫)

(செவ்வானம்).

தொக்ககமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டிடருஞ்சுரும்பினங்கண் [ற்
மொய்க்குநறுமென்குவளைவயிதிறந்தமுகிறுஞ்சிளம்பொழிலி
புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற்
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல

இதுவுமது.

தூயஞ்சாதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலை
ளுயர்காம்பிகணடுசினந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௬)

(நூலாசிரியர்).

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாவெனமுற்றத்திற்
பீலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால்.(ருசு)

(நிலவைப்பழித்தல்).

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழுங்கடிமனையை
நீவானெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலந்தோநிலையின்றித்
தேய்வாய்நின்னோடியையில்லாவென்னையென்னசெய்யாயே. ()

தக்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்படுநீதலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீரிறைப்பவினனுமீண்டிலாய்
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக்களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமையன்றோவொளிரவெண்மதியமே. ()

அங்கமதினஞ்சிருத்தினோனங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ.
பொங்குமமுதகலையென்னநின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா
ளிங்குமணிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதேய்க்குமால் (ருக)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றுலகர்காணவொளிதரவு [றோ
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறுபுலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். ()

இன்றோருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றோவுனக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
முன்றோகையர்களியாவரையுமொப்பக்காணுமுயற்சியா
லன்றோதேய்ந்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (கக)

(தென்றலைப்பழித்தல்). [ய்

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற்றோன்றியென்னைக்கொல்கின்ற
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்னோகருணைபூண்டிலாய், சொல்
லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தோன்றுங்கவிற்றன்குணமே,
யல்லாலமுதகுணமுண்டோநின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. ()

(குயிலைப்பழித்தல்).

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கேளாமுன்னோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்துரந்ததாற்
பயத்தமல்ர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்துபல்காற்கூவினும்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ

(மன்மதனைப்பழித்தல்).

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோவிங்கேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னார்த்தளிரின்மெலியாளையடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. ()

(மதமானி அல்லமனிடத்தில்மாயையைசேர்த்தமை)..

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்துமாயையிரங்கியிருந்தயர
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியல்லமனைமுன்றந்திருத்தித்தேனையூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். ()

வேறு.

(மாயைஅல்லமனைத்தழுவுதல்).

வேனினண்பகலின்வெய்யபாலையுணீர்வேட்டவனந்நிலத்துறு நீர், தானெதிர்கண்டுபருகவோடுதல்போற்றண்மலரணைமிசைய மர்ந்த, ஞானநல்விளக்கைவிழியுறக்கண்டுநகையொடுதிருமுகம லர்ந்து, பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப்பரிந்துமேல்விழுந் துபுல்லினளால். (௬௬)

(அல்லமன்உருவெளிகண்டுமாயைவருந்துதல் .

நாடியவாடிமிழுவெனவணைமேனண்ணுறத்தோன்றியவிறையை யோடினள்விழுந்துதழுவுறத்தழுவவுறாமையாலணைமிசைவிழு ந்தே,யாடியினிழலைபற்றநீட்டியகையாடியிற்றாககநின்றழுது வாடுறுமழலைப்பேதையேபோலவருந்தினண்மதர்விழிமாயை.()

சொல்லருமழகன்றிருவுருவிழியிற்றோன்றலான்மீளவுமெழுந் து, புல்லினண்மலர்மென்கைகளால்வெளியைப்புல்லல்போற்சு ஸ்வத்தனள்வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறுவெளிமயக்குற்றுவள்ள றன்னைப்படாமையினு, லல்லமன்னலனீதுருவெளியென்னவுயிர் த்தனளுண்மையையன்றே. (௬௭)

(நூலாசிரியர்).

அருந்தவநெடுநோண்முயன்றுதான்பெற்றவமுதைதவாய்வைத்திடு
மளவிற், கரந்தவறுதல்போலல்லமதேவன்கட்புலத்துற்றுமென்
றோளிற், பொருந்துறவெளிபோல்வராமையாற்றீயிற்புழுவெ
னப்பதைபதைத்தரிவை, வருந்தினள்காமமல்லபான்றிவடிவு
ளார்யார்கடந்திடுவார். (௬௯)

(இதுவுமது).

கன்னிகையென்றுமிறைமகளென்றுங்கருதிடாதவாவிளைத்து
ட்டு, மென்னிணைமுலைகண்மார்புறத்தழுவியிதழ்சுவைத்தணை
மிசைப்புணர்வுற், றின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்கவின்றனு
ற்பெற்றிலேனென்று, தன்னகனைந்துவெய்துயிரபெறிந்தாட
வத்தளாயலைத்தவமமடந்தை. (௭௦)

(இதுவுமது).

பொழிந்திழிமழையால்வளிநனைந்திடுமேற்புகைந்தெழுமெரியி
ல்வான்வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பேராழியக்கலயமுனி
வனையழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தரன்றன்னைவருத்துமேன்மயக்
கமெய்துவனல்லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மையொழிவறமயக்கு
மொருத்தியுமவன்றனைமயக்கும. (௭௧)

(கனவுகாணுதல், சூரியனுதித்தல்).

விண்ணினைக்குத்திக்கையிளைப்பவர்போல்வேனெடுங்கண்ணிய
ங்கிருந்த,வண்ணலைத்தழுவித்தழுவிமெய்வருந்தியவசமுற்றணை
மிசையுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவாலவன்புணர்ந்ததுபோலின்
கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தினிருள்குடிப்
பவனுங்கருங்கடன்முகட்டினிலெழுந்தான். (௭௨)

(மாயைபாங்கியர்க்குக்கனவுகூறல்)

காலையின்மாலைவார்குழன்மாதாகண்டொசெய்வளல்லமன்றன்
கோலமென்சொல்வேன்விழியெதிர்தோன்றிக்குறுகிவெண்கை
ப்படாணதனாற், சாலவுணைந்துதுயின்றனன்கனவிற்றடமுலைகு
ழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல்லருள்செய்துன்னைநானென்றும்விடு
கிலேனென்றனனென்றாள். (௭௩)

(பாங்கியர்அல்லமன்உண்மைதெளிதல்)

அருந்தவமழிக்குமழகுடையணங்கிற்ககப்படாவிறலினன்யா
ரோ, புரந்தரனயன்மால்சுரர்முனிவராகிம்புருடர்வித்தியாதர
ரென்னப், பரந்தவர்தமமுளலனிவனொருவன்பார்த்திடிற்பராபர
னென்று, திருந்திழைமகளிர்மனத்துளேவியந்துதெரிவையோ
ரைத்தன்மேயினரால் (எச)

(பாங்கியர்கனவின்பயன்கூறக்களிப்படைந்தமை)

ஆசைநின்னுளத்தின்மிகவளர்ப்பதற்காயல்லமனிவ்வகைநடித்
தான்,பேசுறுகனவின்பயனுனக்குரைப்பிற்பின்புணைமெய்யுறவ
ணவன், வாசமென்குழலாயென்றவணமனத்தின்கருத்தமற்றிட
வறிந்துரைத்தார், காசளிமருங்குன்மடநதையர்மாயைகவலைதீர்
த்துள்ளுளேகளித்தாள (எரு)

(மாயையைத்தாய்முனிதல்)

இன்னணமாயைமாதிடைங்கழ்ந்தவியல்பினைமோகினிசிலர்போ
ய்ப், பன்னுறவறிந்துமானமீக்கூரப்பருவரற்கடலிடைப்படிந்து,
தன்னொருமகளவாழ் மாளிகையெய்தித்தனையைப்பாங்கிமாரொடு
கூ, டென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுநைந்தின்னனபு
கன்றாள். (எசு)

மானமுமுயிரும்பொருங்குநில்லாதவழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்
தானுறுபொருளாய் மானமேகொளுமுனரைந்ததன்செவிப்படி
லென்னும்,பானுவுமறியுமியங்குறுமளவுமபழியிதுவழிவழிவரா
தோ, யானுனைவருந்தியீன்றதுமிதற்கோவென்செய்தாய்பாவி
யென்றிசைப்பாள். (எஎ)

குரவர்தாமியைந்துகொடுத்திலராயிற்குமரவேளனையவரெனி
னு, மருவராகிற்பர்தந்தைதாய்தங்களானையினெழுகுகன்னியர்
தா, முருவிலாரொளினுங்குரவருண்மகிழ்வுற்றுதவுறினனையவ
ர்தம்மைப், பரவுவான்கடவுளாகவேநினைந்துபண்பொடும்பயி
லுவரன்றே (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன்குரவரானையினுமணவினைமுற்றியபின்ன,
ரிணங்குறவருள்செய்கொழுநனானையினுமிருப்பர்தம்வயமில
ரொன்று, மணங்கனையவர்தாமென்பதையறிந்துமடாதவிச்செய
வினைச்செய்தாய், பிணங்குவாரிலையென்றிருந்தனைபோலும்பே
தைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். (எகூ)

(உலகவியல்பு, நூலாசிரியர்).

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுக விருந் தா, டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந் தகங்கனாந்தின்மேண், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்று ண்மனங்கனாவன்னபோலுண்டோ. (௮௦)

(மோகினிமுனியப்பாங்கியர்புகல்தல்)

மங்கைமீர்நீவிர்சூழ்ந்தனரிருந்தும்வளைதருவேலியில்பயிர்போ லெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகா ளொன்று, ளங்குறுமடவார்சொல்வதெம்பிராட்டியருளொடுகே ண்மதிமதனு, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென் றுநைந்துரைத்தார். (௮௧)

பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற், றோங்கியசகளைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி பூங்கணைமதவேளனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க ளீர்ஙகதிர்முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவ வளுரைப்பாள். (௮௨)

மானிடப்பிறவியரிதிலரசர்மக்களாகுதலரிததனி லூனுறுப்பமைதலரிதிலரிதாலுணாவொடுபோகங்கணுகர்த ருனெனப்பெரியர்கூறலாலன்னுய்தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற மீனெனப்பிறழுங்கண்ணியைவெகுண்டுவெறுப்பதுதகாதெனவு ரைததாள். (௮௩)

மோகினிசகளைபுகன்மொழிகேட்டுமுகமலர்ந்தென்றவப்பயனும் பூவெனுமொழியாடவறிலள்யாழோர்பயின்மணமரசர்மேற்றெ ராகலிவிவளுக்கல்லமன்றனேயருமணத்தலைவனங்கவன் [ன்ப, பாற், போகம்வேண்டியவாகொள்கெனப்புகன்றுபுகன்றனள்பி னனுமோர்மாற்றம். (௮௪)

(மோகினிமாயையினினைவிற்கிணங்கியது)

உலகெலாமறியவதுவைசெய்காறுமுலகமன்னவனறியாமற் றிலகவாணுதலாளொழுக்கீர்மறைமின்றேமொழியீரிவடமைநுக் கலமெலாமுமதேயாதலானுமக்குநான்சொல்வதென்னெனுமகளு கலகிலாவுவகைசெய்துபோயினடன்னகத்தினுண்முனிவுறவங் தின். (௮௫)

(மாயைவினவும் சகளை விடையும்)

என்பிழைபொறு மலன்னையோடென்பாலிருந்தவரோசொலினத
ஞலன்புடையன்னைமுனியுமோவென்னவறைந்தனண் மாயை
கேட்டறைவாள், பொன்புரைசகளைநங்குருவுனக்குப்புராரியேத
லைவனென்றிருப்பப், பின்பிதுநீசெய்தனையெனினின்னைப்பிழை
சொல்வார்மேறபிழையுண்டோ. (அசு)

மானனையாய்நந்தாயறிந்தமையான்மறைநததுநொய்துபட்டன்
றிக், கோனிதையறிவனெனினெளிதாமோகோமளவல்லிநீகே
ண்மோ, போனதுபோகவினியவன்றன்னைப்புறத்தினில்விடுவ
தேயறிவு, தாளெனவுரைத்தாண்மாயைகேட்டயர்ந்துதாங்கரு
ந்துயரமோடிருந்தாள். (அஎ)

(அல்லமன்அறியான்போன்று சகளையைவினவவிடைபுகல்தல்.)

அல்லமனறிந்துநந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச்சகளை
வல்லிநின்மாயைவலையிடைப்பட்டமறையெலாமிறைமனைநிறை
ந்த, தொல்லைநல்வினையாலறிந்திலன்வேந்தனொருவனும்யாமுய்
யவேண்டிச், சொல்லுவதொன்றுண்டையநீபுறதோர்சூழலிலி
ருத்தனன்றென்றாள். (அஅ)

(அல்லமன்வருந்துதல்).

மாயையையகன்றனடக்ககாலெழுமோவாயிடைமாற்றமொ
ன்றுண்டோ, போயொருவிடயமுணமனம்வருமோபொருந்து
றும்பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோகண்ட
னமெனவெனையொருவர், நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோநேரி
ழாயென்றனனண்ணல் (அகூ)

(நூலாசிரியர்)

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக்காட்டியபொருளையே
கொண்டு, விரைத்துணர்மலர்மென்குழலினள்புணரும்விதியுள
தென்னிலெங்கொடியைத், தரித்தெவனொருநீயிருப்பினுமுனக்
குத்தருமிதிலையம்வேண்டாவென், றுரைத்தனள்கருணையென்
றுசெய்குவனென்றுழன்றவளண்ணலைநோக்கி. (கூ0)

சகளையிவ்வாறுமொழிதரநங்காய்சாலவுநன்றுநன்றென்று நகைமதிதவழுஞ்செஞ்சடைமதுகைநாயகன்றிருமுனஞ்சென்று முகிழ்முலைநடிக்கும்பொழுதுதன்செயல்செய்முயற்சியினின்றன ன்றனக்குத், தருமெனவளர்போறிவிஞற்றன்னைத்தானலாதறி தரப்படாதான். (சுக)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆ திரு-விருத்தம் ௬௱௬.

ஆறாவது

விமலைகதி.

அமலையேவவகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினல்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (க)

(நூலாசிரியர்)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மல்லம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்திலே. (உ)

(அம்பிகைஏவுதலால்விமலைமாயையைக்காண்டல்)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாளினும்வந்திலள்
போயிராதவட்கொண்டிவண்போதென
வேயினுணல்விமலையையென்பவே. (௩)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமுலைப்
பொறையினல்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவந்தனள். (௪)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (௫)

(மாயைவிமலைக்குஆதனமளித்தல்)

நின்றபோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதணை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினள். (௬)

(பாங்கியரவ்விருவரைவியப்புறுதல்)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென
வுருவமைந்திவணெத்தனவொன்றுசூழ்
புரமடைந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௭)

(மாயைவினாவிற்குவிமலைபுகல்தல்)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்தநெறகுன்பெயர்யாதுநீ
மேயதன்மையென்னென்றுவினாவலுந்
தேயுநுண்ணிடைசெப்புதன்மேயினள் (௮)

கயிலையென்னிடஙகற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருஙகுலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினள்
வியனிலந்தனில்வந்துனைமேவினேன். (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினள். (௧0)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிடநன்றெனறெஙகைநீ
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (௧௧)

நின்னையுமறிந்திலைநீயென்றாலிவ
ணுன்னுறுமனமொழியுறாதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல்
கன்னிமாதுமைதமகலையையல்லையோ (௧௨)

ஒடுறமருந்தயின்றுறங்கல்போலுனா
யாடியசூண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா
னாடிநின்றனைத்தராற்கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினாளென்றாள். (௧௩)

(நூலாசிரியர்)

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாததண்
மதியெழுமிரவெனமனந்தெளிந்ததன
றிதியொடுநினைவுமோர்சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகளவிமலைசொல்லினால் (௧௪)

மூலகாரணனெனச்சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப்பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான்
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ (௧௫)

(இதுமுதல் ௯டு-கவிகளால்விமலைஅல்லமன்சரித்திரம)
மாயைக்குப்புகல்தல்.

அல்லமனியல்பெலாமறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குமுதவாய்மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின்றிணையடிதொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்நறுநுதல்விமலைகூறுவாள். (௧௬)

கயிலையினுமையொடுகண்ணுதற்பிரான்
செயலுறுமல்லமன்செய்திகூறனு
மயலுறவிருந்துநானறிந்திலேனதை
மயிலியல்கேளெனவகுததன்மேயினாள். (௧௭)

வேறு

படியில்வள்ளிகாவையெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
னொடியில்கருணைநிராங்காரனென்னுமுண்மைப்பெயரினான்
மடியில்கற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுற்றறியவொழுகுவார். ()

மெய்ம்மைசிவமேயல்லாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலைபல்லவென்னநிகழ்ந்தகருத்தினர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்து
வீடுவப்பார். (க௯)

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (உ௰)

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்கானினைப்போனறங்கூர்மகனுமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி (உக)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென [ன்
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினு

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசை
யெண், ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்க
ள்கடந்துபோ, யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலக
மலமிசை, யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பே
மெனவெழுந்து. (உ௩)

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறுய்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறூர்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடு
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து.(உச) [தம்

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
ன்றிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவிநடோடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக் [ரால்.
குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துகொண்டங்கிருந்தன

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றுதுள்ளத்தே
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். .. (௨௬)

ஒருநகுமனமோடிணையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ணிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன்விழிகடிறந்துகண்டனரால். (௨௭)

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடமிந்தனங்கணுகராத
செம்மையொளிவான்போழலோதெரியாதென்னவொளிர்ந்ததவ
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (௨௮)

அலைந்துபிறப்பிலாநகாரவஞ்ஞானிகளாமாணிடரு
மலிந்தசுரருமுனிவருமற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயைநிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை
நலிந்துவளர்சச்சிதானந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (௨௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்தம்மைநா
ணேராவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௦)

பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவொழ்வுபெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபெடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். ()

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்றீன்றமலடுதறிதளிர்த்த
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள்.

நையாமனத்துநிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியேமுன்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைக்கனவான்கனவானெய்தாகி: (௩௧)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவனறிந்து [ம
சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநமமகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். ()

நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினான் [ந்
நீமபாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனு
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றானேயையமிதற்கில்லை
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கணாயென்றான் ()

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினு
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோககவறியாவிளமுலை [மலை,
யாய். (௩௬)

வேறு.

மத்தநெஞ்சகமோடுதம்மதியினொன்றையறைந்திது
மெய்ததுறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டுரைசெயதெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினாலொருவன்றருமேனியாளனலாதொரு
மணிதனாகிநடித்திடும்வடிவனாதலிலல்லமா
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினாடல்பயின்றனன் (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியேவருகக்கண்ணுகரமுதமே
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறுசெல்வமே
வருகபாசவினாசனேவருகஞானவினோதனே
வருகவென்றனையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன் (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாற்றிவித்தல்போன்
மேயபேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன்
போயுலாவுவன்மாணிடன்போலவேவிளையாடுவோன். (௪௰)

நாணியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவிதல்போற்
றூனுருட்டுநல்வீதியிற்றமணியச்சிறுதேரினை
யாணடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குறுமென்பது
போனமக்குயிராயினோன்புதியபம்பரமாமொல். (௪௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போல்
கூடியொண்குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ளாடியொண்கலைகற்றல்போனடகம்பலசெய்தன ண்
பீடுறுமபழமறைகளும்பேசருமபுகழாளனே. (௪௨)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடமவல்வினை
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. (௪௩)

உங்கள்பாவனையாருமையாலுருவமாமகனாகிநா
னிங்குமேவியிருந்தனனினிநடந்துலகெங்கணுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்களுதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின்றனர். (௪௪)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும்பீழையேமுறுபுணையனாய
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரைதன்னுறுதமிழ்வேமெனா
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துரைசெய்திடச
சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுரையாடினான். (௪௫)

சற்றுநும்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுளோரைவிஞய்நிராங்காரஞானிகடமையிவ
ணுற்றவல்லமனகல்வனேலுரைமினென்றுணர்மின்களே (௪௬

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குப
நின்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையைநின்றுதாதான்மிய
மொன்றுறும்பரிசுரைசெயூவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினான்
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. (௪௭)

தநதைதாயிலனாகியதாணுவாகியசங்கரன்
மைந்தனாய்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு
முந்துதேசிகனாகிநன்முத்திநல்கவுமெய்தினோ
ரிந்தமாதவரலதிலையென்றுமக்கடுதிததனர். (௪௮)

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினூலுறுகின்றது
வாதமாறுநன்முத்திதான்மலைதருங்கொடியறிதியென்
றோதினனானதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவண்
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே (சுக)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்படரிந்தனத்தெரியென்னவாய்
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாறிரண்முலைக்கணிறெழுகல்போல்

ஆறுவது-விமலைகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-ருஙக.

ஏழாவது

மாயைசோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின்னணநவின்றிட
மூல்லைவெண்ணகைவருமுயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவனையென்றெழுந்தபோதினி
லல்லமனகன்றமையறியக்கூறுவாம். (க)

(மாயைஅல்லமனைஅடையும்விதம்வினாதல்)

முகிழ்மதியணிபவன்முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான்வகுப்பமாயைகேட்
டகநெகிழ்வுற்றுநாமல்லமப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ்வாறுசாற்றென்றாள். (உ)

(இதுமுதல் ஙஅ-கவிகளால்விமலைவிடைபுகல்தல்)

மழுவலமுயரியவள்ளல்வந்தனை
யழகுறவியற்றினையாயினல்லமன்
விழியெதிர்தோன்றிநீமனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவனுனக்கென்றோதினள். (ங)

முதல்வினையுரைசெயுமுன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப்
புதுமயன்மூழ்கினள்புலர்ந்துகூறினள். (ச)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைப்பயனிலெனறனை
ளாகரவென்றுகாதஙகைகைவத்தி.:.
துணைசெயும்விமலேதன்னுளாஙகலஙகியே. (ரு)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு
நயமொடுசெதரூசிவநாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோவொண்ணமுற்றுமோ. (சு)

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர்
பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ. (எ)

மலைமகள்சூரரமகளிர்பாற்கட
லலை மகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (அ)

சித்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய
புத்தியரடைவரப்புதநிபோக்கினோ
முத்தியையடைவொமமுதல்வனபூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருஙகுலாய் (கூ)

பீடுறுமானிடப்பிறப்புவாய்த்துநல்
லேடவிழ்மலரினுலிறையைபபூசியார்
பாடமைகாளெலாம்பாழ்க்கிறைப்பவர்
மூடரையெண்ணுஙகான்முந்திநிற்பரோ. (கய)

காம்படுதோளிமுக்கண்ணன்றூண்மலா
தேம்படுமலர்கொடுபூசைசெய்பவர்
பாமபொடுபெழகிலாபபரமனென்றவர்
பூம்பதமணமகிழ்ந்துலகம்போற்றுமே. (கக)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண்ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறததலைக்கொருமதிபெறுநர
ஞய்ப்பிறப்புற்றதினறிஞெள்ளுரு
காய்ப்பிறப்பாற்றவுநன்றுநன்றரோ. (கஉ)

பொருவிலியாகமம்புகன்றமந்திரக்
கிரியைகள்வழுவறக்கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினாற்கொண்டுசெய்குநர்
ப்ர்சிவபூசனைப்பயனைநண்ணுவார். (கங)

அண்ணலைம்முகங்களுமருளுமாகம
நண்ணியவிதிமுறைநன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புளத்தில்லையேயெனிற்
பண்ணியபூசனைபயன்றராதரோ (கச)

பூசைசெய்தன்னையும்பூசிக்கப்படு
மீசனதியிலபையுமிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையுமறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளினாற்றெளியவேண்டுமால் (கரு)

மந்திரதந்திரவழுக்கள் வந்தவோ
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ
பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றுநீ
நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள் (கசு)

(நூலாசிரியர்)

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால்
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய
நன்றியையறிந்திலணழுவிநிற்றலால்
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். (கஎ)

(மாயைவினாவிற்குவிமலைமனமிரங்கிவிடைபுகலதல)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனுனெனுகுருவுமாததவாற்று
வின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியுமபயனுன்றில்லை
யென்றனள்பருவமுற்றோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ (கஅ)

நெறிபலமுறையுணாத்துநினைந்திலளதனையந்தோ
மற்குறுமனத்தாளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவரொன்று
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து. (கக)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததினைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னைநகமகளாணையென்றாள். (௨௦)

ஆணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளமவிரும்புந்தண்ணுமைதொழிலான்கண்கட்
கூடணெனுமழகின்மிக்கானொருவன்வந்தனனன்னானைக்
காணலுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றார்போல. (௨௧)

அல்லமனையனுமமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுறாதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு
வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு
நல்வினையொனறிருப்பநானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (௨௨)

நீநவிலல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய்
நானவிலல்லமன்றானச்சுமுன்றனக்குத்தக்க
மானிடவடிவங்கொண்டுவந்தனனபோலுமன்னான்
ஞானநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான். (௨௩)

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலைநெடுவேற்கண்ணி
தன்னிகரல்லமன்சசிதாநநதசம்புவென்றா
யன்னவனலனிவன்றானமத்தளவல்லமன்காண்
முன்னொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கேயென்றாள். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங்
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(மாயைவிமலைக்குத்தன்வலிமைபுகல்தல்.)

தருக்கநின்னுடனுரைத்தறகாதினியரங்கிலென்றன்
கருத்துறுமனையன்றன்னைக்காட்டுவல்கண்டுநீயின்
புரைத்தருளினையனென்னவுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரித்தவனாயினன்னான்றிறலினைக்காண்பலென்றாள். (௨௬)

(மாயைவிமலையோடு ஆலயமடைதல்.)

கண்டுகொண் மணியின் றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோனைக்
கொண்டுசெலபவாபோல்வந்தகோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைக்கெய்துமபரிசுபோன்மகளிர்சூழத
தொன்டையங்கனிவாயமாயைசுடர்மணிக்கோயில்புக்காள். ()

அருச்சனைமுன்புபோனன்றுற்றுபுமதுகைநாதன்
றிருச்சரணங்கள்போற்றிசசேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைததுணர்மலாமெனகூநதல்விமலைமாதோடுமவந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிறைவளைததளிர்க்கைமாயை. (உ௮)

(மாயையாடிததல்.)

அலலமரிவாதாநதாமெனறறிதரவறிதிராமற்
சொல்லுகவெனசடிககுநதேர்ற்றமபோன்மததளததை
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச்
சில்லரிமணிசசிலமபுசிலமபுறவாடிகினளாள் (உ௯)

மூன்னுறவிருந்தஞானமூர்ததிமேல்விழியுமார்த்துப
பின்னுறநின்றமூாததிமானமிசைப்பெயருநெஞசு
மனனுறவிருததிநனமாயைதானடிததாளகணடோா
தனையனமுமானெஞசுநதனமிசைவநதுவீழ. (௩0)

(நூலாசிரியர்)

அரததமதுறபளிஙகாயரிமதாமழைககணமாயை
கருத்துறுகாமநதனபாற்காணுறதேதானறிநின்றன
வருததுறுசெயல்கொணமாயைமருவியகுணமடுததுப்
பரததிநிற்றேன்றமென்றுபகர்வதுமுணமையன்றே. (௩௧)

கூத்துக்குப்புகுநதநம்பிகொட்டுகெகுநாணுறமற
சீர்த்தப்புநடநவின்றுசிகதைதேருதினறுள
வார்ததைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல
மூததுக்குமதியைவெனறமுகததியர்குழாததுணி. (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணுன்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிககமணிதருளினையனபோல
மெய்யழகுடையான்றன்னைவேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. ()

யாறருமலமனேயிவ்வடிவுகொண்டிவளசெயபூசைப்
பேறருளுதற்குற்றானேபெருந்தவத்தாறபிறநத
வேறொருமகனேனென்றுவிமலையையத்தாளகித
தேறிலணிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெஙகோமான். (௧௪)

தமமில்வேலையணிற்சேய்மைததடத்தொருவனைக்கண்டனனா
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியாபோல
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும்
விமலையேமயஙகுமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே. ()

(விமலைமாயைக்கு அல்லமனைததெரித்தல்.)

நீர்நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றான்
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவலென்னா
வேர்நிலைவடிவமாயைக்கினையனேயலமனென்று
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணாற்காட்டினாள். (௧௬)

(மாயைஅல்லமனையறிதல்.)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால்கஙகணத்திறைவன்முன்னர்
கண்ணினாற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக்
கண்ணினாற்கூறவந்தகயிலைமாதறிந்தாளன்னாள்
கண்ணினாற்கண்டுஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை (௧௭)

(நூலாசிரியர்)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியசூணெஞ்சத்திறமோன்றலுஞ்சுழன்றாடிப்போ
யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப்
புல்லியநினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௧௮)

(அல்லமன்மாயையின்செயலைவெளிப்படுத்தல்)

கண்டனனவள்கருத்தைக்காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற்
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான்
விண்டுகவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன். (௧௯)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

(பாங்கியர்வியப்புற்றுவருந்துதல்.)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனுலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப்போகலபோல்வளளல்போகப்
பித்தடை-ந்தனன்கொலென்றுபித்துறீஇமாதரொல்லாங்
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்கவுளடிவைத்துநின்ருர். (௪௦)

பறையடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிநல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி
னிறைமகட்குயிர்நிலாதென்றிகுளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

(மாயைதன்சூள்நழுவவருந்தல்.)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமாற்றம்வழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள்
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (௪௨)

(மாயையைப்பாங்கியர்தேற்றல்.)

மாலைவாய்மனையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற்
சாலுமாரஞரறிந்துதடங்கணாய்தளரோனீநின்
சீலநாயகன்போந்தேயந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள். (௪௩)

(நூலாசிரியர்)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபொனுள்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயிலமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார். (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனுண்மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர் ()

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள்
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனுலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்கமேன்மை
சாவுமெண்ணுருமனிற்குந்தயங்குபுன்காமமென்பார். (௪௬)

(மாயைபாலையிற்செல்லல்.)

வேறு.

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுருள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமுதிரகதிர்வெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருததியங்கினைவளைசென்றாள். (௪௭)

(பாலைவனச்சிறப்பு.)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
றுமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனததளரும. (௪௮)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைநீகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறுமவிந்து. (௪௯)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனுகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றலைவீழ்நததனுலுமுண்வெண்ணை
யாலுமவெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே (௫௦)

நாயினுவிநீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசததிற்சென்ற
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமர்தர்
வாயினீரறீஇக்கண்கணீாசுரந்தனவந்து. (௫௧)

கானனீரெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனுர்சிலர்வாய்க்கடைநாவினுல்வருடித்
தானையோாகரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலாரொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தினபாலையுணடந்தவ்
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகணமுன்னோடுமே. (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிறரக்கோபமவாயகாட்ட
ஏந்துமெங்கையனவடமலையருவியையேய்ப்பக
காந்தளங்கைகடரவருங்காரெனக்கலாபம
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனளபெருவனத்தில். (௫௪)

(மாயைவரவறிந்தமாதவாமனந்தளர்தல்)

சிங்கமுங்கரியுமபணிசெயத்தவஞ்செய்யூ
வங்குறுந்தவாமாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

(நூலாசிரியர்.)

கொடியவாளரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுந்
தொடியுலாவுமென்றேண்மடவார்வருந்துயரு
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றுரப்பனீர்மனத்தி
னேபுறீரெனவொருமுனிபோனின்றுநுவன்று
தூயமாதவாக்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த்
தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கணாயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் (௫௮)

(பாங்கியர் அல்லமனைத்தூறுதல்.)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
கரனெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணைபட்டுளமையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

(பாஙகியர்க்கு அல்லமன்சமாதானம்.)

பற்றியாயிடைவிடுத்தகாநீயிரோபற்றி
யிற்றறைநாணை விடுத்திலெனிதனையிவ்வுலக
முற்றுமோதுறுந்தமபிழைமொழிகுநருளரோ
குற்றனடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். (கூo)

(பாஙகியர்அல்லமனைப்பழித்தல்.)

என்னவோதனுமல்லமனேந்திழைமடவார்
மன்னன்மாமகண்மனதழெழுகாமநோய்வளரு
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாஙகினையென்றா. (கூக)

(மாயைக்குமஅல்லமனுககும்வாக்குவாதம்)

தொலலைநின்திருமேனிபோலுள்ளமுநதூயதாய்
நல்லையென்றுனைநமபினேனகீஞ்சகநடிப்பு
வலலையெனபதையறிந்திலேனெனவன்சொற்
சொல்லிநின்றனண்மாயையெமபிரானிதுசொல்லும (கூஉ)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவலலமனறனசெயலோவெனததடஙகட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளையுமபடிறி
னெஞசமாதவாதமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (கூரு)

கள்ளன்மஙகையைகசளவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொகுமென்கூதததைத
தளளருஞசுரமுனிவரரற்சொல்விக்குந்தகைமை
வளளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. ()

நெஞ்சமயாதினுலெனையகன்றிடவரிகினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வானிறையென்னையெமமெய்யினுல்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரததக்கசொற்கற்றேய். (கூரு)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமரதவொன்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லவொன்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்புமம. ()

என்றனுணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியாணிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

* நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுணாத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றாண்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬௮)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வுலகமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுகிற்பவராரெனவறிந்திலைபேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகிளப்பார்
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (௬௯)

(நூலாசிரியர்)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம்
பாவொனுவியம்பினள்பசிக்கனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவர்சீர்போல். (௭௰)

காமியாகிநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
னுமவேனெடுங்கண்ணினாய்காமிபோனடித்தேன்
தீமைநெஞ்சினற்குணினைந்தனைநினைத்தீண்டேன்
போமினுருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன் (௭௧)

(மாயைதன்வலியிழந்துவருந்துதல்).

வேறு.

மண்ணுலகிவிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிது மீண்டா, ளண்ணன்மகளெனும்பழியைமாளாமனிறுவிப்போ யங்கைகொட்டி, விண்ணுலகநகைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வா றுவிமலன்பங்கிற், பெண்ணரசிதன்முகத்தில்விழிப்பலெனமா லையுளம்பீழையுற்றாள். (௭௨)

---

* நாலுவாக்காவன. பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி. என்பவைகளாம்.

(அல்லமன்மாயையைமுனிதல்.)

அன்பினாலன்புபெறற்கெளியனாமெனைச்சூளொன்றறைந்துவ
ந்து, வன்பினாற்பெறவேண்டிநின்றழிந்தாயிதுதகுமோமாயை
மாதே, முன்பினாக்கவிதைத்துக்கரும்பாகவேண்டிமிகமுயன்
றுநெஞ்சிற், றூன்பராய்த்திரியுமவர்போலென்றான்மாயைதனைத்
துறக்கவல்லான். (௭௩)

(மாயைவருந்தவிமலைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

கரைகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போலக்கலங்கிநின்ற ।
வரைபுரைமென்முலைமாயைதனைக்கண்டுவிமலையுளமறுகிமாழ்கி
யிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனாக்குருவியல்புபோல
வருள்புரிதியையவிவள்குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச்
சொன்னாள். (௭௪)

(விமலைக்குஅல்லமன்சமாதானம்.)

இலங்கிலைவேன்மருட்டுமதர்விழிவிமலாய்வறுயவோடிரதந்த
ன்னா, னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னாலிம்மாயையின்பீநனு
குமென்று, புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை,
கலூங்கியளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகி
ன்றாள். (௭௫)

(நூலாசிரியர்.)

நனவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலினானாளும்வெ
ன்றி, யெனதெனநின்றுளஞ்செருக்கிடமாயைகூறுதலுமெங்க
ள்கோமான், கனவினுகர்வுறுமுணவுகுறையுமோபசியதனாற்க
ளைவதுண்டோ, நினைவில்வருகனவொன்றுகண்டிறுமாந்தனை
பேதாய்நீதானென்றான். (௭௬)

எவ்வண்ணமுரைவன்மைகொண்டுநீதள்ளினுநானின்றுபோ
கேன், கைவண்ணமலர்ப்பழிமதனனையாய்நினைத்தழுவிக்கட்டிக்
கொண்டு, செவ்வண்ணனமர்கைலைக்கேகியெஞ்ஞுண்முடிப்பலெ
னச்செருக்கிச்சொன்னாள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள்வான்றிர
ட்டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல். (௭௭)

முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள்சூண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு
முறுவல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனப்பிடிநடையாய்பிடியெ
ன்றுபிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன்விழியினூற்காண்பதும
போய்மதிமயங்கிவறிதுநின்றாள், சுடத்தொடிமென்றோண்மட
வாரின்றிழந்தோமிவளையெனத்துயருழந்தார். (எஅ)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சகோரமென்னுமென்பு
ளன்றி, யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்
றானும், பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவள்பிடிக்கப்படு
வனோதான், றெண்டன்பின்வழிநின்றுமனமாசுதீர்ந்தபெருந்து
யோர்க்கல்லால். (எக)

மாயைதனைவாதித்துத்தள்ளுபுதன்னிலைநின்றுமாயாவாதி
யாயினனல்வீரசைவசிந்தாந்தகுலதீபமாயினனென் [மாற்றற்
றோயுமணநிறுவிசிறப்பெதிர்வுரிகழ்வெனுங்காலமுணரு [ந்தார்.
றூயமுனிவரசொல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவங்தொடங்கிவாழ்

ஏழாவது-மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௬௯௬.

எட்டாவது.

வசவண்ணர் வந்தகதி.

உசைவிலல்லமற்காயுமைமற்கலை
வசவதேவன்வலியகணங்கடாங்
கசியுமன்பிற்கயிலையினின்றுதென்
றிசையில்வந்ததிறமுரைசெய்குவாம் (க)

நீங்குகாணுஞ்சிறுவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள்போக்கும்வறியர்போ
னீங்கஞானநெடுந்தகைமாயைநின்
றேங்குமாவியியக்கமுமின்றியே. (உ)

(மோகினியுமமகாரனுமாயையைத்தொடர்தல்.)

மத்தளங்கொடுவெந்தவன்றன்றொடு
பொய்த்தநுண்ணிடைபோயினளென்னவே
சித்தநாணுந்துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின்றொடர்ந்தனர்பெற்றவர். (௩)

தக்கதந்தைதாய்சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றிமிலைடர்தாமாதலு
மிக்கவன்பிணிமேவலுநல்லவென்
றுக்கநெஞ்சுடனோடினன்மன்னவன். (௪)

காய்பசிக்குக்கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்குமறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக்கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பதுதன்னெதிர்காணுமோ. (௫)

கண்டுவார்சிலைக்கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக்குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிணைசோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. (௬)

அரின்மிதிட்டதர்படப்பூம்பணை
மரமுறிததுமழைமதக்கைம்முக
வுரலடிப்பிறையொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக்கலங்கியிரியுமோ. (௭)

பரற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினாள். (௮)

பொன்னையன்னபுதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன்மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவுமூழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ்வூரர்பின்போயினார். (௯)

(அரசன்மகளைக்கண்டுபுகல்தல்).

அயர்ந்துநிற்குமரிவையைக்கண்டுநான்
முயன்றுமெய்த்தவமுற்றும்பயின்றுனைப்
பயந்ததற்குப்பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத்தந்தைநவின்றனன். (௧௦)

(தாய்வருந்தல்)

என்னைநீங்கியிழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித்தலைமையிழந்தெனோ
கன்னிநீகொடுங்காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென்றாற்றியழுதனள். (௧௧)

(விமலைஅவ்விருவர்க்கும்உண்மைபுகல்தல்).

மகனுமல்லனவ்வல்லமன்மாயைநும்
மகளுமல்லள்வளைபுனைதோளினு
யிகலும்வாட்கணரசியுநீயுமிங்
நகலுமென்றுவிமலையறைகுவாள். (௧௨)

வினைப்பயன்கொளவேண்டுநோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச்சம்பந்தமாதிரத
தெனக்கிஞரிவனென்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தியழிவரறிவிலார். (௧௩)

தனையராகியுந்தந்தைதாயாகியு
முனையுறுதவுயிரிலையாதலா
வினையர்கேளிரினையரயலென
நினைவுறேன்மிளிர்நெட்டிலைவேலினாய். (௪௧)

(மாயைமுன்னிகழ்வுகூறிக்கைலாயஞ்சென்றமை).

வேனெடுங்கண்விமலையிவைசொலப்
பானலங்கட்பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற்பொற்றொடிமாயைமுன்
றானடைந்தமைதந்தைக்குணர்த்தியே. (௧௫)

காவியங்கட்கனியிதழ்மாதுமை
யோவவந்தவென்னெண்ணமுடித்திலன்
போவனங்கிப்புரிகுழலோடுநா
னீவிர்நோவன்மினென்னைநினைந்தென. (௧௬)

விரைந்தெழுந்துவிமலையணங்கொடு
வருந்துநெஞ்சகமாயையக்காட்டுளோர்
பிரிந்தழுங்குரல்பின்றொடர்ந்தேகவே
பொருந்தருங்கயிலைத்தடம்போயினாள் (௧௭)

(நூலாசிரியர்)

அழுதுவாயவிட்டரற்றிலனறன்னுடல
புழுதியாடப்புரண்டிலன்மன்னவன்
பழுதிலாததனபாவைகாணுமையா
லெழுநதேமோவியமென்னநின்றனனோ. (௧௮)

(மாயையைநினைந்துதாய்படுந்துன்பம்).

விழுவணமீளவெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவண்மேனியசைந்துநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்நொந்துயிர்ப்பளிறப்பலென்
றெழுவள்கைநெரிதந்தேங்குவளன்னையே. (௧௯)

பாடுமாதருமபந்துங்கழங்குநன்
றாடுமாதருமாகுமரியைவைய
ரோடுமேவியொருமகள்வாழ்ந்தவம
மாடநாளினிக்கண்டுயிராவாழ்வனே (௨௦)

துளிக்கும்வார்மதுசசோலைபும்வாவியும்
பளிக்குமாடமுமபாழ்படவெனமகள்
களிக்குமாளிருங்காட்டினுளெம்மைவிட்
டொளிக்குமாறொருசற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைவிட்டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட்டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட்டரற்றினளாயிடை
மின்னனாருங்கதறினர்வேலைபோல். (௨௨)

(ஆசிரியன்அரசனுக்குமகள்பெருமைகூற மனைவியுந்தானு
மகிழ்வுற்றிருந்தமை.)

வந்துவேந்தன்வழிமரபாரிய
னுந்தமாமகனேனென்மைநுமகருநான்
மூந்துகூறிலனேதுயர்மூழ்கினீர்
சிந்தைநோதறகாதெனச்செப்புவான். (உஙு)

அருந்தவம்பலவாற்றுமறிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலைக்குமின்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந்தெளியவறிந்துநீர்
வருந்துந்தன்மைமடமைமடமையே (உச)

சிலைநுதற்பசுந்தேன்மொழிமாதுமை
கலைநுமக்குக்கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றதுசாலுமும்மையினி
யுலகினிற்பிறரொப்பவரில்லையே (உரு)

என்றுகூற ' குரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்ந்தைமனையொடு நன்போரீஇச்
செண்றுமாடத்திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற்கோயிலினண்ணினன். (உசு)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

கயிலையில்விமலையோடுகவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றனைவிடுத்தஞான்றென்னவானோ
பயிலவைதன்னிற்புக்குப்பரனையுமிமையமீன்ற
மயிலியறனையும்வாழ்த்திவணங்கியங்கருகுநின்றாள். (உஎ)

(கைலையிற்சென்றமாயைஅம்பிகைக்கித்
தன்செயலுணர்த்தல்)

பொலிவழிவதனங்கண்டபோதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னைவினவலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றான்முன்மயங்கியவாறனைத்து
நலியுகாணடவருந்திநவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்ற. (உஅ)

(அம்பிகைவருந்தமகாசபையில்சுவாமிநகைத்தல்.)

நன்னகமகள்கேட்டுள்ளநாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனாதிபண்ணவாநெருங்கவைக்கண்
முன்னகைசெய்துதீயமுப்புரமாளச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற்புரிகுழல்செருக்குமாள. (௨௯)

அளியனென்றுனக்குநான்சொலல்லமனரியனோமற்
றெளியனோவுணைத்திநீயென்றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்யவிமலன்வெண்மதியங்கண்ட
னளினமென்மலர்போலென்றாய்நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௦)

(அம்பிகைவணங்கிப்புகல்தல்.)

போக்கரும்வலிபுகன்றுபோய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனைவள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்
மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
மீக்கிளரிமையமீன்றமெல்லியன்மெலிந்துசொன்னாள். (௩௧)

(சுவாமி அம்பிகையைத் தேற்றல்).

நடம்பயிலெந்தைமங்கைநாணினால்வருந்தினாளென்
றடைந்தருள்சொல்வன்ஞாலமலைக்குமம்மாயைசூளா
னெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்றநிலையேநன்றாகொல்வோவ.
மடங்கன்முன்வெல்வேனென்றுவருதலேயாற்றலன்றே. (௩௨)

அல்லமன்பெருமையெல்லாமனைவருமறிந்துகொள்ள
நல்லெழின்மலைமடந்தாய்நன்குணர்த்தினைநீயென்று
சொல்லுநரன்றிநின்னைநிந்தனைசொல்லவல்லா
ரில்லையென்றியம்பயாவுமீன்றவளியம்புகின்றாள். (௩௩)

(அம்பிகைவினாவும்சுவாமிவிடையும்).

பொறியிலியேன்செய்தீமைபொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாகுமல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிதியென்னநிரைவளைவணங்கிக்கூற
மறிமழுவமர்ந்திருக்குமலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்துமாயையைவிடுத்தவாற்றா
னித்தியகுரவன்றன்னைநீயறிந்திலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தைதனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைத்தலநெல்லிபோலக்காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

(நூலாசிரியர்).

மிடியடவி றபபலென்றுமேவுமோரிடத்திற்செயபொன்
குடமொடுகண்டவன்போற்கோலைசெய்காண்டுறந்துவந்து
துடியிடையுமையெம்மானைத்தொழுதுசததுவணங்கைப்
படிமிசையலமற்காண்பான்செல்கெனப்பணித்தாளன்றே. (௯௬)

(நந்திதேவர் அம்பிகைக்குப்புகல்தல்).

அப்பொழுதருகுநின்றவருணந்திதேவனன்னே
யொபபரும்பத்தியென்னுமஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானந்தவல்லமதேவனென்னும
வைப்பினையெளிதுகாணலாயெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௯௭)

(நூலாசிரியர்)

அழிவருநந்தியவைப்பையஞ்சனங்கொண்டுகொணும்
விழியுடையவன்போன்ஞானமெய்க்குரவனைததான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக்காட்டுவோனிவனென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும்வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௯௮)

சத்தியால்யான்பிணித்ததனைத்தனதுதூய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன்பார்க்கினிநந்தியேதா
னித்திறல்விலங்குபூட்டுமிறைவனேவிடுவிப்பானே
மெய்த்தவாஅருளினேன்யார்விளம்புகவென்றுசொல்வான். ()

(சுவாமிநந்திதேவர்க்குவிடைபுகல்தல்).

அல்லமனென்னுஞானவானையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வைநீயேயாதலான்மண்ணிற்போகி
யெல்லையிலன்பர்நெஞ்சத்தின்பருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றோன்றுத்தனையெனவிருக்குமபெம்மான்.

(சிவகணங்கள்வினவும்சுவாமிவிடையும்.)

அந்திவண்ணதம்தமகாமானருளினாலின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டார்த்தூயவன்றனனைக்காண
நீந்திவல்லவனோவென்றுநகைசெய்துதணங்கட்டம்முள்
வந்தொருசிலருனைப்பமங்கைபங்காளண்சொல்வான். (௱௧)

நந்தியென்றனையுணர்ந்தானவன்றனையுணர்ந்தேதன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர்தெளிவுறவறிகிலீரொன்
றெந்தையெம்பெருமான்கூறவிகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார்மீளவும்விமலன்சொல்வான். (௪௨)

மாசறுநந்திபத்திவார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்றுகண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரொன்றுபெருந்தகைநந்திதன்றோ
டீசனெண்கணங்கடும்மையேவினனருளினானே. (௪௩)

(நூலாசிரியர்)

கண்ணுதலருளாலேவுங்கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர்
மண்ணுலகதனில்வேண்டும்வளமபதிதோறுமவந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணினரர்வடிவாகத்தோன்ற [ர்.
வெண்ணூறினெழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணா

நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
முந்துறுமபணொன்னுமூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண்டாமரைமலருமென்று
விந்திரன்முதலாயுள்ளவிமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

எட்டாவது-வசவண்ணர்வந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௪௮௧.

ஒன்பதாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுடுசிறுநகைப்புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன்கலையுந்திய
மருங்கணைநாதருமகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவாவகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

பெடையொடுசுரும்பினம்பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமன்னுவாய்க்காவினோடியே
மடையுடைமதுமண்டிமலர்பெய்சோலைசூ
ழுடுதடையெனுநக்கொன்றீண்டாயிடை. (௨)

நன்மையென்பனவெலாமுடையனான்மனைறப்
புன்மையென்பனவெலாம்பொருந்துறானெனுந்
தன்மைதன்பெயரினாலறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொருங்கரிலானுளன். (௩)

அவனெழின்மனையவளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச்சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந்தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத்தொழுகுநீர்மையாள். (௪)

தூநிருமலனுக்கச்சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகளெனச்சார்ந்துதோன்றினா
ளானுயர்கொடியினோணங்கைதாங்குறா
மானுறழ்சததுவகலைமடந்தையே. (௫)

(நூலாசிரியர்)

மதிபெறுகடலெனமகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடிநம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற்கரும்பைப்பெற்றுநற்
றுதிபெறுமலையெனமகிழ்ச்சிதுன்னினார். (௬)

(பிதாவினால் உபதேசமும் சிவலிங்கதாரணமும்செய்தல்)

நெறிமுறைநிருமலனீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத்தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன்குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொருபுதல்விக்கென்பவே. (௭)

(நாமகரணம்.)

இந்துவார்சடையினோனிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமாதேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடுதானழைத்தனன்
றந்தையாதற்குநற்றவம்புரிந்தவன். (௮)

(மாதேவியம்மைவளர்ச்சி.)

அறிவருளாதரவடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியாயுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன்மகள்வளர்ந்தனள். (௯)

வாடியமருங்குலம்மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடுதவங்குலைப்பவே
யோடியமதனன்மாதேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனாய்வீழ்ந்துமாழ்கினான். (௧0)

விழுந்தனகொடியதீவினைப்பரப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம்யாவுந்திங்களங்
கொழுந்தெனுநிருமலன்குமரியோங்குநாள்
முழுங்கினசிவாகமமுற்றுமெங்குமே. (௧௧)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

எங்குமாதேவியின்னணமிருப்பவெம்பிரானேவியகணங்க டாங்கள்வேண்டியவொண்பதிதொறுமுன்செய்தவத்தர்பானன் மகவாகித், தீங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுபெ யர்முதலா, யோங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்ந ற்றவமுயன்று. (௧௨)

பயக்குறுமினியசங்கரபூசைபல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்[சிறக்க செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார்தென்றிசைக்கயிலைபோற் மய்க்குறமமணவல்லிருண்மெலியவயிணவமெனுமுடுமழுங்க வியக்குறுசைவமலரநன்னந்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமதித்துநன்னுதலி ன்மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டிரையிற்றுயில்பவன்றனக்குப் பரிதியொன்றளித்தருண்முக்க, ணுயகன்றனையேகருதிவெண் ணீற்றானன்னுதல்வீதியையணியுந், தூயநன்மறையோர்தமக்கி டமாகுந்துரிசிலாவிங்குளாபுரியே. (௧௩)

(நகரச்சிறப்பும்அந்தணரொழுக்கமும்.)

கதிர்விளைச்செந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ் புதுநறும்பாளைக்கமுகதுசூழ்முப்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூ ழுதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழில்பார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடி புகாம, லதிர்முரசியம்பும்வீதியர்நகரிற்கணிகள்வைத்திடுபெடை காட்டும். (௧௫)

விருந்தினுக்கிடுவாரன்னமந்நகரின்வேதியர்மடந்தையரெல்லாம், பொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்கள், வருந்துநுண்ணிடைநன்மாதர்கைமலர்க்குவண்டினைகொடுப்பர்பேரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ்தடங்கள்வண்டிற்குத்தாண்மலர்கொடுத்திடுமன்றே. (௧௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகதூமம்படிந்தன்றோ, பொன்னகர்வாழ்நர்நிறைந்தவாயுளராய்ப்பொருந்துதலிந்நகர்மறையோ, ருன்னருமனுவானெருப்பினைவளர்த்திட்டொழுகுநீர்காட்டிறினன்றிப், பின்னொருசெயலாற்கலியுகந்தன்னிற்பெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. (௧௭)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளனொருமறையோ, னினைவெலாமரன்றாளினுமுரையெல்லாந்திருமலன்றுதியினுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினுமவைத்தோன் வேதமுமொழுக்கமும்வல்லான். மனையுளானெனினுந்துறந்தவர்க்கொப்பான்மற்றவனாமமாதரசன். (௧௮)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னாமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்னருந்ததிமுதலாங்கற்பினரியாருமருநிலையூறின்றிமுற்ற [பார்
நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சிநினைந்துபின்பாயலிற்படுப்பார் கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையாள்கற்பினையாவரோபுகல்வார். (௧௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரையன்றுபட்டாங்கே, யோங்கியவபரசிவனெனவேதமுறைத்திடுமருணந்திவந்தான், றங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனாற்றக்கவர்தகவிலவென்ப, தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனாற்றெளியவறிமினென்றறைகுவர்பெரியோர். (௨௦)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழுமறுதொழிலாளன்மாதரசன், பைந்தொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலாள்பரிந்துதீவளர்ப்பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றிற்றீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன்சொன்மகளிருக்குநாவினும்புகன்றிடப்படாதே. (௨௧)

(நந்திதேவர்திருவவதாரம்.)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணியத்தான், மன்னுமாரனிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின்மலர்ந்ததுபோல, வென்னையாளுடையநந்திவானவன்றானெய்திவந்துதித்தனனன்று, சென்னியாலமரர்தொழுதுபூமாரிசிந்தினர்துந்துமிமுழங்க. (௨௨)

(நூலாசிரியர்.)

எங்குருநாதர் தானறுநாட்புதுமையென்சொல்வாங்கண்டுமு
ட்டெடன்னும், வெங்குணவமணருளத்தெரிஉழுவோன்வேடங்க
ணடஞ்சலிசெய்ய, வங்கொருநேயமபிறந்ததுதிருமாலடியவரு
ளத்தினிலெங்கள், சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்த
துதமையறியாமல். (௨௩)

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்ப
யனிலகூற, னிலைய்ழீஇயொருவன்செய்நன்றிமறத்தனிந்தனைவ
ஞ்சனைபிறர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைக
ளியாவுமபொயினவா, னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவா
னவன்புவிவருநாள். (௨௪)

(சிவபெருமானால் வீபூதியும்சிவலிங்கதாரணமும்தரித்தல்)

தாடலைநந்திங்கெம்மையாணந்திதாயகட்டினுநின்றுதலைமே,
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுந்தருளுதன்முனங்கு
ருவாய்க், கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக்குறுகினன்னுதலி
னீறணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனனம்
மா. (௨௫)

(வசவேசனென்னும்பெயரிட்டமை.)

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றுமற்றுயெதிர்நின்றிடப்பேர்,
திரித்துநல்லவசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்கு
ருவா, மொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவரு
ளாகெடத்தானே, யருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்தவாலமார்
சூலபாணியனே. (௨௬)

(உலகுளோர்வசவேசனைப்புகழ்தல்)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிர்பெருகொளிநீறுமொ
ண்களதகிற், சிறந்துளவடிவலிங்கமுமகண்டுசெறிந்தவாவனவரு
மவியந்து, மறைந்தரன்குருவாய்வந்திவைபுனைந்துமகவினைவச
வனென்றுருபே, மறைந்தனனென்னவறிந்தனர்புவனறிவணி
னறறிவிக்கவன்றே. (௨௭)

குறில்வழிவகரந்தனிநிலையாயுங்கூடியதகரமுன்னெழுந்துதன்
றறிகுறிவடிவந்திரிதல்போனதியடல்விடையெய்திரிந்துறிறு
நறுமலர்விழியிற்கண்டவெல்லாருந்தியேயென்றுரைமகிழ்ந்தார்
பெறுதவமுயன்றவன்றனையும்பிதர்வும்பெறுமுமைக்கினையாரு
ரைப்பாரா. (௨௮)

{ சாதகன்மம். உத்தாபனம். நாமகரணம். அன்னப்பிராசனம் }
{ பிரவாசம். பிண்டவிர்த்தி. சவுளம். உபநயனம்." }

(இவ்வெட்டுவகையுமுறையேகூறப்படுவன) புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்திற்செய்யுங்கிரியை, அசுத்தமாகியஅறைவீட்டினின்றும்சுத்தமாகியவுயர்ந்தவிடத்திற்குழந்தையைச்சேர்ப்பிக்குங்கிரியை, பேரிடுதலிற்செய்யுங்கிரியை, சோறூட்டுதலிற்செய்யுங்கிரியை, குழந்தையெடுத்துக்கொண்டுஆலயத்திற்குசெல்லுங்கிரியை, சரீரத்தைவிர்த்திசெய்யுங்கிரியை, மயிர்வினைக்குச்செய்யுங்கிரியை, பரசிவத்தைத்தரிசிப்பதற்குச்சமீபமாகியநயனத்தையுண்டாக்குங்கிரியை, இவையாவுமுற்றமுடித்து (சு-வதுகாண்டோபக்கிரமணமாகியவேதபாகங்களை அததியயனம்பண்ணுவித்தல்.)

ஈன்றநாடொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதிரசன்றன், றொன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெதங்கோன்சொல்குருமுன்னுறுங்காலே, யான்றடிமறைகண்முதலவாய்த்தான்முன்னறிந்துளகலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதியமிரவிவந்திறுப்பத்தன்கதிர்தானடைகுதல்போல். (௨௧)

(நூலாசிரியர்.)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க, வரமுறுகூர்மையங்குசமென்னவரனடியாரொனுமாவிற், கொருமழவினங்கன்றெனவருள்வசவனெழுகுநாள்வளங்கொள்கல்யாணபுரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். ()

படியில்கல்யாணபுரமெனுந்தூசுபரசிவபத்தியால்விளர்ப்பக்கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குவலயத்திருந்திடுமந்நாளடியவர்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பையுடன்வரவந்தவ்விச்சலலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. (௩௧)

(விச்சலராசன்உட்பகைகொண்டுவசவேசனைத்தன்னிடஞ்சேர்த்தல்.)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்துமந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலைவெந்தழலென்னவீறிந்திடாதெடுப்பமென்கைதீண்டுதலெனவெதிர்போ, யுய்ந்திடவரிதாய்ததன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். (௩௨)

(நூலாசிரியர்.)

பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுபுறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமா் ,யணைமேலிருந்தனனரசனப்போதி[ர்
லருந்திறற்றுணைகாவலர்ே ந்தரணைசசாவெண்கவரிகொணமாத
நெருநகிநிற்கரியபேரவையிடத்துநிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்து
ரைப்பாம். (௯௩)

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொனறுசோாநதெனசசுருணமுடங்க
லந்தரமுகட்டினின்றுமரசன்பேரவையிடத்து
வநதெதிரவிழுநதொன்றுமானிடாமருணடுநோக்க. (௯௪)

நின்றவரெடுத்துசந்துநெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வெனறிகொண்மடநலன்ளு ிரிததனதயெழுததுநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேபெனனதரு ளுனாந லன்மயங்கி
வனறிறலமணகாவலன்மலர்க்கையிறகொடுத்தானன்றே. (௯௫)

வாங்கியமுடஙகதேனுக்கிவசவநாயகனிவ்வோலை
தாஙகுநினறவிசினக்ழோாதமணியவைப்புணடென்ற
தோஙகியதுணசெய்தோ ாயுனக்குநானகாட்டுவேனென
ருஙகதையகழ்வித்தானரசர்கோனதிசயிபப. (௯௬)

அகழ்ந்திடநிதியமைப்பொனருடகமலைபிலததிற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப்புறப்படலபோலததோன்ற
மகிழ்நதனனரசாகோமானவசவனைககண்டபோதே
நிகழ்நதவொண்பயனுணாநதுநெஞசகநனிவியந்தான். (௯௭)

பயிலுநல்வினையெமகருப்பயநதமிவ்வசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங்கடவுளேயென்றுசொல்லி
யியலுமைமடந்தைபொய்யாளென்பதைதபுதுக்கினுனச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோாதெளிந்துநெஞசகமகிழ்ந்தார். ()

(விச்சலன்தன்னரசுரிமையவசவேசற்களித்தல்).

மந்திரிக்கிழமைநல்கிமரபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன்மற்றெனைப்புரத்தியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற்செப்பியாயிடையிருப்ப
சந்தியைத்தொடர்புகொண்டானுந்தகத்தடக்கைவேநதன். (௯௯)

(நூலாசிரியர்)

(அரசன்வசவதேவற்குவிவாகமுடித்தல்).

பெருந்தகைவசவதேவன்பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தானலங்கல்வேண்முருகனென்றான்
றிருந்தியவம்மணத்தின்சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப்புகன்றுகல்யாணமென்றால். (சO)

இவ்வகைகல்யாணத்தினிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவவைவநமவசவதேவன்றன்பிரசாதந்தன்றை
லெவ்வமின்முத்திமெய்யோடிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந்தனையனையீன்றாளம்மா (சக)

மைந்தனையீன்றுவந்துவசவநாமம்புனைந்தா
ணிகதையில்கற்புநங்கைநிகழ்திருமுகங்களாறு
* மந்தமிறலங்களாறுமறிவித்தற்குலகில்வந்த
சந்தனைனறன்னவந்நாகாம்பைதனமகன்வளர்ந்தான். (சஉ)

வீரமாகேசனொன்றுமென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்சென்னவசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாமநெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சஙகமேசதேசிகன்பெயர்புனைந்தான. (சங)

மொழியிறுனினை வாரேறக்கான்முக்கணனடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போலோம்பினன்புறமததரோர
வழியெலாம்வழக்குமாறமலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப்பண்ணினன்வசவதேவன். (சச)

(கைலையினின்றும்வந்தகணங்கள்கல்யாணபுரிக்குச்செல்லுதல்)

அரனடியவர்க்குத்தேனுவாகியவசவன்கீர்த்தி
விரிநிலமுழுதுமபோர்ப்பவெள்ளிவெற்பினையகன்று
தனைமிசைவந்திருந்ததவரெலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்போர்றகல்யாணத்தில். ( )

---

*ஷதலங்களாவன - பக்தஸ்தலம், மஹேஸ்வரஸ்தலம், ப்ரசாதிஸ்தலம், பிராண்லிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்

(வசவேசர் அடியார்களையுபசரித்தல்).

பலரொடுவரினுமெள்ளும்படி தனிவரினுமிக்க
நலமொடுவரினுமேனிநலமறவரினுஞ்சீர்சான்
மலைமகள் கணவன்றொண்டர்வரவுகண்ணுறினெதிர்ந்து
நிலமிசைவணங்கியஞ்சிநின்றுநன்றாற்றுநந்தி (௪௬)

சாதியுங்குறியுநீத்துச்சரணரைச்சிவனேயென்று
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப்பதறிசெயகுணனன்னந்தி
நீதறுசுவைதீங்கண்டாற்செய்தசெங்கரும்பும்வேயபுய
பேதமொன்றுறாமற்சீர்திபெயர்விடுத்தறிதல்போல. (௪௭)

மாதர்கடமையகன்றமலிதுறவினரொண்ணில்லார்
கோதையருடனிருந்துங்கொடுமையலிலரொண்ணில்லார்
மேதைகொளருச்சனைக்குவேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
போதுகள்வழாமலீசனைபூசைசெய்பவரொண்ணில்லார். (௪௮)

விரதங்கள்வேறுவேறுமேவிநிற்பவரொண்ணில்லார்
பாதஞ்செய்மதாரிக்கட்பரத்தையாமனைகடோறுஞ்
சுரதஞ்செய்பவரொண்ணில்லார் நாயகனினைந்திநாம
வரதன்றனன்பின்வாழும்வழுவின்மாகேசரம்மா. (௪௯)

தீதுசெய்யமணர்முன்னர்ச்செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெயதவர்செருக்குமாய்வுசெய்திமையமீன்ற
சூதுசெய்முலைமடந்தைதுணைவரார்தொண்டர்க்கெல்லாம்
யாதுசெய்குவனென்றேவலியற்றுவன்வசவதேவன். (௫௦)

உளந்தெளிசரணர்சாமமோடி[illegible]யொழுகுநாளி
னளந்தறிவரியசோதிபல்லமன்[illegible]நோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாணவளநகர்தனில்வாறோங்கு
மிளம்பயிர்போலிருந்தானெம்மையாளுடையநந்தி. (௫௧)

ஒன்பதாவது-அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௫௱௨.

பத்தாவது

மாதேவியம்மைதுறவுகதி.

தன்னைக்காணுவேளகணைபாயத்தடுமாறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறனைவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்விளையாடுங்
கொன்னைக்காணிற்றேடியுடைத்தலைமகூறுதரும. (௧).

(பேதைப்பெதும்பைநீங்கி மங்கைப்பருவமடைந்தமை.)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமெருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடங்கெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி (௨)

வாதித்தொன்றோடொன்றெழல்போன்முலைவந்துற்றும்
பேதைப்பெண்போற்காமமுளந்திறபிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்புகழ்தன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (௩)

தன்னையறிந்திடையீடறமுககட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக
கன்னனெஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர்மறைப்புற்றார் (௪)

வண்டுபடாதலாசண்பகமேயெனமாறாகிப்
பண்டரனோடமாசெய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரோயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களினோர்நாளில். (௫)

(அமணனாகியகவுசிகராசன்பவனிவருதல்.)

வீரங்குறைவின்றுமமதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ரூருந்தெருவிறகவுசிகமன்னனுலாவந்தான் (௬)

இயங்கடாங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போதே
ஹயங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (௭)

மானுநெடுங்கரிமீதுப்புரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
னூனுமிழந்தனர்தூசுமிழந்தனர்நன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (௮)

நல்லமதந்தானெண்கவுளின்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றாழ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவென்மெல்லவினம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (௯)

(அரசனமாதேவியம்மையைக்காண்டல்.)

கோதையாமாலாலிவவகைநோவகொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறனமன்னன்வினையில்லா
மாதவனுக்குநின்மலனுக்கோர்மகளாகுங
காதொடுகொருதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௧0)

(அரசனயானைமீதுபரவசமடைந்துபுகல்தல்.)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னங்கழைவாங்கிக
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனேடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமறறே. (௧௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னோ
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௧௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாவில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றிணையாளேலனல்காணும்
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௧௩)

(அரசன்மாதேவியம்மையைத்தெரிதல்)

என்னநினைந்தேமன்னவனவெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாயதலின்றுபுறப்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றானகாமுறறே. (௧௪)

ஓடியறிந்தேயனனவனவந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையினனைமகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெந்நெறியாலுங
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௧௫)

கோயிலின்மேவியிருந்துயாஞானகுறிகூறுந
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற
சேயிழையாரும்வலித்தறிலின்புசெயாவொன்று
வாயிலினிலைவேனெனமன்னனமனந்தெண்ணி. (௧௬)

(மாதேவியம்மையைமனைவியராக்க அரசனால்விடுத்த தூதிய-
ர்நிருமலய்யருக்குப்புகல்தல்.)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலனமகடனைநீவிர
தீதிலெம்மனைகிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களெனறேவினனவியனிலம்புரப்பான் (கஎ)

ஐயவன்னதேசெய்குவமெனப்புகனறகததிற
பையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமனனவன்கருத்தினைக்குததனர்மறுததுத
துய்யமஙகைமீரொமககடாதிதுவெனசசொன்னான். (கஅ)

வேந்தன்மாமனைநும்மகளாயினவவேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநுமவெனவறிகிலீர்தானே
போந்தவோர்திருமகளைவரவினைப்புறமபோக்கு
மாந்தர்யாருளரொன்றுமஙகையர்சொலககுப்பான். (கசு)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடததிற்
கொம்மைமார்முலைமகட்கொடைநேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்தித்
தம்மைநோக்குநரொருவருமினறியேதளர்வா (உ0)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுசன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய்யவிடுததலேநனறெனசசொலச
ொமக்கடாததுபுகன்றனிர்மங்கைமீரிச்சொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நல்லா (உக)

உறையில்வாளொடுமாவழஙகுறுவனத்தோடி
மறவனோர்பொருட்டுருகெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியநீயிதையறிந்திலையந்தோ. (உஉ)

(நிருமலய்யர்தூதியரைமகளிடத்துய்த்தல் .

என்றுமாதரார்கூறலுநிருமலனெங்கண்
மன்றல்வார்குழல்பேதையோவல்லனும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமின்கண்ணென்மின்னீசந்துரைசெய்யீ
னின்றுபோமினென்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (உங)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாய்க
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்களகோமகனுயிர்நிறுத்தினையென்னி
லங்கண்மாநிலத்துயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையால். (உச)

(மாதேவியம்மையாவினையதனைக்கருதியிணங்கியது).

என்னவோதலுங்குருமலனீன்றருளென்றாய்
மன்றுனின்மனைதுறக்குமோசூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரனைக்கொருகூலினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்ததுநன்றெனப்பகர்ந்தாள் (உரு)

(நூலாசிரியர்

கூறுசென்றவர்பொற்றொடிசொல்லியசொல்லாற
காதல்கொண்டனனென்றுள்ளந்தெரிந்துதாங்கருதி
மாதுரின்பெருங்கருணையேயவர்க்கிங்கண்மன்னன்
பாதமுற்றுநனைபகுத்தசயதந்தனென்ற (உசா)

உள்ளமாமவமோடேங்கியமடந்தையருணைப்ப
வெள்ளலாகிய மன்னவனமனனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாமுகனையவளிருந்துழிச்சென்று
னென்னுகார்ந்தாபகொண்டவனென்செயலிசையான. ( )

(அரசன் அழகைநோக்கிப்புகலுதல்).

வலிகொடுணைதனையைப்பொன்மலையெனவேமதியா
னிலவுறுங்குடமாகவேயெண்ணினாறுகலை
வில்லெனுப்படிநினைத்தனனென்னாமையென்றான்
சொல்லுவன்றனக்குகப்படுமடந்தையாயதுணிந்து (உஅ)

(அரசன்விறைவும் மாதேவியம்மைவிடையும்).

அருள்செய்தென்னைநீயளித்திடமகற்குநான்செய்வ
துனைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வனைசெய்தோளினுயென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக் [ஙகி.()
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனளொருப்படையோது

நூலாசிரியர்.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையானணுவியே
னென்பதற்கொருகூறுநைக்குரண்முகிழெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளெனவெண்டேற
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩0)

அரசன்சபதம்புகல்தல

வேறு

வந்தநலவிருந்திருப்பமனைவினுற்றருந்துவானும
பந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுண்ணுதசழக்கனுமுச்சிப்போது
மெனுந்தவாதனைமநோக்காமனுகாந்திடுகொடியன்றானும (௯௧)

நிந்தைசெய்யுணவினனுநிருமலன்பூசையின்றி
வந்துணவருந்துவானுமறுத்தலுனுகாவிப்பானுந்
தந்தநலவினையாற்செலவஞ்சாந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித்தீவினையண்மகிழ்வான்றானும. (௯௨)

கன்றணைவிடாமலான்பால்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங்கொடியனும்போக்களதகிற
றன்றிலைமனைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும (௯௩)

அடைக்கலமெனவந்தானையளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குமவனுமபாவவினையிடத்துதவியாகி
நடக்குறுமவனுநசேர்ந்துநட்டபின்வஞ்சிப்பானும (௯௪)

குரவர்தம்முறைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம
வரவெதிர்கண்டெழாதமறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங்கயவனுமபுதியராகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க்கிடங்கொடாதகற்றுவானும. (௯௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னாமுறுவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தன்பெருங்கிளைநலகூர்ந்துதளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்தவருமபொருள்கவர்கின்றானுந்
துன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும

கற்பழிமனைவியோடுகலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப்புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
சொற்பொருளுணர்த்தினானைத்தொழவுளநாணுவானும்
விற்பனவலாதவிற்றுமெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௯௭)

நலமலிகையமிலா நறினந்தனத்காலயத்திற
சலமலமொழிபபோனறுநனுந்தனிவழிவில்கருவானும
விலைமொழிபொய்த்துவிறகுமவெய்யவாணிகனுந்தாழ்ந்த
குலமிலிதனகுறறேவலகூலிகொண்டியற்றுவானும .. (௩௮)

நாயுசெய்தநீநதசொலலையுவாததுழிககூறுவோனும
பிறர்பிழைத்தனையேநாடிபபிறரொடுபேசுவானு
முறைநவழுவுறகொடுஞ்சொனமுனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவிழிமனைவிசொல்லினவழிநிற்குமறிவிலானும (௩௯)

கலாந்தனாதனை பபிரிதது ககலகங்கண்டிடவல்லானும
புலாந்தருநூலினில்லாப்பொருளினைககூறுவானு
நலாந்தனையழுககாறாயதிங்கைததிகழ்கிறபோன்றுநு
மெல்லிந்தவாட்டததுமிககமெ குளியைப்பெருககுவானும (௪௦)

புண்ணியமபிறாபொருட்குப்புாபவனறுனுமிந்த
மண்ணிடையினபத்திறகாமறுமைசெய்தொழிலவிடுக்கு
தண்ணியவறிவிலானுந்தவத்தனாயிகழ்கிறபானும
பண்ணியவினையிலென்றும்பாவமேபயில்கினறனும (௪௧)

(நூலாசிரியர்)

ஆவனுனுணணை மயா தனைறந்தனைய துசெயதனறி
மேவுவேனுயினென்றுவேளவிருமபழகனகூறக
காவிநோவிழிமாதேவிகருத்திசைந்தற்றேயாயிற்
போவமவெனறுசொனனாளபுரவலனுவகைபூததான் (௪௨)

கோயிலின்முன்னாசெனறன்கொற்றவென்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடநதைநல்லாருக்குழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்கோமான்புக்குழிப்புக்காளோவேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவவாய்த்திலகவாணுதன்மாதேவி (௪௩)

(அரசன்காமமிகுதியால்மனங்கலாந்துணாததல்)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கிமருவியவரக்கேபோல
வுடைந்துநெககுருகியாற்றாயுளளமோடிளம்பூங்கொம்பே.
கடந்திடற்கரியகாமக்கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தாத்திருவுளத்திற்கோடியென்றாசிலைறஞ்ச. (௪௪)

(மாதேவியம்மைநகைத்துப்புகல்தல்.)

காவலன்காமமிக்ககழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்துபண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்குமொருகளிறனையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்னரொன்றெடுபேசுகென்றாள். (௪௫)

(அரசன்தான்செய்யும்பணியைவினவமாதேயம்மைபுகல்தல்.)

எதுநான்செய்வதன்னதியற்றுவனறைதியென்ன
மொதினனரசனேதவொண்டொடியயனமாறேடுரு
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத்தூபையாய்க்கரபீடத்திற
போதிலலருச்சிதெதென்னைப்பொருந்துதிபின்னரொன்றாள

(அரசன்சிவபூசைக்கிணங்காமையைநோக்கிமாதேவியம்மை

மறுத்தல்)

எல்லையில்காமமபொங்கவிள்முலையெனுமுகத்தோளாற
புல்லுவனென்றெழுந்தபுரவலன்றனைத்தடுத்துச
சொல்லியதன்னமன்னாள்சுரததுணிமுகந்துவாயிற்
செல்லுமொணகரத்தையோடிச்சென்றுபற்றுதலையொககும. ()

(நூலாசிரியர்)

மூகையிடைமுருகுண்டாயினமுளையிடையிளவுண்டாயின
மகவிடைமதனவினபமவருவதுணடாயிற்றைசைப்
பகையொடுமெருவிநின்றபார்த்திபன்றனதுளத்தி
னுவிடையமலற்போறறுமொழுக்கமும்வாநதுநண்ணும. (௪௮)

(அரசனுமாதேவியம்மையும்மதவழிநிற்றல்.)

செப்புறுஞ்சூணிணைந்துதீண்டிலனரசனின்று
மூப்புரஞ்சீறுமுங்கண்முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
ளெப்போழுதுஞ்செய்தக்கதென்றெனவிணையிலாநின்
றுப்புறுதோளும்யாங்கடொடுவதென்றெனப்புகன்றாள். (௪௯)

(மாதேவியம்மைதுறவடைந்தமை).

மட்டவிழ்குழன்மடந்தைதவாயுரைகையுமுவாயுங
கட்டியவிதனவடக்கிக்காமமிருந்தனமீறிப்போற்
கெட்டிடவறிதிருந்தான்கிளர்பூணிக்துண்செய்தோளா
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணுணிக்தனன்போகவெண்ணி. (௫௦)

துறவெனுமாசுநெஞ்சத்தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதாணையெல்லாமிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
மறுவையுமகற்றியோதியவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவைபோலுடன்மறையவிட்டாள். ()

மருளடைந்தினள்கொலென்றுமருண்டுமன்னவனிருப்பச
தெருளடைந்தங்கைகொண்டசிவலிஙகத்தொடுநினைநத
பொருள்டைந்தெனமகிழ்ச்சிபொஙகமன்னவனைநீஙகி
யருளடைந்தொழுகுகணளணிமறுகூடுசென்றாள. (௫௨)

(மேதேவியம்மைபிதாமாதாகளுக்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்).

அன்னையும்பிதாவுஙகேளாவருமட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுஙகநீவிரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போமென்னைநானறியததேடித
தன்னிருஙகருணைசெய்புஞ்சற்குரவனைசசார்கிற்பேன். (௫௩)

(நூலாசிரியர்).

என்றவளவரைநோக்காதேதிலர்போலகன்று
சென்றனணிருமலப்போச்செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினைந்ததென்றுநம்முடைமரபிற்கெல்லா
நின்றிடுமெபுகழெனறெண்ணிநிறுவினர்தஙகளுமம. (௫௪)

(கண்டோரிரஙகல்).

கணடவரெல்லாநெஞ்சஙகரைநதுகக்கண்ணீர்மல்கத
திண்டிரலரசன்பின்னர்ச்சிவிகையூர்ந்தலர்பூஙசோய் [லங
லொண்டிருமகள்போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோ
கொண்டிவண்போகாநின்றகொள்கையேதறியேமென்பார். ()

மஙகையையிவணங்கண்டேம்வயிறெரிதவழுநன்றே
மிஙகிவடன்னையீன்றாளென்படுவாளோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டுமகிழ்நதகண்ணிதுவுஙகண்டு
பொஙகுறுதுயரங்கூறப்புரிந்ததெப்பாவமென்பார் ()

(நூலாசிரியர்).

இன்னணநகரமெல்லாமிரங்கமாதேவியம்மை
தன்னலுமமுதர்தேனுங்கைப்பப்பேரின்பல்குந்
தன்னிகர்குருகுசேசன்றன்னையேதேடிச்சென்றாண்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்கவெயில்சுட்டச்செல்வார்போல. (௫௭)

அடவிகடொறுமடைந்துமடுக்கல்கடொறுமிவர்ந்துந
கடிநகர்தொறும்புகுந்துநகாமனைவென்றவல்லி
மடிவருமனத்திலன்புவளர்தரக்கருணையாலெந
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங்குரவனைத்தேடுகின்றாள். (௫௮)

பத்தாவது-மாதேவியம்மைதுறவுகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௰.

பதினோராவது
கொக்கிதேவர்கதி.

:0:

அருள்செயுமல்லமனநிமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடுகலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம்பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத்தெரிந்துசெப்புவாம். (௧)

(அல்லமன் அடியார்களைநோக்கிசெல்லுதல்).

சீர்நிலையல்லமதேவன்சூல்கொளுந
கார்நினைமயிலெனக்கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர்பத்தர்தம்மையா
னோர்நினைவொடுநடந்துலாவுநாளினே. (௨)

ஒன்றொருநாளொருதிசையினோங்கருட்
குன்றனையாளொருகோலங்கொண்டுதான
சென்றனனவனெதிர்சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிளவனமொன்றுயிடை (௩)

சிறுபொழுதைந்தினுந்திரிவிலாதபே
ரறுபொழுதினுமிதழவிழ்ந்துதேன்சொரி
நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம்பெறவுநாடிடார். (௪)

படிமிசைதவம்பலபயின்றுநொந்தவா
வடதிசைக்கயிலையின்மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழினமணங்கலந்ததென்றல்வந
துடன்மிசைதவழ்தரலொன்றுமுன்னியே (௫)

கண்ணுற்று மலர்பலகண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமதுகொளவுழன்றிடு
மெண்ணறுமளியினமிரையுந்தன்மையாற்
றண்ணுறுநந்தனம்வண்டின்சந்தையே (௬)

நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன்கொக்கிதேவனென்
றறைதரும்பெயரினனவனையணுயிடைத்
திறமுறுசெயலினைச்செய்துநின்றனன. (௭)

(அல்லமன்நந்தனத்திற்கொக்கிதேவனைக்கண்டுவணங்கல்)

நின்றவன்றனையருணினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மல்லமதேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும்பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடைந்தையசரணமென்றனன். (அ)

(கொக்கிதேவர்அல்லமனைவணங்கிவினவல்).

தானெதிரநிமலனைச்சரணெனத்தொழாத்
தேனவாவனத்தனின்செயலியாதுநின
மேனியின்பெயரொதுவிளம்புகென்றனு
ஞானநல்விளக்கனைவிறன்மேயினன். (௯)

(அல்லமன்தன்னுண்மைபுகல்தல்).

பததாதமமனைதொறும்பத்திப்பிச்சைகொண்
டேததிறவினையுமின்றிருப்பனல்லம
னுததமவென்பெயர்பெயருனக்கெனென்
றததனும்வினவத்தன்பெயரறைந்தவன். (௧0)

(கொக்கிதேவர்அல்லமனைப்புகல்தல்).

அருஙகுருலிங்கசங்கமத்திற்காகமெய்
வருநதுறுதொழிலறவறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமெனவறையுமாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச்செப்பன்மேயினன். (௧௧)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக்கெய்திற்றென்றூலதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பலசெய்துதுயர்கூர்பிறவியினின் [றிற்
றுய்தற்கொருமைபெறவெண்ணுதுழல்வோனுடம்பொற்கலத்
தெய்தற்குரியபால்கமரிற்பெய்ததொக்குமென்பரால். (௧௨)

மின்போலழியுமுடல்கொடுநல்வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமாதலாயிருப்பயாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி
யன்பொடறஞ்செய்கிலேயாமலருந்திவாளாவிருக்குமவன
றன்போனமருளரிலையென்றுன்றண்பூம்பொழில்வைத்தளிக
கின்றான் (கங)

(அல்லமன்சிரித்துயோகிதேவர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்தல்)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பேருடையான்கேட்டுக்கைகொட்டித
துச,சிரித்துவினைநல்லனசெய்துசித்தியாவின்பம்பெறுவானேல்
வருத்தலுறுமுமலர்களிரேழுமலமாகியநாணமைச்சதாலும
பொருத்தமுறப்பேரின்பநாமபுணரலாமென்றியம்பியே. (கச)

நான்செய்வினையாலோருடம்புநசாதபின்பமென்றனைய
வூன்செயுடலமொழியவுடனொழிபுமப்மெய்யழிபாமல
வான்செய்பதத்திலிருக்குமென்னின்மாயப்ந்தகதன்றுகுரு, கான
செய்மலாநந்தனஞ்செய்துசுற்றத்துடைப்பெண்ணுமோப.

இன்பநனிசெய்நல்வினையின்பயனிற்பவுடம்பினிடைத
துன்பமதுசெய்தீயவினைதோன்றுமதத்தீவினைமாயவின
முன்புசெய்நல்வினைமுறைமுறையாலிரண்டுமொழிவு
மென்பவுலகிலெண்பகலுமிரவுமாறிவருதல்போல (கரு)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்துபொருப்பையகழ்ந்திடெலிபிடித்த
கிறப்பசிறியவிண்ணினப்மெய்துமாறேமோனமன [ய
மறுத்துச்செயல்களனைத்தினையுமவாளாயிருந்துபேரின்பம
பெறத்தக்கவரேநனையாபேசுகென்றனெடுமான)

பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற்புலனேசோறியிடுமகத்திற
செறியக்கரணமபராந்தசிவமேதோன்றுஞ்சிறந்தோனற
வறிவிற்பரந்தவிடயமயமாகுமுலகநோக்கானறற
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்துபேரின்பஞ்சாருவமொன்று. (கஎ)

கண்ணுறக்காணக்காட்டியினைகருக்கத்தநசசுடசொன்ன
வெண்ணுக்கருணைக்கடலினையாளிவனிகழ்தியென்றுரைப்ப
நண்ணுப்பெருமானென்றுநவின்றநிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணுற்சிறந்தபொழிவண்டொடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான்

(கொக்கிதேவர் அநிமிடனைக்காண்டல்)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்றுதோன்றச்செய்யுட்பொ ருள்போலக், கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட்கண்டார்நிலத்தையக ழ்ந்திட்டு, மிடியன்கண்டபொருள்போலவிடையம்புறத்துக்கா ணுமல், வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல்வசமறறிருக்கும்யோகியை யே. (உ௦)

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற்கண்கள்வைத்திட்டெனும்பல்லான்
மெய்யிற்றசையொன்றின்றியேமேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்
செய்யசசெயலிலாதசெயற்சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையததடைந்தவனறியவறிவிததுயரல்லமதேவன். (உக)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைக்குருவாகவடையநினைத்தல்.)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக்கலமொன்றுருவந்ததெனக்
கெடலில்பரமகுருவெனக்குக்கிடைத்ததாவாவற்புதமென்
றுடலம்விதிர்ப்பக்கண்கணீரொழுகவுருகித்தொழுதனனல்
விடலின்மரபிற்குருசீடவிதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (உஉ)

(அநிமிடன்முத்தியும்-அல்லமன்சிவலிங்கம்பெற்றமையும்)

காந்தங்கண்டவிரும்புபோற்கண்டபொழுதேயநிமிடன்ற
னேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்கமெங்களபெருமானவகைமலர்
போந்தங்கிருந்ததுபொழுதிற்புனிதனசிவகலைதானுஞ்
சார்ந்தஙகிருந்தசிவலிங்கந்தன்னேடவன்பாற்சார்ந்ததால். (உ௩)

(நூலாசிரியர்)

வந்துபரமசிவலிங்கமருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
மந்தவிமலலிங்கமுடனடைநதஞானகுரவனையுங்
கந்தமலர்நல்வனமுடையான்கணடுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ்சாற்றீற்கா்தென்றறைகுவான். (

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைப்புகழ்ந்துசரியைத்தொழிலைவிட்டு ஞானநிலைநினறுபுகல்தல்.)

நின்றேற்கண்டேன்சிவலிங்கநிஷ்டைஞானயோகிதனை
முன்னுட்கருமமனைத்துமினிமுடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்றுற்செய்யப்படுமுதவிக்குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்றுற்செய்வதொன்றுளதோவெழிலிக்குதவியார்செய்வார்.

ஐயநினையுநின்கரத்தினடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொருபொருளென்றறிந்தேனின்றெ
செய்யகமலத்திருவடியிற்சென்றுதொழுதல்லமநாம [ன்று
மெய்யனெதிர்நின்றன்பினால்விளம்புமவனங்காவலனன்றே. ()

என்னையறிவித்ததுபோலிவ்விஷ்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினைநின்மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்திச்சரமாகிப்பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
றன்னினிலத்தினரசெல்லாந்தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். ()

(அல்லமன்கொக்கிதேவனைத்தழுவிக்கிருபைசெய்தல்.)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழிகொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியல்புதாம்பெற்றுள்ளபேறெல்லா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென்வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற்றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். ()

(நூலாசிரியர்.)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடையமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
தங்கச்சிவயோகத்தினையேசார்ந்தங்கிருந்தானோவியம்போன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினோன்மலர்த்தாட்கிடுபூவனமாக்கிப் [ன்
பொங்கப்புரந்ததவத்தானமெய்ப்பொருளாசிரியர்கண்ணுற்றா

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியுமல்லமப்பேரொம்பெருமா
னடியவிழிகளருள்சுரப்பநிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
படியிலரியதவஞ்செய்யும்பத்தருள்ளங்களிகூர
வடியவிளமாத்தழைப்பவருமந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். ()

பதினோராவது-கொக்கிதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௬௨௦.

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனசகண்ணனையென்றஞர்
கொண்டுவாடீங்கொடியிடையாயொ
விண்டுபோகவினைத்துவந்தல்லமன
பண்டுகூறும்பரிசுவிளம்புவாம். (௧)

பொடியணிந்தெழில்பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்களகத்திற்றுயரினை
யுடையிழந்தவொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்துகளைந்தருள்செய்யுநாள். (உ)

அசகணன்முத்தியடைந்தமைநோக்காது
உடன்பிறந்தாள்வருந்துதல்.

மறைத்திருந்தமலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்தபொழுதேயுடம்பினை
வெறுத்தகன்றுவெளியுருவாயினு
னறுத்தபந்தவசகணனென்பவே. (௩)

அறைந்ததூயவனங்கவுபாதிபோய்
நிறைந்தநீர்மைநினைந்திலள்போயுயி
ரிறந்துபோயினனென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாதுபெரிதுளமாழ்கியே. (௪)

(அல்லமனைமுத்தாயியம்மைகண்டழுதல்).

புலம்பிநைந்திருக்கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கரமுந்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லமனண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக்காரிகைகண்டனள். (௫)

கண்டபோதசகண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழைகுறையவழுதடிப்
புண்டரீகப்புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்ணெருகவாய்விட்டரற்றினள். (௬)

பாவியேன்முகம்பார்க்கவொண்ணாதென
வாவியாமசகண்ணனகன்றுசெய்
நோவெலாமிவனூக்கவருளினன்
மேவினாயெனமீண்டும்வணங்கினள். (௭)

முத்தாயியம்மைக்கு அல்லமன் அசகணன்றன்மையையறிவித்தல்.

வணங்குமாதின்மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாய்நல்லசகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாமலுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குறாததென்றெந்தையியம்புவான். (அ)

அழிவிலானையழிந்தனனென்றுநீ
விழியினுன்மிகுவெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவாகாயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாமலுளமெலிவார்கள்போல். (௯)

சச்சிதானந்தசங்கரனாகவே
யச்சநீங்குபுதன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர்தோன்மலியாக்கையை
யிச்சியானதையானெனவெண்ணியே. (௧௦)

ஒண்டலாக்கமொழிவிலருளுருக்
கொண்டடுத்தகுருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன்காயந்தனையன
முண்டகெட்டிலையொப்பவிடுப்பனால். (௧௧)

படியில்வந்தபரமகுரவனாற்
றடையறும்படிதன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழுதொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவாகாயநிகர்ப்பனால். (௧௨)

பந்தபாசமுழுதும்பரிந்திட
நந்துமோர்சிவஞானிநரர்வினை
சிந்துமாறுசெறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததுசின்விழியெதிர்தோன்றுமே (௧௩)

யாவுமாகியிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞானவிழியுடையான்றனக்
கோவுமாறிலுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலையென்றறிபாவையே. (௧௪)

யாக்கைதாமென்றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறிவாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர்தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவருண்மையைநோக்குறார். (௧௫)

கூத்தனுடைக்கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென்றெண்ணிலாபாருளா
ரோத்துஞானிதன்யாக்கைநடிப்பினை
*யோர்த்துமாதவருண்மையென்றுன்னுறார் (௧௬)

---

* ஓர்ந்து என்பது ஓர்த்து எனவலித்தல் விகாரம்பெற்றது

அறிந்திடாமலசகணன்றன்மையை
யிறந்துளானென்றிரங்கினையன்னைநீ
மறந்திடாயிம்மதியென்றணல்சொல
நிறைந்தஞானமுத்தாயிநிகழ்த்துவாள். (கஎ)

(முத்தாயியம்மையல்லமனைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்).

அரவின்காலரவன்றியறிபவர்
தனையினில்லையசகணன்றன்னைநீ
தெரியினன்றிச்சிறியளறிவலோ
பெருமயான்செய்பிழைபொறுப்பாயென்று (கஅ)

வேறு.

பங்கனிருந்தபதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்தகணக்கெனவென்பீர்
லிஙகுறவந்தனையெங்குடியுள்ளார்
தஙகடவந்தருதன்மையினென்று. (கக)

வந்தனைசெய்துவழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்றபதம்பெறுமவண்ண
மெந்தையியம்பியெனக்கருள்செய்யென்
றநதமடைந்தையறைந்தனளன்றே. (உO)

(அல்லமன்முத்தாயியம்மையைப்புகழ்ந்துஉபதேசஞ்செய்தமை.)

தேசிகனல்லமதேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்றுபரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனைநின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசைகண்டிலமென்று. (உக)

பிறப்பொருகோடிபிறந்துபிறந்து
புறக்கருமஙகள்புரிந்திடினும்போய்
மறப்புறுமாணவவல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்திசெறிந்திடுவாரோ. (உஉ)

மரிப்பொடுதிப்புமறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கருமத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யைவிடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்பநினைப்பதையொக்கும். (உந)

மட்டறவோமெனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடுவிடுதநிடல்கட்டென்
றெட்டியபண்பினுரைத்தலமப்போர்ச்
சிட்டனவட்கருள்செய்தனனன்றே. (௨௪)

(நூலாசிரியர்)

தத்துவமுற்றுமயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெறவேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பைகிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தெனமுத்தைதனக்கு. (௨௫)

(முத்தாயியம்மைஅல்லமனைவணங்கிச்சிதம்பரஞ்சென்றமை).

வீடுவிரும்பிவெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குரவன்றனையெங்கு
நாடியுழன்றிலனுனயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள்செய்தனையென்று. (௨௬)

அல்லமனென்னுமருட்குரவன்றாள்
புல்லிவணங்குபுபொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்றுசிதம்பரமெய்தி
யொல்லையிலின்பொடிருந்தனளம்மா. (௨௭)

பன்னிரண்டாவது-முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம் ௬௪௭.

பதின்மூன்றாவது.

சித்தராமையர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
போமணவுசொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (௧)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்னு-மல்லமனென்பான். (௨)

(அல்லமன்சொன்னலாபுரமடைந்துசித்தராமனையிகழ்தல்).

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேவினான். (௩)

ொவியாலயங்-காவிராமனு
ரேவ்லாளர்செய்-தோவிலாமையை. (ச)

பார்த்தருளன்னன்-முத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (ரு)

போறிவனானுன்-சாரவிருந்த
வூரினுமில்லென்-ருரவிகழ்ந்தே. (சு)

இல்லமகன்றிங்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசும்பொன்-வல்லியுவந்தான். (எ)

என்றுநினைந்து-நன்றுறவாவி
யொன்றகழ்வார்பாற்-சென்றிதுசொல்வான். (அ)

வேறு

ஒட் றுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
முட்டிலாமன்முயன்றனன்-கொட்டிவீழுமிகுத்தல்போல். [மை
விழற்கிறைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளெய்த்துறுதொழினு
யிழைக்கவிட்டதெனென்றிட-ரொழிக்கலுற்றவனோதினன். ()

(நூலாசிரியர்.)

சாந்தனோதியதாழ்மொழி-காய்ந்தவேலிருகாதினும்
போந்தபோன்றுபுகுந்தன-மாந்தராகுலமன்னினர். (கக)

(சித்தராமர்ஏவலரும்அல்லமனும்வாய்வலிகூறிப்பூசல்புரிதல்.)

அறமழித்தனையன்றியு-நெறியறக்குருநிந்தனை
பெறவுரைத்தனைபித்தவென்-றுறவுறுததனரொட்டலர். (கஉ)

ஒட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசுளித்தனர்-வெட்டிருக்தடமேவினோர் (கங)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர்வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொருசிறிதுமின்மையான்
மத்தர்நுமகுரவனைமண்ணினும்மினு
முத்தமவொட்டனென்றுரைத்துமென்றனன். (கச)

நிகழ்ந்துலகிடைநிலைநிற்குநல்லற
முகந்துசெய்பவன்றனையும்பனேயெனப்
புகழ்ந்தவர்புண்ணியர்பொருமையானிழித
திகழ்ந்தவர்நரகரென்றிசைப்பர்நல்லவர். (௧௫

மறவினையுடையனைமாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையனையறிந்திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந்திலையொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளையெனவொட்டர்சொல்லினர். (௧௬)

ஒங்கிருவினைகளுமொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென்றனையொருதமரிற்பேணுவ
ராங்கவையிரண்டையுமடைந்துபோயுழ
னீங்களென்றனையுணர்நெறியிலீரொன்றான். (௧௭)

யுனக்கொருகதியிலென்றுண்மைகூறியே
சினத்தனர்நலனகழ்சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந்தம்பிரானையே. (௧அ)

முற்றியகல்வியின்மூடர்நீவிர்நுங்
கற்றறிமூடனைக்கறைமினன்னவ
னுற்றனனெனிலவனுணர்வுஞ்சொல்லினு
லிற்றெனவுணர்வமென்றெந்தைகூறினன். (௧௯)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ்சித்தராமனை
மூடனென்றுரைத்தவம்மொருகயந்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினோர்சீற்றத்துப்பெனு
நீடுவெந்தழல்சொரிநெய்நிகர்த்ததால். (௨0)

இறுக்கினராழுக்குடைவெய்யிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தனருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர்முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப்பெருஞ்சினத்தராய், (௨௧

நங்குரவனையிகழ்நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினலெறிந்துகொல்லுதல்
பொங்குறுமறமொடுபுகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவரொதிர்ந்துசூழ்ந்தனர். (௨௨

கட்டுமினடிமினுங்காத்திற்கொட்டினல்
வெட்டுமினிந்தைசொல்வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன்றலைகுமைந்திடக்
குண்டுமினெனவுளங்கொதித்துக்கூடினர். (உ௩)

(நூலாசிரியர்.)

என்மனவிருளறவெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுதிருமேனிமீதிடிச்
சொன்மலியொட்டலர்சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர்கைசலிப்பவே. (உ௪)

சாக்கியனொறிதனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலர்தாமொருநூறுகோடிகன்
மீக்கிளர்சோதிதன்மீதுவீசினுந்
தாக்குறுமோவவைதாக்குறுவரோ. (உ௫)

கொடியவறிந்தகல்குவிக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன்முத்தனல்லமன்
புடவியினுடனிழல்புதைப்பவந்நிழல்
கடிதினின்மீமிசைகாணுந்தன்மைபோல். (உ௬)

(இச்செயலினைக்கண்டோர்அல்லமனைவியப்புறுதல்.)

ஒறுப்பவனிழிந்தவனொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன்பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவனென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பவரிம்முறைசெப்புவாரரோ. (உ௭)

தீங்கினையெதிர்நின்றுசெய்தபோதினே
தாங்கிலன்முனிவினைமறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரொனமுகஞ்சிறப்புறீஇ
யிங்குநின்றிடுமிவன்யாண்டுளான்கொலோ. (உ௮)

மலர்மிசைவேதனேமலர்க்கண்மாயனே
பலர்புகழ்மழவிடைப்பாகனேவெனி
லவனிவன்பிழைசெயுமவரிடத்தினு
நலனுளனென்றுகண்டவர்நவின்றனர். (உ௯)

(நூலாசிரியர்.)

கல்லெறிபடாமையைக்கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொருசூழ்ச்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனைவலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர்குறுகினரரோ. (௩O)

குறுகலுமவன்பலகோலங்கொண்டன
னிறைபுனற்குடந்தொறுநிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனகழ்மனிதற்பற்றுதற்
கறிகிலரினையனென்றமலன்றன்னையே. (௩௧)

(ஏவலர்மயங்கி அல்லமன்றன்மையைச்சித்தராமர்க்குணர்த்தல்)

மருண்டனர்சித்தராமப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய்யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடியிணைச்சென்றுவீழ்ந்தெழூந்
தரந்தையோடினையனவறைதன்மேயினர். (௩௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத்தேதுவின்றியே
போந்தனனொருமகன்புதியனின்புக
ழோர்ந்திலனுரைங்கொணுமொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசைமருவியாங்களே. (௩௩)

(நூலாசிரியர்.)

என்றவரறைதலுமிராமன்சிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப்போதம்பெற்றிட
வன்றருளல்லமனடிகள்காட்டுறு
மொன்றொருசீற்றம்வந்துதித்தெழுந்ததே. (௩௪)

யாவனென்றன்னையின்றிகழ்ந்துளானவ
னவரிந்திடுவனெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமதவெருளிதானினி
யோவுறுந்தரத்ததன்றொருவரானுமே. (௩௫)

(சித்தராமரும்-அல்லமனும்புகழுதல்போ
லிகழ்ந்துபோர்புரிதல்).

வேறு.

என்னைவைதவன்யாரவனெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னமொய்திண்சித்தராமப்பெயர்முதல்வ
னன்னையன்னநம்மல்லமனவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்துவெண்ணகைசெய்துசெப்பும். (௩௬

அகழ்கின்றார்தமைத்தாங்குறுமகனிலமென்ன
விகழ்கின்றார்தமைப்பொறுக்குமிதந்தன்மையெய்தலினு
னிகழ்கின்றநுண்மாதவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றனெனவிகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௩௭

சிறப்புப்பெற்றநல்யோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடுமுன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன்பவம்பிணியொழிதலிடுமதனாற்
பொறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன்றறிந்தனைபோலும். (௩௮)

காலனின்முனம்பொறையுளனுகுவன்கடல்சே
ராலநல்லமுதாகுமென்றவன்றவமபுகழ்வான்
போலவைதனனகொடியவனெனும்பொருடோன்றச
சீலநல்குமோர்தொழில்செயுமல்லமதேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன்சூழ்ச்சியிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிகுந்தனனெருப்பெனகொதித்தே
யறையுறுந்திரன்பந்தெனச்சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப்பிரானெடுமிகழ்ந்தும். (௪0)

குறிப்பில்வைதனைவெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயாவென்னைநீமிகவிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யானுதல்விழிதீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனெனறனனிகழ்வினுக்காருளமறுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந்தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர்கற்றுணர்பழையோர்
நின்னைச்சொல்லியவறதனினைநிந்தையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்றநீயறவனேயென்று. (௪௨)

சாதனங்களுணீறுமுந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளுயிரசெகாமையுமற்றுமதிப்பிற்
பாதகங்களிற்கொலைசிறந்தன்றெனப்பார்தது
நீதெரிந்திலையரக்கனேயென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர்செவிசுடுதீச்சொ
லுறைத்துநின்றனையுனைவிடுகிலனெனவுருதது
நெருப்பெனுந்திருநுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயிரொனறிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனைநீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைப்படுத்திடவற்றோ
செற்றத்தானுதல்விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க்கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ்வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவனுற்றல்கண்டுளவலிதொலைந்து
தணந்துபேடிமேற்செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லணைந்திராமன்வாழ்நகரினைப்பற்றியதன்றே. (௪௬)

(நூலாசிரியர்).

கங்கைவார்சடைக்கறைமிடற்றிறைநகைக்கனலமபாய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தருபுரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கணுயகன்மேல்விடுமிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியந்நகரினைச்சுட்டதையன்றே. (௪௭)

அணியெரிந்தனமென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தனகலவைகளெரிந்தனசுதையின்
பணியெரிந்தனமனைவயெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தனவெரிந்தனகண்டவர்வயிறு. (௪அ)

சேயெடுப்பவர்விருத்தரையீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர்புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர்மனையெரியவிப்பவாமறுகிப்
பாயலைக்கடலெனவழுதிரங்கினர்பதைத்து. (௪௯)

உதித்தஞாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகச்செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொறுதன்னங்கள்குழைய. (௫0)

அன்னகாலையிலருக்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரததவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னரியோர்விழியழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுண்டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (௫௧)

எந்தையல்லமனருளினனுதல்விழியெரியால்
வெந்தவந்நகர்பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம
வந்தபல்வளமொடுசிறந்ததுநரர்மகிழ
வுந்துவெவ்வழலிடைவெந்தவாடகமொத்து. (௫௨)

ஒருத்தன்வந்தவாறுகியபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவனழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றுறவல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந்தோங்கியதார்வமாக்கடலே. (௫௩)

(558)

ஒருகணற்றல்போயொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருகணுலுஙகண்ளெச்செருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுநாணெனும்புனல்கொளப்பேரழல்விழுந்து
கருகுநாண்மலரெனமுகங்கரிந்திதுகருதும். (௫௪)

(அல்லமனுண்மைகண்வெணங்கியசித்தராமற்கு அறிவுறுத்தல்)

வேறு.

என்னொருநுதல்விழித்தீயிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனலெனைத்தடுத்துவாதாளவேண்டிப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைமடந்தைபாக
னிந்நிலவரைப்பிற்கோலமிதுகொடுவந்தானென்று. (௫௫)

தீயனேனறிவிலாமற்செய்பிழைபொருததாட்கோடி
பேயனுனொருவன்செய்தபிழையினையவனையீன்ற
தாயலாற்பொறுப்பர்யாவர்தானுவேயென்றிராமன்
போயெனாமுதின்செந்தாட்போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னினமாமிராமன்சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலனெனகோமானுடன்றுவிந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவனகவின்கூடவெள்ளிமலையெடுத்தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிநிற்பப்பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ ()

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்தசித்தனையருளானோக்கி
யையனீயெழுகநெஞ்சிலருசலையென்றுகூறிக்
கையினலெடுத்தணைத்துககல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதனைவிட்டிடென்றெந்தைசொல்வான்.

வலியவனிடத்துமொத்தான்மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப்பொருந்துறாதனையர்தம்பா
னலிவுறுவெகுளிசெல்லாதாதலானலியாலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்குமவெகுளியேயறமதென்பார். (௫௯)

வைதவன்றன்னைநன்றுவாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னைநல்லசெய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்திகண்டவனவ்வாறின்றேன்
பொய்தவனென்பதென்றுபுகன்றனர்புலவரன்றே. (௬0)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான்பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுப்புலம்புவனொத்தார்க்காய்ந்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வனிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
மொருவர் ... ஞ்சீற்றமுறாமையேநன்றுமாதோ. (௬௧)

யாவர்க்குமொப்பநன்றுமென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யமுனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ்சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவடிவுகொண்டுமேவியவிமலன்சொன்னான். (௬௨)

(அல்லமன்கூறியஅறிவிற்ககமகிழ்ந்துபுகல்தல்)

அல்லமனறைந்தமாற்றமறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந்துணையசாதனங்களெல்லா
மில்லையென்னிடத்திலேனுமென்னைநீவலிந்தாட்கொள்ள
நல்லவனாகச்செய்தநன்மையேநன்மையென்று. (௬௩)

கருத்தழிகடமிறங்குகவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதன்காலேவுஞ்செயல்செயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தறிந்துதானேயுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடிலடியனேனின்றிருவடிக்கத்திறத்தேன். (௬௪)

அடன்மலிவீரன்வீரமவனெதிர்மலைந்துநின்றோன்
படைமிசைகொண்டுகாணப்படுமதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளினாற்றல்கண்டிடப்படுமிங்கென்றன்
கொடுமையின்மிகையாலென்றுகுடந்தம்பட்டழுங்கிக்கூறி. ()

என்குறைநினையாதெந்தாயினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேருநன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரந்துளைந்துதனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான்முதல்வனைவணங்கினானால். (௬௬)

(அல்லமன்சித்தராமர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்தல்)

வணங்கியவவனைஞானவாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவங்காணுமிவன்றனக்கின்பமுத்தி
யணைந்திடுநெறியீதென்னவறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறுபிறவியென்னும்பிணிமருந்தனையான்சொல்வான். ()

பருவமுறறிலர்க்குமுக்கட்பவனாகமத்தினுண்மைப் [னான்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப்பெருமிதத்துழைப்பிலன
குரவரிற்பதடியென்பகுறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிங்கமவனெனவறைவனையன். (௬௮)

உரைசெயிற்பரமஞானமொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரிதைநற்கிரியையோகந்தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்றுமறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக்களிப்பவர்கயவரன்றே. ()

கருமமும்யோகஞானங்கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
பொருமிடர்வாயிறோறும்புக்குழல்கறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணிறுத்துந்தெளிந்தவக்கரணந்தன்னா
ணிருமலனாகுமீசனித்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (௭௰)

நித்தியனிமலனென்னுநினைவுறினநித்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடம்பைப்பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றன்னைவிரும்பினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதறிநின்றதனியறிவினையேகாணும். (௭௧)

புலன்களையொழித்தபோதேபொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங்கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியில்வைத்தவெறுங்குடந்தள்ளின்மேன்மேன்
மலங்குறவொருங்கடுக்குமட்கலம்விழுதலேபோல். (௭௨)

இந்தியமோரொன்றாய்விட்டிடின்மற்றையொன்றுசாரு
முந்தியமனமழிப்பமுற்றும்போமணியபாம்பி
னைந்தலைகளினுளொன்றையரிந்திடின்மற்றொன்றாலஞ்
சிந்திடுமிடரறிந்தாற்றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கிலங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென்றழிவுறுபித்துநீங்குந்
தீதிலாயென்றியம்பிச்சித்தராமற்குநாவா
லோதொணாவுணர்விலுண்மையுணர்த்தினன்குருகுகேசன். ()

(நூலாசிரியர்.)

மணிதருளுரகர்சித்தர்வானவர்கணங்கடம்முண்
முனிவருளென்போனின்றன்முழுதருள்பெற்றாரில்லை
யினியெனைநிகர்வார்யாவரென்றருட்குரவனார்தம்
பணிமலரடியில்வீழ்ந்துபணிந்தனன்சித்தராமன். (௭௫)

இப்பரிசருளினாலேயிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவன்குற்றேவல்செய்யியவுளமகிழ்ந்து
கைப்படுமமுதமன்னகருணைவாரிதியிருந்தான்
றப்புரவமைந்துசீர்சால்சொன்னலாபுரத்துமாதோ. (௭௬)

பதின்மூன்றாவது-சித்தராமையர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௨௩.

பதினான்காவது.

வசவண்ணர்கதி.

சித்தராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தநீரெனும்வசவனையுழவரிற்கண்டு
மெய்த்துமாவமங்கடைந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (௧)

அன்னமீனுடனிகழ்வறக்கொண்டமையாமற்
செங்நெலார்வயறீப்பசியாற்றுபுசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான்றுதிப்ப
வென்னையாளுடையல்லமனிருந்தருளினில். (௨)

(மார்க்கவாசிகளால்வசவேசர்புகழைஅல்லமனறிந்தமை)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திநாண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வளியால்
வந்துகாதெனுநாசியிற்புகமிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திளைக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம். (௩)

முக்கணாயகன்புகழெனுமூரலுண்பதற்குத்
தக்கதீஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழவற்றினைமாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்றுய்த்தனர்பவப்பசிதொலைய. (௪)

(அல்லமன்வசவேசரன்பினைசித்தராமர்க்குணர்த்தநினைத்தல்.)

விலக்குமுற்பவச்சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக்கருணந்தியெனுமிலக்கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமுற்றநம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான். (௫)

(அல்லமன்சித்தராமனையுடன்கொண்டுகலியாணபுரம்
நோக்கிச்செல்லுதல்.)

அடியவர்க்கெளியானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்விராமனையுடன்கொடுகுறிலோர்
நெடிலடுத்தநன்னிளையெனவங்நகர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்

(வசவேசனைநோக்கிச்செல்லும அடியார்களைக்கண்டு
இருவரும்புகழ்தல்)

நறும்பழஞ்செறிதனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பெழுங்கெனவானடியவர்திரளெழுந்து
மறந்தும்வெஞ்சமண்குண்டரையினர்குருவசவ
னுறுமபுரம்புகலிருவருங்கண்டுளமுவந்தார். (எ)

தம்பிரானருள்வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர்முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர்வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்க
தெம்பிரானடியவர்திரளேகுதல்கண்டார். (அ)

பாண்டின்மாவளஞ்சிவிகையூர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொளவேடத்தர்துறந்தவர்விரத
ரீண்டுமாறுகண்டுவந்துசென்றெழிலலங்கார
காண்டமாமெனுமங்கலபுரத்தினைக்கண்டார். (கூ)

(அல்லமன்கலியாணபுரியின்நகர்வளச்சிறப்பைச
சித்தராமர்க்குப்புகன்றுகொண்டேகுதல்.)

கண்டுசெல்லுமப்போதிலந்நகர்வளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன்றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப்புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங்காட்டுவென்றனித்தனிவகுத்து. (க0)

(சோலை.)

தனைவிரும்பிவந்தடைந்தவாதம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர்விரும்புறச்செயதளித்திரள்க
ணணிவிருந்துணுங்கடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண்பொழினிகழ்வதையெதிர்காணாய். (கக)

(வண்டு)

பூவினோடுசெந்தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுவெள்ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல்லிசைபயிலஞ்சிறைவண்டு
பாவினோடுவண்குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (கஉ)

(வயல்)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன்றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ்வளவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியடுத்தவொனவிருந்திளங்கயல்வரலு
நொடியினிற்கவர்தண்பணைமருதமுநோக்காய். (கங)

(கதிர்)

குதிரையங்கதிர்மணிக்குடநீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ்சூல்வளை தவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந்தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
நுதிபொருந்தியவழகையுமையநீநோக்காய். (க௪)

(கோட்டை)

இங்குத்தன்னுள்வாழ்பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில்வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னுமிப்பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர்பரனடிக்கன்பநீகாணாய் (க௫)

(கோபுரம்)

திறந்துமூடுநின்றுதலிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக்கதவிருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுரவாய்தலுமலர்மிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடியமுடியிறைக்கன்பநீபாராய். (க௬)

(சிவனடியார்கள்)

இலங்குநீறெனுங்கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேய்ந்தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
நலங்கொள்வீரராம்பத்தர்தமறுகமணைள்ளார்
கலங்குபாசமறைபொன்றெதிர்நிகழ்வதுகாணாய். (கஎ)

(கொடிகளையுடையமாடங்கள்)

கட்டுவார்சடைக்கண்ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர்தீப்பசியாற்றுறுமறமுள்
ளிட்டுமேற்புறங்கண்டவர்கொடியனவென்னப்
புட்டுமாளிகைபற்பலநிகழ்வனபாராய். (க அ)

(சித்திரம்)

பொறித்தவாழையின்கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக்கறித்தலகுநோய்கொண்டு
நிறுத்துவாழையின்கனியுமச்செய்கையாய்நினைந்து
கறித்திடாதமர்செம்முகப்பசுங்கிளிகாணாய். (க௯)

(கிள்ளைகள்)

வள்ளனல்வசவன்புகழ்வாயினல்வழுத்தா
தெள்ளுரம்வல்லமண்குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பில்
புள்ளுநல்லனவெனவிளம்பூவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வசவன்புகழ்சொல்வதுகேளாய். (உ0)

(நூலாசிரியர்)

என்றுகூறியவ்விராமனைமகிழ்வுசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில்வசவநாயகன்றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர்கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேழவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (உக)

(வாசல்வளமும்அடியார்கள்சிறப்பும்)

தொடர்த்துளைக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றோ
லுடுத்தமெய்ப்பரன்கொலைகுறித்தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிக்கதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர்குழாநெருங்குதல்கண்டார். ()

வேறு.

அறுசுவையடிசிலுண்பானடைகுவாரடிசிலுண்டு
மறுகிடைவருவார்சான்றோர்வைகியவிடங்கணடிக்
கறியொடுமருவுசோற்றுக்காவடிசுமந்துசெல்வார்
நறுமலர்சுமந்துதண்டநாதன்பூசனைக்குப்போவார். (உ௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கீள்கொண
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணியிட்டவணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கல்சாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தருகெனவாங்கிச்செல்வார். (உ௪)

நிந்தைசெய்தெமையெதிர்ந்தநெறியில்புன்சமணர்தங்கண்
மைந்தினையறியச்சொல்வம்வசவனுக்கென்றுசெல்வார்
நந்தியைவணங்கவேறுநகர்தொறுநின்றுபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உ௫)

(நூலாசிரியர்.)

சீர்கெழுவசவற்பாடத்திவவியாழ்கொண்டுசெல்வா
ராகிவின்மதனைவென்றோனடியவர்குழாநெருங்கு
மேர்கெழுமணிப்பசும்பொன்னிருங்கடைநோக்கிநின்று
ரோகையோடலமனுமத்தொருவனுமிராமன்றானும். (உ௬)

(அப்பணனென்னுமடியார்வசவேசருக்கு இவ்விருவர் வரவுணாத்தல்.)

ஆயிடைநின்றோர்தம்மையப்பணப்பெயரின்மிக்க
தூயவனெதிர்கண்டோகைசொல்லுவலையற்கென்று
கோயிலுளமலபூசைகுழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
போயினன்வசவனேடுபுகழ்ந்திதுபுகலலுற்றான். (உ௭)

மாதவரிருவரையுமழைமதர்நெடுங்கண் மங்கை
பாதியனுருவிரண்டுபடைத்துவந் தனனேயென்னச்
சோதியதரளக்கோவைத்தோரண மாய்தன்முன்னம
வீதியினின்றுரொன்றுவிளம்பினன் றவதநின் மிக்கான். (உ௯)

(வசவேசரவுதலால் அப்பணன் அவ்விருவரையுமழைத்தல)

எனறவனியம்பநந்தியெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்றங
கனறினைநினைந்துநெஞ்சங்கரைந்துவந் தணையுந்தாய்க்கிங
கொன்றொருதடையுமுண்டோவொல்லைநீதருதியென்னச்
சென்றவனமலனேடுசித்தராமனைவணங்கி. (உ௯)

பரசிவலிங்கபூசைபண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான்வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுளைந்துமெய்த்தவன் விளம்பவெங்கள்
குருபரன்முனிவான்போலக்கூறுகைகொண்டுகூறு ழ (௩0)

(அல்லமனுமையும் நூலாசிரியரும்).

அரசியலடைந்தார்தம்பாலையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்றுமறித்துநீபோதியென்று
வுரைசெயவமலனப்பனுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள்வசவநாயகற்குச்சொன்னான

(அப்பணன்வசவேசர்க்குப்புகல்தல்)

அல்லமன்புகன்றமாற்றமப்பணன்சென் றுரின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப
புல்லவந்தணையுந்தாய்முன்பொறுததும்பறுத்திட்டோடு
நல்லிளங்கன்றுபோன்முன்னான்செலாதிருந்தேனென்று. (௩௨)

(வசவேசருக்குமடிவாலமாச்சய்யர்புகல்தல்)

கரைந்துகுமனமுளைந்துகவலைகொண்டழுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னைதிர்கிடைத்துமற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலசவான்போலாயினைநீயுமென்றான். (௩௩)

(வசவேசர்அடியார்களுடன்வந்து அல்லமனை
வணங்கிக்குறைபாடுரைத்தல்).

பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பேசுசொல்லினக்குத்தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச்செம்பொற்றூணெனுந்தோளரன்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றேயென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட்டல்லமனருகுவந்தான். (௩௪)

னகுணமறமேயாகியானதிற்றிரிதலில்லே
ரின்குணமருளேயென்றுனீயதிணிற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின்றீமைபொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுதடுதொழிக்குந்தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (ருரு)

ருத்திரப்பாவைபானச்ருத்திரிநீயருட்கண்
பாரதெனக்குறையகற்றிப்பணிசெயக்கோடியென்று
வாயததநற்குரவன்செந்தாமரையடிமிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பதிக்தமெனப்படும்வசவதேவன். (ருசு)

(சென்னவசவேசர்வணங்குதல்).

ருதுதள்ளினிறுத்துநர்யாவரோதை
ஞமாயின்மறிப்பவருளரோவெஙக
ிவையாயிற்றடுப்பவருலகில்யாண்டு
யவயவயருள்செயெநதாயெனச்சென்னவசவன்றாழ்ந்தான்.

(மடிவாலமாச்சையர்வணஙகுதல்).

சொற்றிடுங்குதலேச்சொல்லிற்சொற்றிறந்தெரிதல்போலிச
சிற்றிளங்குமரனன்புசெயவடியிடுமுஞேக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத்தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவமாச்சிதேவனங்குரவனேப்பணிந்தான். (ருஅ)

(கின்னரப்பிரமன்வணங்குதல்.)

உமைமனமெய்யொருங்கியுன்பணிசெய்யவல்லோன்
றமைமிசையிவனலாதுதாஞெருவரையுங்காணே
னருள்செயவேண்டுமென்னவல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகள்கொழுநற்கன்பன்கின்னரப்பிரமனம்மா. (ருகூ)

(அடியார்கள்யாவரும்வணங்கஅல்லமன்புகல்தல்.)

எமையெலாமடிமைவேண்டினிவன்பிழைபொறுத்தியென்ஞெ
வமையுலாம்பணேமென்றேட்சேயரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணுளனேயுவந்தவொண்டவொலாம்பணிந்தார
சமையுளாருணருமெங்கடம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (சுo)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர்சொற்றவங்நெறியினிற்கு
நல்லியலில்லேநும்பானவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியசெயலொன்றாகப்பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
பல்லியமொடுநெடிக்கும்பரதனேபெரியராவார். (சுக)

ஆதரவில்லையேல்வேண்டுமறத்தினிற்பொருளோர்செம்பொற்
பூதரவளவளித்தும்பொருளழிவளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்கும்பொருளணுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்துபுண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௪௨)

துறவறமனையறஞ்சீர்தூய்மைநற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமகங்கடானமொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவிவையனைத்துமில்லையாதரவில்லையாயிற்
பெற்றுவனமெய்வருத்தம்பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௪௩)

ஆதரவுடையான்செய்யுமல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யுநல்லவுமல்லவாகு
யாதரவதனாலாவிக்கருந்துணையின்பமுத்தி
யாதரவலாதுவேறொன்றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௪௪)

(நூலாசிரியர்)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல்லகமகிழ்வினைச்செயாவென்
றோதினனடியர்தீமையொழித்தருடொழிலினின்றோன்
காதலால்வணங்கினோர்நின்கருணையாலன்றியாங்க
ளேதினனல்லராவேமென்றடிதொழுதுநின்றார். (௪௫)

(வசவேசர்பத்திக்குவியந்துசித்தராமர்அல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

காஞ்சிரங்கனிதின்றாங்குக்கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமுதமன்னதிவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறைதல்போலிவ்வன்பனைச்சீறேலென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப்போற்றினன்சித்தராமன். (௪௬)

(அல்லமனைவசவேசரும்சென்னவசவேசரும்வணங்குதல்)

கடிக்கமலங்கள்வென்றகான்மிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசென்னவசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர்துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (௪௭)

(நூலாசிரியர்)

அல்லமனெனுமெங்கோமானருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொல்லுவனெழுதியென்றுதுணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்டநாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியர்சூழவினிதெழுந்தருளினனால். (௪அ)

பதினான்காவது-வசவண்ணர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௪௧.

பதினைந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயர்பிரசாதகுண்டத்திற்
காணரும்மருளசங்கரனைக்கண்டருட்
பூணணியல்லமன்போதநல்கிய
மாணுறுநெறியினைவகுத்துக்கூறுவாம். (க)

(வசவேசர்அல்லமனைக்கொண்டுதம்மனைக்குட்புகுதல்.)

மாதவவொண்ணிலர்மருங்குசூழ்தர
வாதுலவொதிர்பொருளாகவல்லம
நாதனையறிவறிநந்திகொண்டுத
னேதமின்மனையிடையெய்தன்மேயினன். (உ)

(அல்லமன்பிரசாதகுண்டமடைந்தமை)

அவதைதகள்பலபலவகன்றமெய்யபர
சிவதினையடைபவர்செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச்சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தனனுப்பிலல்லமன்.

(அல்லமன் மருளசங்கரதேவரைநோக்கஅவர்வணங்கின௳

உயர்பிரசாதகுண்டத்திணுண்கரை
மயன்மலிபிதரின்மருளசங்கரன்
பயிலுதலகண்ணுறீ இப்பரமயோகிதன்
னியலினையுணர்ந்தனனெம்பிரானரோ. (௩)

கண்டருளமலனைக்கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினைமிடியன்மேவியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந்தோடிவீழ்ந்தனன்
வணடிருவடிமிசைமருளசங்கரன். (௫)

(அல்லமன்மருளசங்கரதேவர்குணங்களைச்சித்தராமருக
கெடுத்துரைத்தல்.)

மய

யணைந்தெழுமுவகையோடருள்செய்தல்ல
னிணங்குறவருணிலையிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திதுகூறன்மேயினன்.

குண்டமேவுறுபிரசாதங்கொள்ளைகொண்
டுண்டொழ்மாதவனுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற்சரணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக்காணவல்லவர். (௭)

சரியையொண்கிரியைகாறடுக்கும்யோகிவை
புரிபவர்தம்மையப்புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர்செயலுமின்றிவா
ழரியநன்ஞானியையறியலாகுமோ. (௮)

நலமுறுமோர்சிவஞானியில்லில்வாழ்
நிலையறமாகினுநீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந்தரித்துஞாலமே
விலைமறைகாயெனவிருக்குமென்பவே. (௯

வல்லனென்றிருப்பினுமிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமெள்ளுறப்
புல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமபுண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குஞானியே. (௧0)

அறிவறிஞானியாலன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான்மாய்வுறாதுகா
ணெறிகதிரிரவிவந்தெழுந்திடாவிடிற
செறியிருளகலுமோசித்தராமனே. ௧௧)

சஙகரமுனிநிலைதனைக்கண்டாய்கொலென்
றெஙகுருபரன்சொலவிராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளரிலிருந்ததன்மையென
னங்கணவனறகெனவறைதன்மேயினுன். ௧௨)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றநுகர்வமெனிற்றுயரொன்றுயிர்கருவிளையு
வொழியாவமலசரமூர்த்தியுண்டமிச்சினுகர்வமெனிற [மௌ
பழியாதுமிலையகனறுபோம்பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற்கொண்டிங்கிருந்தான்குணமி ௧௩ ()

பந்தமகன்றசிவபத்தர்பாதம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துழும்கிய தில்வைகும்புழுவின்பெறும்பேறு
முந்துகங்கைமுதலவாமுற்றம்படிந்துதீவினைகள்
சிந்துமந்தணுளருமேசோரொன்றுமறைசாற்றும். (௧௪)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத்தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய்தீர்வில்கொடியபாதமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணதைதப்புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாதமாயினதற்குநிகருண்டோ. (கஞ)

பசிக்குமருந்துமாய்வீடுபெயக்கும்வண்மைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாதவூதியந்தானுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கேவருவதன்றிப்பசிக்குணவு [ன்.()
புசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும்பொருந்தாதென்றுனெம்பெருமா

(சித்தராமர் அல்லமனைப்புகழ்தல்)

நின்னையறிவன்சங்கரனேநீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார்பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவல்லமன்றுட்டாமனையினகீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையுடைமையாவுடையவிராமனெனனுமிணையில்லான். ()

(வசவேசர் அல்லமனைவணங்கிப்புகல்தல்.)

அம்பொன்வைப்பின்மீதிருந்துமறியாதல்லற்படுவான்போ
னம்பன்மருளசங்கரனைநானேவறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிநிரஞ்சனனீயெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
றும்பர்பரவுமல்லமனையுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (கஅ

(அல்லமன்வசவேசரைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்.)

இணங்குமிக்ககாமிதனக்கின்பமுடல்சரலிங்கம் [ர்த்தற்குக்
பிணங்கன்முத்திகாமிக்குப்பேரின்பென்பதுண [றுளதோநினக்
குணங்கண்மிக்காய்நினைச்சினந்தாங்குறையொன் [கரவின்,
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவபத்திக்குவானீயென்றக்கால். ()

இங்குமருளசங்கரன்போலெண்ணிலார்நின்மனைவாயிற்
கங்குல்பகலுமகலாமற்காப்பரொன்னினின்முன்றில்
பஙகவினையின்வலிகடந்தபலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனாற்
றங்குகயிலைமலையன்றோதண்டநாதவெனறமலன். (உ0)

வெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினும்வெந்தீக்குணமென்பதுபோ
மும்மையுலகின்யாண்டேனுமுளைக்கிற்பத்தியதைநினதென் [ல
றிம்மையுலகமியமபுமெனிலெங்கள்வசவநின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தைகூறனன்றியாரறிவார். (உக)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றேபாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்கரசேசிவானந்தமுதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்திதேவேநின்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்நினைப்போல்வாரவனையறியேமால். (உஉ)

அல்லமன்புகழுதலேற்றவசவேசர்வணங்க
அடியார்மகிழ்வுற்றமை.

என்றுகூறவெமையுடையானெனக்குப்புகன்றநலமெல்லாஞ்
சென்றநாளிலிலைநினதுசெந்தாமரைத்தாடொழப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென்றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசரணர்நெஞ்சமுவகைபூத்தனரால். (உ௩)

(மருளசங்கரதேவர்க்கு உபதேசஞ்செய்தல்.)

அருளான்மருளசங்கரனுக்கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவநுபூதிவிளக்கமருள்செய்தா
னுரையானினைவாலருணோக்கா்லுலகருணாவைப்பிணித்தமல
விருளானதனையறமாற்றவெழுந்தஞானசூரியனே. (உ௪)

பதினைந்தாவது மருளசங்கரதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எகூ௫.

பதினாறுவது
இட்டலிங்ககதி

சிட்டனல்லமதேவனு
நட்டநண்பொடுநெந்தியுணர்வுற
விட்டலிஙகதியல்புபுகன்றமை
கட்டுவல்வினைக்கட்டறவோதுவாம். (க)

சங்கரற்குத்தனைநிகரின்பவீ
டங்களித்தருளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திருமாளிகைகட்செவிக்
கங்கணற்கினியாரொடுகண்டனன். (உ)

(வசவேசர்அல்லமனுக்குஆதனமளித்துப்புகல்தல்.)

மண்டுபேரொளிமாடத்துநாப்பணங்
தண்டநாதன்றவிசொன்றமைத்திட
வண்டநாயகனல்லமனுயிடைக்
கண்டநோக்கங்களிப்பவிருந்தனன். (௩)

ஆதனத்திலமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடுபென்மலர்தூயிது
மாதவத்தின்வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக்கசிந்துளநந்திதான். (௪)

அடியனேன்சிவபததியறிந்தமை
படியிலூமன்கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறுமொழிந்தருளென்றுபொற்
றொடியுலாங்கைதொழுதுவிளம்பினான். (௫)

(அல்லமன்வசவேசனைப்புகழத், தான்மனம்வருந்திப்புகல்தல்.)

கேட்டவாரியன்கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவுறுகொள்கையினய்நினைக்
காட்டுவாருளரோசெகதிக்கிரு
ளோட்டுசோதியுமுண்டுகொலோவென்றான். (௬)

வள்ளலின்றெனவந்துபுகழ்ந்தனன்
றெள்ளுதண்புனறேக்குமுளைத்தலைக்
கிள்ளிநின்றெறிகின்றவர்போலெனு
வுள்ளுடைந்திட்டொக்கும்வசவனே. (௭)

வேறு.

இகழ்ந்தெனதுளச்செருக்கினையகற்றிலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுனிதகறியிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழவளாத்தல்போலெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன்றண்டநாயகன். (௮)

அருளினனினதடியருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரைசெய்தியென்றலு
மருளறுமெனுமொருமதிஞற்கிந்தருள்
பொருளினனிணையனபுகறன்மேயினன். (௯)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

புன்மாநெளிபுழுப்புள்விலங்கெனும்
பன்மயறுயர்செயும்பவநகடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசைமக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கலாலரிதுநந்தியே. (௧௦)

நார்வடிவாயினுநன்மையாற்றுரு
மாபினிலுலகினில்வருதறப்புத
லரிதுநல்லறம்புரிவழியடைப்பினு
மருவுதலரிதறம்வளர்க்குமங்கமே. (௧௧)

அறத்துறுப்பெய்தினுமன்பினாலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தலிங்கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
நெறிச்சமயங்களையரிதுநேர்தலே. (௧௨)

ஆகமம்புகனெறியடைவனாயினுஞ்
சோகமில்சைவநற்றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிததுசேர்வனாயினு
மேகலிங்கையிக்யனாகுதலன்றெண்மையே. (௧௩)

புண்ணியமுதிர்வினாற்பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறுசிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுடனென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன்பத்தனென்பவே. (௧௪)

ஆவுறுபிணிகெடவாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போலாணவங்கெட
வாவியுளமலனையங்கைதந்துபின்
னாவியுளமைவுறவாக்குமாரியன். (௧௫)

கருங்கொடியிருவிழிக்கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத்திருதலின்றியே
பொருந்துறுமகமொடுபுறமுந்தீர்வற
விருந்திலகுறுமருளிட்டலிங்கமே. (௧௬)

குறிபலபலமுறைகொண்டுபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண்புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவாதாரமேவிய
நிறைவுறுமங்கையினிகழுமிட்டமே. (௧௭)

அடைந்துளவுருச்சுவ——மைதியென்பன
வுடம்பொருமூன்றினுமுற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலிதொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பருளிட்டலிங்கமே. (௧௮)

என்றறிவுறவுறிந்திட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலேயுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப்புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனெனவிளம்பும்வேதமே. (௧௯)

பொருவில்சற்பத்தியாந்தாரம்பூண்டொரு
வரவயிராகமாம்வத்திரமபுனைந்
தொருவலிலுணர்வெனுஞ்செச்சையொன்றறப்
பரமனையிருத்துவோன்பத்தனாகுவான். (௨௰)

ஒன்றியொன்றுள்ளுறவுடம்புமூன்றையு
*மன்றநல்லதிரமடியதாககியே
யென்றுமங்கமைவுறவிட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவமயமாகுமென்பவே. (௨௧)

அருளெனும்புனலினையாட்டிச்சாந்தமாம்
ணைநறுஞ்சந்தொடுமருவவிந்திய
விளைமலர்புனைந்தறிவினையருத்துறிற்
பரமனையவன்சிவபத்தனாகுவான (௨௨)

ஆசறுமனத்தெழுமன்பையன்றியே
பூசனையுவக்கிலென்புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினுமிக்கதோசொலீர்
பூசல்செய்மனமுடையொருவனட்டுநீர் (௨௩)

பூப்புனைகையுமெம்புனிதன்றனபுகழ்
பாப்புனைநாவுமேபடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத்தேவனேயென
நாப்புனைபுகழொடுநோகரோததுவார். (௨௪)

பூசனைசெயாதகைபுராந்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய்பெற்றுழன்றிடு
நீசரானவர்தமினெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன்குரங்குநன்றரோ. (௨௫)

குடிப்பனவிழுங்குவகூவொயிற்றினூற்
கடிப்பனநக்குவவனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக்கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேல்வரும்வினைகள்யாவுமே. (௨௬)

தானுறுமுடன்மனந்தனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவசரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குதலின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடுவேறலானரோ. (௨௭)

* மன்ற-அசைநிலை.

குருசிவசரங்கொளக்கொடுத்தமெய்மனம்
பொருளிவைநமவெனப்புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித்தொறுத்துக்கொள்வன
சூரனனிநல்லன்மெய்தவறிலாமையால். (௨௮)

விடுவெனகாமம்வெவ்வெகுளிமாலிவை
தொடுவெனகுருசிவசரங்கடொல்பவங்
கடுவெனவெருவியகருத்துளார்க்கிவ
ணடுவெனவெனப்புலனட்டவாற்றலாய். (௨௯)

ங்கையினமர்தருமரனைவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்தமைவிழைந்துபோற்றுவார்
ங்கையையகன்றுவர்க்கழியின்மூழ்குநர்
ங்களின்வேறலர்தருமமூர்த்தியே. (௩௦)

மாகமில்குருசர்முனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழுதகன்றுவண்டுறைப்
போகியமடியெனப்புனிதனுகுமேற்
பாகெனுமொழியுமைபாகனன்பனும். (௩௧)

விள்ளருநற்சிவவேடத்தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங்குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையையறுப்பினும்பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலிலனெனிலீசற்கன்பனும். (௩௨)

சங்கமந்தனக்கொருசாதியுன்னினு
னங்கையினமர்தருமரற்குமுன்னினுன்
சங்கரனெனுசரந்தம்மில்வேறெனு
மங்கவனறிவருமளற்றழுங்குவான்.

தலைமைகொள்குருசிவசரங்கட்காகவே
யுலையிடுமரிசியன்றேங்கன்மத்தெறி
யலையமுதாந்தமக்காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங்கொடியதாகுமால். (௩௩)

தனுவுளவளவுமோர்தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்பாவனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுஞேயமுமியைந்தவன்
பினையுளவளவுநோய்பிறக்ககற்றுமே. (௩௪)

ஈசனையிருத்துறுமிதயத்தோர்பொரு
ளாசையையிருத்துதலந்தனுளர்தாம்
வாசமுற்றிடுமொருமனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துதனிகர்க்குமென்பரால். (௩௫)

சினமுதலியமயறீரமாற்றுபு
வினைதபுவாய்மையாமொழுக்கையன்பெறும் ;
புனலொடுவிரவியேபூசினல்லது
மனமெனுமனையிடைவராதிலிங்கமே. (௪௭)

காலமுங்கருமமுங்கடந்தகாரணன்
பாலுறும்பரிசறப்பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங்குறித்துநச்சுநர்
சீலமுமவிரதமுந்தீயவென்பரால். (௪௮)

வெங்கொலைகளவுபொய்வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇயிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லிபோலவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ்சேயன்சேயனே. (௪௯)

பத்தரைப்புகழ்வுறப்பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன்மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர்சிறப்புமேனொரு
முத்தியும்பொருளெனமுன்னுறார்களால் (௫௦)

இன்னணநன்னெறியாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந்துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள்வசவநாயகன்
றன்னொடுபுகன்றனன்றலைவனல்லமன். (௫௧)

பாடினன்பரவினன்பணிந்தசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறையல்லமன்றிருத்
தாடலைபுனைந்தனன்றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின்மூழ்கினனரோ. (௫௨)

திருந்தவிவ்வகையுபதேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடுமருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப்பிரிவிலாரிய
னிருந்தனன்மலிகலியாணத்தென்பவே. (௫௩)

பதினொருவது-இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௪௯௮.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வரையிற்புண்ணியவுனத்தினில்வளங்கெழுநதியின்
கரையிற்பன்னெடுநாளருட்குரவனைககாண்பான
திரிதற்குற்றுலாய்வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந்தேதகியமுறையினிப்புகல்வாம் (க)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைத்தேடிக்காணுது
கலியாணபுரியைஅடைந்தமை).

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணுள்
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந்திருப்பன்தயறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (உ)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலகெலாம்பழிச்ச
வலமரும்பராற்கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்துணுங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம
பார்க்கிலின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந்துற்றனளுலகியனேக்காள். (௪)

(மாதேவியம்மைவசவேசர்மடத்திலுற்றமை)

உலகுளார்தமைப்பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப்பேதையென்றுணர்குவரொன்றே

னுலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்ருள். (௫)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைக்கண்டுவணங்க
சிவகணங்கள் வியப்புற்றது).

தண்டநாயகனெடுபெலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

(மாதேவியம்மைபிறவிநோய்க்குவருந்தியழுதல்).

நெஞ்சமாரழலரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடுமாறவாளவிழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதநங்கநோய்காணா
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினிலருள்செயென்றழுதாள். (எ)

(அல்லமன்மாதேவியம்மையின்பக்குவமறிந்தமை)

வீடுவப்பவராணெனப்பெண்ணெனவேறு
வேடலர்க்குழலுமைகலையேயிவளிவள்போ
னாடுறிற்பருவமபெருமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான்.

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவென்று
ஞானமேவலாற்காமவின்பந்தனைநண்ணா
டானலாதரவாற்றனைத்தழுவியின்புறுந
ரேனைமாந்தருளுளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (கூ)

அங்குள்ளசிவகணங்கள்மாதேவியம்மையைப்புகழ்தல்).

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனியனாகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (க௦)

உடலமானமற்றிவளெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலாவிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்புருப்புல்லியநரர்க்குத்
தொடருமாவினைதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார். ()

(அல்லமன்அடியார்கள்தாரதன்மயமறிந்துமாதேவி
யம்மைக்குஉண்மைநிலையுணர்த்துதல்).

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா
னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (கஉ)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (கங)

ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலதிற்கு
மாயின்றே றறுமுத்தியன்றது சக மாமென்
றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினனோ ளளல். (கச)

(இவ்வாறுணர்த்த-மாதேவியம்மை வணங்குதல்).

தேறுநீசொனவெனதுளந்தெளிததநேசிக்கைகம்
மாறுகாண்கிலேனுடல்பொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நினவாயினவென்றசுள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன்றுடொழுதுளைந்தாள். (கரு)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனிடத்தில்விடைபெற்றுத்
திருப்பருப்பதமடைந்தமை.

அன்னைநீயினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினைகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினிதெளிந்துறநிகொணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினனறக்கொடைவள்ளல். (கசு)

வள்ளறுண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகிபவன்புநின்றய்தகிடமேவித்
தெள்ளுமாரமுதனையவள்பருப்பதஞ்சோந்தாள். (கஎ)

(அரம்பைவனவளம்).

வைசவன்பாலருளல்லமனுற்றெனவாஞேர்
பசுவின்பானிறைசுனையிடைநழுவிவீழ்பழத்தை
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றெலிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். (கஅ)

விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும். (கக)

(நூலாசிரியர்)

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவருமுறைமுறைபோற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளச்சுவைதருசெங்
கனியவாவியவுள்ளமோடிருந்தனள்களித்து. (உO)

பதினேழாவது-கதலிவனகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அறுஅ.

பதினெட்டாவது
சாதகாங்ககதி.

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக்
கனையடுத்தவருளுடையவல்லமன்
மனனடக்கவீவசவற்குணர்த்துத
றனையெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமரோ. (௧)

காவினீடுங்கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத்திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞானவிளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும்வசவனுரைக்குவான். (௨)

(வசவேசர்வணங்கஅல்லமனுபதேசஞ்செய்தல்).

மூத்தவாதமயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதனமொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டுமெபரமன்பகருமால்: (௩)

பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட்
கரணசுத்தியதனுக்காரண
மரணெரித்தவமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறமவேதங்கிளக்குமால். (௪)

மணமிலிங்கமருவிலையேவுட
றனிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்புமினையிலியாகம
நினைவரன்கழனிற்கநிறுத்தினுய் (௫)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா
தோவுமாயினுலகிற்புனலுமொண்
பூவுநாடொறுமபோகுறுபூசனை
யாவிபோகியவாகநீக்குமால். (௬)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனு
லெறும்பிகாணுறிலின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலைதின்பனவென்பவே. (௭)

கரங்கணல்லகருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுதவொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற்படுக்குமபகையிலை. (௮)

துயிலையின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத
தியலுநெஞ்சமிலாமையினுலன்றே
பயிலுநெஞ்சம்பரந்துதிரிதருஞ்
செயலில்லைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும்பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருததன்வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே. (௧0)

அறவினைக்குமரும்பொருளினபொடு
பெறுவதற்கும்பெருநகல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே (௧௧)

நல்லசெய்துநரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தநகளற்றிடையாழ்ப்பவும
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியமபுமறையெலாம. (௧௨)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகஙகோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறுனவனவ்வினையாவையும
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டெனமாயுமே (௧௩)

மக்கண்மானிடரென்றுமனததினுன்
மிக்கமேன்மைவிளஙகினரில்லெனிற
பொக்கமேவும்பொறிகளோரைநதினு
லொக்குமாவினையொத துயர்வுற்றிடார். (௧௪)

கெடுக்கவல்லதுங்கெட்டவாதஙகளை
யெடுக்கவல்லதுமிமமனமென்றதை
யடக்கவல்லவனையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனுவன்கடிதரோ. (௧௫)

ஆயின்மிக்கோரரியசெயலெலா
நேயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குநினிற்குந்துரும்புமே. (௧௬)

ஓடுமாவைநிறுத்துநினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்கலினத்தினைக்கொள்ளுவ
நீடுமாமனநிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால் (௧௭)

அடுத்தநாடிகளாங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்துமவாங்கியுமேவநிறுத்தியுந்
தடுத்துமவாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திடாதுமனமுமவசப்படும். (கஅ)

ஓடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும்வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம். (க௯)

மன்னுகாமவெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்சுட
ரொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந்தடுக்கத்தகாதரோ. (உ0)

முறிந்திடாதுமனபவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்தினோ
னிறந்திடாதவிலிங்கபிராணியாம். (உக)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினு
னன்னைபோலுநமமல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தருசைவமவளர்க்குமோர்
மன்னனாகுமவசவனைநோக்கியே. (உஉ)

(வசவேசர்அல்லமனைப்புகழ்ந்துவணங்குதல்).

நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவஞ்செய்தினனோவெனப்
பன்னினாதற்பணிந்தனனந்தியே (உங)

(அடியார்கள்வணங்குதல்).

சித்தராமனுஞ்சென்னவசவனு
முத்தனுமருண்மாச்சன்முதலிய
பத்தராகும்பலருமென்புனறலை
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்தினர். (உச)

ஆனகாலையிலல்லமனாகிய
ஞானவாரிநடந்துலகெங்கெனு
மேனைமாதவர்க்கின்பமளிக்குவல்
யானெனாவுளத்தெண்ணினனென்பவே. (உரு)

பதினெட்டாவது-சாதகாங்கதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-அஅங.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்குவட்டுப்பருப்பதமலையைநண்ணிங்
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம் (௧)

(அல்லமன்னீங்கஅடியார்கள்வருந்துதல்.)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றிநீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவரையுலகிற்கண்டிங்கடைதுமென்றண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (௨)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்றுதிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீரமல்கி
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பததரெல்லாம் (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினங்கவர்பானட்புப
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடம்பில்வாழும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று
ஊணிடுமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (௪)

(சித்தராமர்அல்லமனைநினைந்துதனதிடமடைந்தமை)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பததிசெய்தாங்கிருந்தான்
றொண்டனாகியவிராமனசொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனோடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான். (௫)

(நூலாசிரியர்.)

அலலமனறைந்தமாற்றமகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியாதம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றோன்செயலினிததெரிக்கலுற்றாம். (௬)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பாரைப்பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (௭)

அல்லமன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச்சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவரெனவிருக்குமறிஞருமயங்கிநிற்பப்
புல்லறிவாண்மைகொண்டுபுகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

(உதயகிரி-அஸ்தகிரி)

நாடொறுமுதித்தோடுங்குஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங்குடக்குமாய்த்திகைத்துநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்ந்தின்பந்
தாடருகதிரைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

(திருக்கைலாயம்)

பொன்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்துநிற்பச
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட்சிலாதரன்குழவிவெற்புத்
தன்னைக்கண்டவரையென்றேர்தலைமிசையேற்றுமென்னென்
றின்னற்கட்டுடிந்தன்றேவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௧௦)

(மேருகிரி.)

பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதமபோற்றரிப்பத்
தூரீசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௧௧)

(மைநாகபருவதம்)

பொருப்பிறைமகனெற்குப்பொருந்துறுதீசநாம
நெருபபனையான்சார்ந்தாங்குநிகழ்தொடாமொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப்படுமிதுவென்னுநாணாற்
றிணைப்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலமபொன்றம்மா. (௧௨)

(விந்தகிரி-மந்தரகிரி.)

தன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோவிணையறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (௧௩)

(சுனையின்மகிமை.)

நகைமதிப்பிள்ளைபோலநரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முகைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கிமுருகுகொப்பளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தைபகர்ந்தவோராணைகாத்து
மகிழ்மனத்*தன்பனேபோல்வந்துமேலெழுவன்றே. (௧௪)

---

* அன்பன் *திருநீலகண்டநாயனார்.

(கோட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நீர்ப்பூ-நிலப்பூவுடையகொடிகள்.)
சினைமலர்புதன்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதண்பூநண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றுமப்பரானைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிகுழன்மகளிர்போலும். (கரு)

(அருவியும்-யானையும்).
தூங்கிசையருவிபாயத்துளைக்கைவெண்கோட்டுரற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்காதென்பதுதீர்ச்சென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்களபோன்மெனத்திவலைசெய்யும். (க௬)

(யோகிகள்).
விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாறெழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றனோர்புரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்றோ
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாழோசைகேட்பார். (க௭)

(கொர்ப்பகிரகம், ஸ்தூபி).
பீடுறுகருவிநோடுபெயரியவில்வினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனாற்செய்தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றனெடுந்தலைப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (க௮)

(சோதிவிருக்ஷம்).
செங்கதிரவனெழுந்ததிவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சேர்சால்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக்கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்றுமீமிசைச்சுழன்றிரங்கும். (க௯)

(மூங்கில்).
நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்தநகைமலைமடந்தைதமிக்
கறம்வளர்ப்பதற்குநெறசிற்றளவிருநாழியென்று
கறைமிடற்றிறைபயளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடிமிக்குன்றின்வேய்களுளொன்றிற்பெற்றான் ()

(திருப்பருப்பதத்தின்மகிமை.)
நெடியவன்குறுகியப்பானின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுண்டயொருவன்விற்கும்விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியுறுபசும்பொன்னாகும்பரிசுகண்டுவந்துசெல்வான். (உக)

(சோலையும்வாரணமும்).

கொணடலகணமுழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்பில் .
வண்டுபாண்முரன்றுமூசிமலர்கிளைத்தூறுசெந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்பருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
ஞெண்டுகண்டஞ்சிமந்திஞெரோலெனவிழியுமன்றே. (உஉ)

(பளிங்குமலையும்யானைச்சத்தமும்).

தளிர்க்குளகினைத்தேனரோய்த்துத்தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்
பளிக்கறையதனுட்கண்டுபிரிந்துவேறொன்றினுக்கிங் [ய
களித்தநென்றுளமயங்கியருமபிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கமபலையுடைத்தக்குன்றம். (உங)

(குறவாகுறத்தியர்)

... யின்மானைப்பிடித்துநீகல்குகென்ற
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுனைகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வேனென்றுளநைந்துநிற்பான். ()

(அருவி).

மருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
ராந்மென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலையஞ்சிச்சிலம் போல
ரவெள்ளருவிபாயுமழகினையுர தோ. (உரு)

(அல்லமன்கோரக்கரிருக்குமிடம்அடைந்தமை).

இனையனவளமிரு வெங்திருச்சயிலந்தன்னை
பனையினுமினியனெனங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித்
ரனியுடல்சித்திபெற்றுததருக்குமக்கோரக்கன்று
னியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (உசு)

(கோரக்கர்அல்லமனைக்கண்டுமுகமன்கூறல்).

அத்தனோர்வருதல்கண்ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னே
டொத்தவோர்சித்தனாகவுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தநாண்மலர்த்தாடாழாநின்றுகைகுவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர்தவிசிடைச்சேர்த்திச்சொல்வான். (உ

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனக்கதாஅன்று
தெரியவாயினகண்களுமின்றுநின்சிறந்த
வரவுஞானெதிரின்றுபெற்றமையினினவரவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (உஅ)

முதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ணுதவிஞனையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நாலு
முதலிலான்பெறுமூதியம்யாதுகொன்மொழியில். (உகூ)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனோடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடறனைவினாய்நின்றனனன்றே. (௩0)

(கோரக்கர்முகமனுக்கு அல்லமன்புகல்தல்).

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனததீர்ந்திட்
டிறந்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுரைப்பதென்மதிததென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைநதான. (௩க)

(கோரக்கர்காயசித்தியைவியப்புறுதல்).

ஆதிநாதனதருளினாற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னாதலாலதுபெருதவனழியுமென்றறைந்தான்.
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினான். (௩உ)

(அல்லமன்பழித்தல்).

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமூன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனொத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னை
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளொன்றெனதன்
றூக்குவார்தமிலதனையானென்பவரைய
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௩௪)

(கோரக்கர்)

யானினைந்தனனோடினனென்றியம்புதலாற்
றானெனப்படுகின்றதேதெனக்கது தன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப
ஞானநற்குருபரினிதுநவின்றனனயந்து (௩௫)

(அல்லமன்)

நானினைந்தனனென்க்கரணத்தினைநண்ணு
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களைத்துந்
தானெனும்படிவரும்வரததான்பலவதனு
னீநவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த. (௩௬)

(கோரக்கர் நூலாசிரியர்)

ஒழியுமென்னுயிரெனுமிடத்தவவுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிதி
பழியினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச்
செழியமென்மலாப்பதத்தெமையாளபவன்செப்பும். (௩௭)

(கோரக்கருக்கு அல்லமன் புகல்தல்)

உயிரெனும்பெயரியங்குகாற்கியற்பெயருளைப்பி
லயூலுறுந்தனக்கப்பெயராகுபேராமென்
றியலுணர்ந்தவரியம்புவரொன்றெமக்கிறைவன்
மயலறும்படியுரைத்திஃதுரைத்தனன்மன்னோ. (௩௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோன்மேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினையானென்
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றினுமுனைக்கும். (௩௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்தீண்டி
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும் (௪௰)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ணை
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னோ. (௪௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறிந்தகாரியமென்பதொன்றாயினுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (௪௨)

மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவருத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனனையன். (௪௩)

(கோரக்கர்தன்னைவியந்து அல்லமனுக்குப்புகல்தல்)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்
றாதிநாதனதருளினாலெனறுகோரக்கன்
றீதிலாவருள்வாரியோடுளைததிதுசெய்யும். (௪௪)

இன்னியங்களின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னையெம்பிரான்கைக்கொடுத்தனையனென்றன்னை
நின்னிரும்புயவலியினாலெறிகெனநிகழ்த்தி. (௪௫)

அத்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமேனுஈ
சித்தனானலேனென்றுமுனனின்றனனசெருக்கி
நித்தனயாளிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின்
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளுளம்வலித்தான். (௪௬)

(கோரக்கர்செருக்கொழிய அல்லமன்வாளாலெறிதல்)

வாங்கும்வாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி
யோங்குவானுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றாங்கமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோதைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (௪௭)

(கோரக்கர்தேகவலிமை)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தாக்கனூற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனாமென்
றுளைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கள்புல்லினளால். (௪௮)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பத்லைகேட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (௪௯)

(கோரக்கர்முன்னினுஞ் செருக்கடைந்தமை)
இன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமுமடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். (ருU)

(கோரக்கனை அல்லமன்நகைத்துப்புகல்தல்)
ஒலியெழுந்திடவின்னணநினதுபேருடம்பு
வலியடைந்தநின்னெப்பவரிலையெளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்
மல்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான். (ருக)

(அல்லமன்ஏவியவாறேகோரக்கர்செய்தமை).
வாங்குவாளினுனின்வலியொடுநுமர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னுங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனுகி
யோங்குவாளினுலெறிந்தனனெப்பிலானுருவை. (ருஉ)

(நூலாசிரியர்).
அணுமயங்குமின்னுழைகதிறிந்தவாளாக
விணைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றோ. (ருங)

வேறு.

(மகண்டுகோரக்கர்வணங்கிப்புகல்தல்).

வானெறிந்துகையிளைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து, [த்
நானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுங்கி
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினெறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெ
ழுந்துசெப்புகின்றான். (ருச)

நின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கிநினைந்த
பாவம், பின்னொதிர்நின்றுநினதுணைமறுத்துப்பித்தனெனப்பிதற்
றுந்தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபி
ழையெல்லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்
கோடியெனமறித்துந்தாழ்ந்தான். (ருரு)

---

* அணு-உசணகசாக்கிரகம், அதாவது மயிர் நுனி.

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்ந்துநின்றன், மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெள்ளங்கூற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமுதமூட்டுகின்றாய், கைதருசெமமணியனையாயான்செய்வதேதுளதுகைம்மாறென்று. (ருசு)

(கோரக்கர்பக்குவங்கண்டு அல்லமன்புகல்தல்)

"முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியென்று, பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவங்கண்டு, கற்றறியுமறிவினாலறிவரியபரஞ்சோதிகருணைகொள்ளப், பெற்றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்னாப்பேசலுற்றான்.

(அல்லமன்புகலக்கோரக்கர்புகல்தல்).

"இருந்தபடிகுகேசனைநீயறிவையெனினின்பிறவியெனுநோய்தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன்கூறவவன்போற்றியெந்தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொருளேததுகூறப்படுவான்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழவெம்பெருமான்செப்புகின்றான். (ருஅ)

(இதுவுமது).

குகையிதயமதன்கணமரிறையீசனென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்மோ, நிகழனையகுகேசமொழியுடையன்யான்றானென்னே நிமலன்கூற, வகமகிழுமுகமலர்ந்துநித்தனுறைகுவனீயேயாகிலுன்றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொன்மொழிதியென்றான். (ருக)

(அல்லமன்புகல்தல்).

பிறந்தபயன்பெறவுலகரெனைக்கண்டுகொண்டுமௌம்பிறழ்தலின்றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ்செய்யவேண்டி, நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன்யானீங்காதென்று, மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங்குருதேவனறையலுற்றான். (சுo)

போதகனாகியகுரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று [லே
வேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங்கொருவர்தம்விதித்தலா
சாதகனாகியபருவமாணாக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான், [தால்.
மேதினிமேலுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகா

ணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல,
நின்றவெனையுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிற்,
பொன்றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போம
விச்சை, நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாத
ன்றன்னை, (சுஉ)

(கோரக்கர்அல்லமன்வடிவடைந்தமை)

•ஞானகுருபிரனருளாற்றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளைநன்
கறிந்திட், டுனைவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலாவனைத்தையுநீத்
துண்மைகண்டு, தானதனையடைந்துதானதுவென்னுமருளகன்
றுதானேயாகி,வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனவண்
மன்னினால். (சுங)

பத்தொன்பதாவது-கோரக்கர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கஙசு.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

பனிவரைமகளொடுபவளவாசடைத்
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லயன்சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப்பாலுமுத்தரம்
பொருந்துனர்தமக்கருளபுரியப்போயினன். (உ)

(அல்லமனஇயற்கைக்குணம).

நல்லனதீயனநாடுறாதுகொள்
வல்லழலெனவருண்மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்ந்தவரறமுளாரற
மில்லவொனுதறிவியற்றினனரோ. (ங)

யாவருந்தனதருட்கேற்றுளாரெனப்
பாவவன்றளையறப்பரிந்துநன்னெறி
மேவவர்தருள்புரிவிமலனுயிடை
மாவழங்குறுமொருவனத்திற்போயினன். (ச)

(அல்லமன்ஓர்வேடனுக்குமனமிரங்கல்).

அக்கொடுவனத்தெதிரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடுகடிதுதோன்றினான். (௫)

அன்பனுக்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான்
வன்பனுத்திரியுமிம்மறவற்காப்பலென்
றென்*பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே. (௬)

(அல்லமன்வேடனைநோக்கஅவன்வணங்கினமை).

கல்லறிவனுள்ளநடுத்தற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினைபறவருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக்கொழுப்புகாழுளி
புல்லெரியுறவழற்போகட்டெனனவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனுய்வகைபகர்தியென்றனன
மாவலாலவழங்குரூஉனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்ந்திடார். (௮)

(வேடனுக்குத்துன்பமொழித்துநன்னெறியுணர்த்தல்)

அறிவெனுமவேலினாலைம்புலனகளா
மறியினமருளெனுமலையைத்தப்புறு
தெறிகுவையெனினினக்கில்லைத்துன்பென
நெறியினைவழுவறநிமலன்கூறினான்.

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான்
குறியெனவெய்யவையேறுகுமரந்நறனைப்
பொறிமதிலிலங்கைமுனபுரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன்பணியுமெனறுமே, (௯)

(நூலாசிரியர்)

இப்பரிசெறுழ்வலியெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடையமலனபோமபொழு
தொப்பறுதவனயொன்றுதோன்றிறறே. (கக)

---

* பொலாமணி = துருமிடாதமணி.

(வனச்சிறப்பு)

கோட்டமைகரிகளுங்கொடுமடங்கலும்
பாடமைபகைதவிர்பரிசினானதற்
காடரவொடுமதியமர்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாங்கண்டதில்லையே. (கஉ)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயினைவளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர்பணிகள்செய்யுமால்.

மறைபலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையநங்கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர்மூசசவித்தொரு
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார் (கச)

வேறு.

ஆயிருகருமருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறுபோதனையாற்பவ
நோயகற்றுவலென்றுநுவன்றனன்
றாயெனக்கொருதானெனுமல்லமன். (கரு)

(அல்லமன்முனிவர்களுக்குப்போதித்தல்.)

நோற்றுநோன்புடனைந்துவருந்துவீ
ராற்றுநீர்மகமாதிவினையினான்
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினாற்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். (கசு)

ஞானங்கொண்டுநணுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது
வானங்கொண்டுவளர்த்தல்புகையறா
மானங்கொண்டுவளர்த்தலையொக்குமால். (கஎ)

குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கோண்டுபிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்களறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படும். (கஅ)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப்பேரவிபெய்வனே
லாதி§சோவுடைமாசியவனென
வேதம்யாவும்விளங்கவிளம்புமே. (க௯)

---

§சோவுடைமாசி-சோமாசிமாறநாயனார்.

மறையினுள்ளகருமநிமனவினை
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர்தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (௨௦)

(முனிவர்கள் அல்லமனைத்தொழுதுவணங்குதல்.)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினர். (௨௧)

மாயைதோன்றியஞான்றுமனத்தினை
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினுற்றருவாசன்சொலப்படுந்
தூயனுமிவனென்றுதுதித்தனர். (௨௨)

(நூலாசிரியர்)

இன்னவாறியவிருந்தவரின்புற
மன்னுஞானமறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந்தலைமைபுரிந்தன
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேவனே. (௨௩)

இருபதாவது முனிவரர்கதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௧௬௧.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுமுலைப்பொற்சூனியசிம்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லைபெறுமெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிவைத்துமுறைவகுத்துரைப்பாம். (௧)

(வசவேசர்யோகநிலையடைந்தமை.)

ஒடுக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்குங்கையெவ்வுயிர்க்குமியவா
றடக்கமனமுறநெறியினருணம்கிதலைப்பட்டான். (௨)

பனவு சங்குமணி.

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (௩)
நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துளர்காத
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினைநோக்கி. (௪)

(வசவேசர்அல்லமனையறியுமாறுஆதனமமைத்தல்.)

எவ்வுருவினொடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந்
திவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (௫)
ஆதியாதாரமாதியடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச்சூனியபீடமொன்று
போதினேனுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான். (௬)
காரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிநுதலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானானந்தப்போதகனிருப்புங்காண்பா
னேரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வெளிகதவிச்சமைத்தான். (௭)

(ஆதனத்தின்றோற்றம்)

களங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவாமனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலைபுள்வந்துபார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்றவெந்தெரிபசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னிசுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும்

(ஆதனத்துட்புகுந்தமானிடர்மயக்கிப்புகழ்தல்)

திருந்தியபளிங்குகொண்டுசெய்தவந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதரொல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டுகண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்துவசவனைவியப்பரன்றே. (௯)

(ஆதனத்தின்அழகைநோக்கித்தேவர்கள்புகழ்தல்)

நினைவினா*லொருவன்செய்தநெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலுலகர்செய்துவிளங்கியபணிகடம்மு
னினையதோடுவமையாதலில்லையென்றும்பொல்லாங்
கணையலானிகரிலாததவிசினைவியந்துநின்றார். (௰)

---

* ஒருவன்-பூசலநாயனார்.

(ஆதனத்தின்பெருமைநோக்கிஅடியார்கள்வசவேசனைப்புகழ்தல்)

அம்பராசனமியன்றவதிசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியராகத்தமையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவனிணையடிதொழுதிருந்தார். (கக)

(வசவேசர்ஆதனத்தினியல்புநோக்கிஅல்லமன்
வரவுபார்த்திருத்தல்.)

கிளையிதுகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத்
தளைமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ
லுளைமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேசனன்றியேறிடுதற்காமோ. (கஉ)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாகுமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலாளய்ச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (கங)

(நூலாசிரியர்)

கனாபொருகங்கையாற்றிற்கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக்
குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான் (கச

(வசவேசனைநோக்கும்அல்லமனைஅடியார்கள்கருதுதல்.)

ஏட்டினைப்புதரீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுசோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. (கரு)

இருபத்தோராவது-சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கூஅச.

இருபத்திரண்டாவது
சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணாந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (க)

(அல்லமன்வரவுதலுக்குவசவேசர்பரவசமுறுதல்)

சிரனுடுறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ரனுடுறுமொருகாவிரியறனுடுறுமுறைபோற்
பரனுடுறுமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
வரனுடுறுமுருகும்பரவசவன்புறுவசவன். (௨)

(அல்லமன்வரவுதாழ்ப்பவசவேசர்மனம்வருந்துதல்.)

பொன்னுணமைக்கிர்வீசணைபுரிந்தீரறுபருவம்
பினனுயினயான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
றெந்நாள்வருமேனியாளுடையெம்மானறியேனென்
றுன்னுவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

(வசவேசர்சென்னவசவேருக்குத்தனதுநிமித்தங்கூறுதல்)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெலமையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரானென்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனுர்வந்தனையொருநா
னெவ்வாறுநாசெய்வன்பணியினையுஞ்சொலவரிதால். (௪

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடொக்குஞ்சென்னவசற்கிதுபுகல்வான். (௫)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால்
வற்கலைமுனிவர்போற்றும்வசவவந்நிகழ்ச்சியானும்
பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான் (௬)

(சென்னவசவேசர்வசவேசருக்குநிமித்தத்தின்பயனுணர்த்தல்)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னாலல்லமற்காணையின்று
மெய்யுளாயிதுகாணென்னுவிடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனுன்றான்கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான்.

(அல்லமன்வரவறிந்தவசவேசர்கலியாணபுரியையலங்கரிக்கச்
செய்தல்)

உடம்பெனும்வனத்தினின்றவுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணிமினென்றெந்தைகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்னார்நகரியோர்க்குணர்த்தினாரால். (௮)

(தோரணம்)

அலர்கதிர்ஞாயிறாருமணிநெடுந்தோகைகொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றுக்காமனமேலளவொருசாணிற்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
லிலைசெருகியபசும்பூநதோரணமிசையவார்த்தார். (௯)

(நிலைத்தேர்-கொடி)

போதகக்குருநம்முருட்புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றாதரவொடுமசைத்தாரவிரகொடிமாடத்தும்பா
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழலமேனகுதல்போல
வீதியுளாடியோடுவிளங்குறுநிலைத்தேர்செய்தார் (௰)

(பனிநீரால்வீதிதிருத்தல்)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்துமபுழுதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார
மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழ்தழ்நறுமபூங்கோதைகடூக்கினாரால். (கக)

(வாழை-கரும்பு-கமுகு)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை
யுயர்இளங்கமுகுமொன்றோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல்
லியரருந்தொடைதோள்கண்டடெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னசெழுங்கடைத்தலைமுனார்த்தார

(பூரணகும்பம்)

இலையினூற்பொலிந்தவாழைதொடையினூலெய்தும்பேறு
மூலையினூறபெறுமென்றுமுன்னிவந்திருத்தல்போலக்
கலையினூற்சிறந்தநல்குற்கயற்கணார்நிறைகுடங்கள்
விலையினூற்சிறந்தசெம்பொன்வேதிகைமீதுவைத்தார் (கங)

(தீபம்)

மனத்திருளகற்றுநின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப
நினைத்துவந்திருந்தலபோலநெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட்
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச்சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (கச)

(வசவேசரோடுஅல்லமனைக்காணவந்தமாதர்கள்)

அல்லமகுரவன்றன்னையருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு
மொல்லையினிலத்திழிந்தவும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலைத்தேரேறி. (கரு)

(நகரத்தின் அலங்காரமகிமை.)

திருநகரிதனையின்றுதிருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருநலுள்ளனகழித்துநீத்தவையமரர்கோமா
னொருநகரலங்கரித்தற்குரியனவென்னினந்தி
பெருநகரணியினமிக்கபெருமையாக்கூறவல்லார். (௧௬)

வசவேசர் அல்லமனைக்காண அரண்மனையினின்றுஞ்செல்லுதல்.

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்மணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
றன்னொருகுரவன்றனைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிய
பொன்னவிர்கோயினின்றும்புறப்படாப்போதலுற்றான். (௧௭)

(சென்னவசவையர்.)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியு * மைம்பாசந்தானும்பொருளெனவழகிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறறுமவீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (௧௮)

(மடிவாலமாசசையர்.)

எம்மடிமாசுமுக்கணிறையவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுநீக்குந்தன்றொழினெறிவழாத
செம்மடிவாலமாசசமேதவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். (௧௯)

(கிங்கரன்-கின்னரப்பிரமன்.)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந்தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச்செங்கைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக்கானமுன்பாடியீச
கிங்கரன்றனதுபாங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (௨௰)

(அடியார்பகுப்புகள்)

தண்டினர்கரகக்கையர்சடையருத்தூளனத்தர்
புண்டரநுதலர்கற்றோய்பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறத்துக்கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர்சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே. (௨௧)

---

* ஐம்பாசமாவன-ஆணவம்,கன்மம்,மாயை,வைந்தவம்,திரோதசத்தி.

(வீரர்கள்)

தோள்வலந்துடித்ததின்றுசுடரிலைவேற்புனென்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்சொம்பொற்குன்றெனுமார்பிற்காண்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றிவிழியிறையருளாலென்னும் [போர்
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவாவாரிதிபோர்சூழ்ந்தார். (௨௨)

(குதிரைகள்)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தியெழுந்தருண்மறுகினூடு
பங்குல்வானிரவிப்புத்தேண்மணிநெடுந்தோப்பைபங்கிள்ளை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்துதரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லாமதிர்தரநடந்தவம்மா. (௨௩)

(யானைகள்)

அரவொடுமண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடுமபோர்
பொரவொருகளிநல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாத
விரவொடுபுரைநிறத்தவீர்ங்கவுட்சிறுகட்டேங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுநதவன்றே. (௨௪)

(சேனாதிபதிகள்)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவுமாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்றகுச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார்சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மந்திரிமருங்குசென்றார் (௨௫)

(வெண்சாமரம்)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழுந
புலன்களைவென்றவீரன்போகியமறுகிலெங்கும் [த
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (௨௬)

(மாதர்களீட்டம்)

மாயைதன்றோல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றோ
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப்புணாமுலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர்திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (௨௭)

(சேனையின்ஓசை)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (௨௮)

(சேனையின்சிறப்பு)

ஆடுவகவரியெங்குமசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்குமுழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்குமபாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்குமுயர்வனதூளியெங்கும். (௨௧)

(சேனைக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை)

* கரிகலமசையரிநிரைநறகவரிகணுரைகணமொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர்விதிர்க்குமவாளுகண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்குமபல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (௩௰)

(வசவேசர் அல்லமனைவணங்கச்சேனையோடுசெல்லுதல்)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர்சென்றவன்றாளைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனுமோகையாற்சென்றான்
றுன்னும்வான்வர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

(புத்தரும்அமணரும்வசவேசர்முதலிய அடியார்களையிகழ்தல்)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனொன்கொலோவறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய
ரெத்திறஞ்செயானெனச்சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (௩௨)

(அமணர்கள்விச்சலராசன்முன்வசவேசரையிகழ்தல்)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகரொம்மன்னு
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றதுநீகே
ளன்னிமித்தமொன்றெய்தியதேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வலந்துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபரனென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத்தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன்றன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படிமிசையிலையெனவுறைந்தார். (௩௫)

---

*யானையும்-கப்பலும்-சாமரமும்-நுரையும்-குமிழியுங்குடையும-மீகாமனும்--வீரரும்--வாளும்--மீனும்--குதிரையும்--அலையும் ஓசையும்-வாத்தியமும் என்றுபொருள்கொள்க.

(அரசன் அமணர்களுக்குவசவேசரின்மகிமையையுணர்ந்து புகல்தல்)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிகேள்
விரகினுன்மிகுதண்டநாயகனுமெய்விளைவு
கருதினுன்கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென்றிருந்தனனமன்னன். (கசு)

(அமணர்கள்செருக்கழியவசவேசர்முன் அல்லமன்வரநினைத்தல்)

தண்டநாயகன்றனதுளந்தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன்றன்மனந்தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன்றனையிகழ்சமணசெருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செலநினைத்தனனறனித்து. (கஎ)

(அல்லமன்வேற்றுருவுடைந்துவசவேசாமுன்தோன்றல்)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகைசெல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரிகுஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனெனறெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநாயகனெதிர்போனுன். (கஅ)

வேறு. (அவ்வுழிநின்றோர் அல்லமனுக்கஞ்சுதல்)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனேயென
விரைவிலிஙககலகலெனவிலங்கினு
ரொருவருங்கண்டிறையுருவுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுநருணரவல்லரோ. (கசு)

(அல்லமன்புரியும்லீலாவினேதம்)

அல்லமனுயிடையாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப்பாலனுகுவன்
கொல்லிளவேறெனக்குமரனுகுவன்
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனுகுவன். (சய)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடுகொனம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி
வஞ்சிபாமனமயல்வளரவாடுவன். (சக)

இந்திரனிவனெனயானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர்மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தருபாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிநடத்துவன். (சஉ)

வானிடைக்கண்டனன்மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன்றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநகரெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற்காணுநம்பனே. (௪௩)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முடனோடுமல்லமன். (௪௪)

பொருவிலாவணிநகர்ப்பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலரொகொலோவுணர்கிலோமென
வெருவினாரல்லமன்விநோதநோக்கியே. (௪௫)

(வசவேசர் அல்லமனையறிந்து வணங்கினமை)

மண்ணிடைப்பறவுநந்தியவைபவிணைக்
கண்ணன்மெய்ஞ்ஞானகாரணகாண்கைபோ
னண்ணிமெய்யுணர்வுடைநந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தனையமின்றியே. (௪௬)

உடல்பெலாமுள்ளமாயுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறாதொழுகமெய்விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாவுயிர்களுந்தொண்டுகொண்டரு
ளொருந்தகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினார். (௪௭)

(அடியார்கள் வணங்குதல்)

தண்டநாயகனிலந்தனடிற்றாழ்ந்தெழத்
தொண்டராயனோடுதுன்னினாரொலாங்
கண்டுநீர்விழியுகக்கசிந்தவன்பினா
லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினார் (௪௮)

(தேவர்கள் பூமாரிபொழிதல்)

நந்திதனன்பையுநந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையுமென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழைதேவராயாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டரார்ப்பவே (௪௯)

கலியாணபுரமுமகைலையங்கிரியம

மயலிலாநய் நருமைசவன்வாழ்தரு
மியலினல்லமனெனுமண்ணிலருள
செயலினாலடியவர்திரள்களித்தலாற்
கயிலையேயெனுங்கெழுகல்யாணமே (௫௰)

(அமணர்கள்பொருமையுறுதல்)

தெரியநற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங்கண்டுமென்பில
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெல்வதே. (௫௧)

(அல்லமன்வசவேசர்மடத்திலுறுதல்)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள்வணங்கினானொடு
செந்திருமகளுலாந்தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திரநணுகினானரோ. (௫௨)

(தேவர்களும்வியப்புறும்ஆதனத்தைஅல்லமனோக்குதல்)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராகிய
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன
மூவருமடிதொழுமுதல்வனோக்கினான். (௫௩)

(அல்லமனஆதனத்திவர்ந்தமை)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச்சென்னிமீமிசை
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக
னிசையமருலகிடையேறவேறினான் (௫௪)

(அல்லமன்ஆதனத்திவரத்-தானேபூமாரிபொழிதல்)

கூறருமொளியுடைக்குதிரைத்தேரினான்
வேறொருமணிமயவெற்பிவர்ந்தெனத்
தேறருமணைமிசைதேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

(வாத்தியமுழக்கமும்-அடியார்கள்தோத்திரமும)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலியண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன்னோடிற்றென்பவே. (௫௬)

(ஆறாதாரமுடிவின்நிட்களசிவம்போல்அல்லமன்
ஆதனத்திருந்தமை) வேறு.

முதனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமோராறெனநின்
றதன்மிசையிலகுநிட்களம்போலநுவன்றவேழாநிலையாகு [று
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரரும்வியப்ப ()

(நாலருக்குமகாரண முதலியவுபாதியொழிந்த துரியனைப்போல
அல்லமனையாவருமறிந்தமை)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரண மற்றுயிரொன்றுறைத்திடப்படுமுபா
கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடு துரியனை [திகளைக்,
நெடுந்தவிசமைமையமைத்த செம்மணிப்பொனணிலைக [ப்போல,
விடந்தனிவிசும்பென றல்லமனிருப்ப [ளோரோழையுங்கடவா,
வீருந்தவர்யாவருங்கண்டார் (ருஅ)

(அல்லமன்புகழை அடியார்கள் துதித்தல்)

ஆடினாசிலவரங்கைநள்கொட்டியல்லமனபெரியதோர்புகழைட
பாடினாசிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாயவுறக்குவித்தகைதலை
சூடினாசிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்து தொழுதனாசிலவாமெய் [மேற்
றூடினாசிலவர்பரவினாசிலவர்முகமலர்ந்தனடியவரனறே. [ப்புளக,

(அல்லமன ஆதனத்தமரவசவேசாபரவசமடைந்து ஆனந்தவாரி
யிற்படிந்தமை)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னுமயாவையுங்காண்கிலனே
மந்தரவணைமேலிவாந்திருந்தருளண்ணலைக்கணடவப் [ங்கு
முந்தியபரமானந்தவாரிதியுணமூழ்கினனழுந்தினன [பொழுதே
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்த துசைவதந்திரமெனுமருணநதி. [மமா

(அல்லமன தன்னைப்புறத்துக்கண்டவசவேசனைப்புகழ்தல்)

மண்டலமனைத்தைகுணமபிமானமலமிவையனைத்தையுங்கடந்து
கண்டிடுமெவண்ணமபுறத்துநீயெமமைக்காண்கியங்மைத்தவி [ட்
வெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில்வேறுளாசெ [ச்செய்கை
தொண்டர்கடுதிக்குமவசவனைத்துதித்தான்சுர [ய்வதன்றென்று
ரெலாந்துதிக்குமெயபெருமான். (சுக

(வசவேசாபுகழ அல்லமன ஆதனத்திலிருந்தல்)

உனனருளாலேதற்கமலனமாரெழிலுமொருசிறுதுரும்புசெய்கி
மெனனநலவசவன்புகனறுகைகூப்பியிணைவிருபுனலுகவு [ற்கு
தன்னுணாகிலனுய்மசமறநிறபத்தணகதிாசசெம்மணிகு [ருகித்
பொன்னரியணைமேலவிசுமபுறவிருநதானபுல்லருமல்ல [யின்ற
மதேவன். (சுஉ)

இருபத்திரண்டாவது-சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி
முற்றிற்று

ஆக-திருவிருத்தம்-கரு௬௪

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி,

ஒருவருண்ணவொருவர்பசிகெடார்
தனையிலென்னுஞ்சுருமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லமனுருமபசிகெட
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தண்ணந்திங்களிற்றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றாஞாயிறுவாசிலைப்
பண்ணங்குன்றுறுபான்மையினுதனத்
தெண்ணந்தேவனிருந்தருள்காலையின். (௨)

ரத்துற்றஅல்லமனைக்கண்டவசவேசர்அசைவற்றிருந்தமை

வசவனுள்ளம்வயல்புகுநீரென
விசயநல்லமன்மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில
னிசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (௩)

அல்லமனுகியவமுதத்தைச்சென்னவசவையர்நோக்குதல்;

கழுமணித்தவிசென்னுங்கலத்திடை
யழிவற்றிகழல்லமனுகிய
செழியநற்சுவைசென்னவசவனும்
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. (௪)

(மோளிகைமாறன்மடிவாலமாச்சையர்முனமாகியவண்டினங்
களஅல்லமனுகியமலரிடத்துற்றமை)

முனிவினைக்கொழுமோளிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறுமெய்மமடிவாலனுந
தனைநிகர்க்குந்தவிசமர்பூவினை
மனமெனபபடுமவணடுறவிட்டனர். (௫)

(அல்லமனிருந்தஆதனத்தைஅடியார்கள்சூழ்ந்தமை)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய
மன்னிருந்தமணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ்சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (௬

(ருத்திராக்கமணிபவர், பஞ்சாக்கரதியானமுடையார்சிலர்)
புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டியெனனுங்கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். (எ)

(ஆகமவிதிப்படிசிவார்ச்சனைபுரிபவர்சிலர்)
*நந்தனந்தருநாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்களெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனையர்ச்சிப்போர்சிலர். (அ)

(இந்திரியாயமுடையார்க்கேவல்புரிபவர்சிலர்)
தாவில்பூசனைதாம்புரிகிற்பதிற்
பாவெலாஞ்சொலப்பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (கூ)

(சிவபிரானைத்தோத்திரஞ்செய்பவர்சிலர்)
பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென
ஆசலொத்தவுளமிலராய்ப்புலத்
துசிற்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். (க0)

(வேதத்தின்முடிவாகியதத்துவமசியின்பொருளைத்
தியானிப்பவர்சிலர்)
அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப்பகர்பவரோர்சிலர். (கக)

(அல்லமறுகியஆசிரியனிடத்திற்பசுபதிபாசவியல்பைத்
தெளிபவர்சிலர்)
பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க்
காசுதீரவருளுமருளுடைத்
தேசிகரவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். (கஉ)

(மானதபூசையாற்சிவபோதமிழந்தவர்சிலர்)
புறந்தினஞ்செயும்பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவிமெய்
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். (கங)

இடகலைபிஙகலைதடுத்துச்சுழி முனையினிறுததுணர்சிலா
ஓடிமீளுமுயிர்நின்றிடாதெனி
னீடுமோமனநிற்பதன்றுதலால்
வீடுமேவரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுநலிபவரோராசிலர். (கச)

(அல்லமனிடத்தில்அன்புவைத்தவசவண்ணரைக்கண்ட
அடியார்கள்மனமவருந்திநீங்கினமை)

இனையராகியிருந்தவக்காலையி
லனையனாகியவல்லமன்றனனிடை
நினைவெலாமுறநின்றுதமதிடை
மனமிலாதவசவனைக்கண்டனர். (கரு)

வேறு.

பெரியவர்சிறியர் ஒன்றும்பெற்றிடை
யரவணிகடவுடனடியர்தமமுளே
தெரிபவனெனவணசிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமென்பவே. (கசா)

ஆவுரிசதிடினுநீறணியுமன்பனம்
மாவுரிததவனெனரைணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால். (கஎ)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றூர்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகனசெயு
மிந்திரசாலமுற்றிருந்துநதியே (கஅ)

பத்தியிற்றவறிஞேன்பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற்றுறததனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாமெங்குண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டரோ. (கசு)

(அடியார்கள்நீங்கவசவேசர்மணவினைமுடிந்தமனைபோலிருக்கு
மடத்தைநோக்கினமை)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந்தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செயனந்திதேவனே. (உ0)

அடியார்கள்அமுதருந்தாதொழிந்தமைநோக்கிவசவேசர்மனம
வருந்துதல்)

அழுவினனன்புசெயவழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க்குறித்துச்செய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண்டொழிந்திடாதுநீர்
தழிவுறுமேயெனவகந்தளர்ந்தனன. (உக)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய்தகைமைபூணுநான்
சங்கமபத்தியிற்றவறினேனென்றுற்
சங்கமபத்திசெய்தன்மையெணமையோ (உஉ)

இழிப்பினும்வெறுப்பினுமில்லினுள்ளனை
வழிப்பினுமுடம்பினையரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ
ரொழிப்பதுபிறவியென்றுலகமோதுமே (உங)

அடியார்கள்பசிநீங்க அல்லமனவசவேசரிடத்தில் அமுதருந்த
நினைத்தல)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்திதனெண்ணமுற்றுற
வெம்மடையடிசிலுண்டலமன்மாதவா
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினான் (உச)

சவேசரிடத்தில்அல்லமன்தனதுபசிநோயைவிரைவி
லகற்றென்றல்)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையனசிற்றுணு
விரைவுறவிடுதிநீவேண்டுமாறுபின
பரிவுளவடியவர்பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன் (உரு)

(வசவேசர்அல்லமனையுபசரித்துஅமுதுசெய்வித்தல்)

ஐயனுமுனிவுறாதருளும்வண்ணமயான்
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (உசு)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காற்றுணைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறுமபுகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடுபூசைசெய்தனன். (உஎ)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற்
பாசனமமைத்தமென்பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகைகமழ்நறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப்புரிந்தானந்தியே. (௨அ)

அருந்துகவெனவடிதொழவுமக்கலந்
திருந்தியபழநுனோரவிழுஞ்சேடியா
தருந்தினன்றெரிவைப்போதனலமன்
பொருந்தியவரிறுபபூதராகவே (௨௯)

பின்னருமமுறைசெய்யவயனவ்
வன்னமுமம்முறையருந்திப்பின்னரும்
பின்னருமமுறைசெய்யவுண்டனன்
றன்னுளமவியாதனனறண்டநாயகன். (௩௰)

சிறுச்சிறிதனமிருசெய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதரநெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலமுறைவிறகிடக்கனன
றுறப்பெரிதெனவெழுங்கோங்கல்போலவே. (௩௧)

எண்ணியவெண்ணணிபாங்கியற்றுமேவல
ரண்ணலுமவருநெனவழைத்துமமனைப்
பணணியபதமெலாமபடைமினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுதொழிலொருடங்கினர். (௩௨)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறக்கூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றபெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத
தளவுறவடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். (௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைத்தனர்சிலரொடுத்து
விளைப்புதுநெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலாமணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதம்பாகுபுளிங்கறிபலவுமெல்லா
நினைத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. (௩௪)

வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்திளைஞர்போல. (௩௫)

குளங்கரையாகவந்தக்குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதவேலைவிடுத்தெனவிட்டாரில்லோ
ருளங்கனிமூவர்செய்யுளொத்தமுக்கனிபுடேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலுமற்றையபழமுந்தூர்த்தார். (௩௬)

எண்ணிலரிடுவெல்லாமினியனவின்றென்றான்
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிதயினறுதவுறாமல்
வண்ணமெனமலர்க்கைவாங்கிப்பறித்திருந்தனனெங்கோனநேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேடுபள்ளமெனபனவுங்குண்டோ. (ருஎ)

(மடைத்தொழிற்புலவர்வசமேசெருக்குக்குறிப்பறிவித்தல்)

சற்றினுமுண்கவென்றுதமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுமிடுகவென்றுதம்பிரானுணர்த்தினான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோமடைக்கலமொழியமேவ
பற்றிலையென்றானந்திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (ருஅ)

(அடியார்கள் தங்களில்லினுள்ளமுதுகளைக்கொண்டுவந்து
படைத்தல்)

உண்விளையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுமேவண்மேற்
கண்விளையாடுநெறிக்கடவுளைச்செய்யடியாரெல்லாம்
விண்விளையாடுஞ்சோலைமயனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தமமிற்பேரன்பிகுசுறநெணணி. (ருகூ)

பாண்டியின்மேலேற்றிக்கொடுமபானையிறசுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறுயானை
மாண்டகைக்குறையுணவளவிலாசொரிந்துயர்த்தா
ருண்டழலவெறுக்குமவணமூட்டுமெரப்பார்போல (சுo)

மலையெனவமலஞானவாரிமுனசொரிந்துபாப்பா
ரிலைமலாபசுங்காயந்தமிளநுசொறந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயபபெயொணகறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பர்செல்விரைந்துசென்று. (சுக)

குய்கமழ்கறிகளிட்டுக்குவிப்பார்சிலரொடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகிநிற்பர்சிலர்நிரமபப்
பெய்கவிழ்சொரியெனறுன்பால்பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (சுஉ)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
மூட்டுவரொதிர்நடந்துமூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவாடிசிறந்தகூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியரன்றே (சுங)

(அல்லமனுக்குப்பசிநோய்தணியாமையால்பலபண்டங்களை
வொழிக்கநினைத்தல்)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவனவயிற்றின்வெந்தீவளர்த்தினிமீயெல்லா
மென்னலவசவதேவனிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (சுச)

அவரையும்பயறுமெள்ளுமரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங்
குவரையுங்கயிலையுமபொற்குன்றமும்போலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்யவெங்கணுங்குவிப்பித்தானால்

(வசவேசர்மனத்தாலியற்ற அல்லமனிலைவாலயின்றமை
குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பனை
மென்றனைக்கணத்துளின்றுமெல்வனகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனத்திலைவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானுநினைவிலைவையாயின்றான். (௬௬)

(அடியார்கள்வசவேசரியல்பையும்அல்லமனியல்பையுநோக்கிப்
புகன்றாரெணங்குதல்)

நோக்கினாலளித்தவெல்லாநோக்கினாற்றொலைத்தானந்தி
வாக்கினாலளித்தவெல்லாமவாக்கினாலவளாலுண்டு
போக்கினானிடுதலுண்ணலென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தாக்கினாலிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (௬௭)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்றதூயவனியல்புநோக்கி
யடுத்தநற்பத்தரெல்லாமனைபவரிருவர்சீரு
மெடுத்துரைத்துளம்வியப்புற்றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ ()

இடுதற்குவல்லானந்தியிடும்பொருளெவற்றையுங்கை
தொடுதற்குவல்லானிந்தத்தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லையென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தமமைச்சொல்லவுங்கேளேமெனபார் ()

(அல்லமனுக்கமையுமுணவைவசவேசருக்குச்சென்னவசவை
யர்புகல்தல்)

கண்ணப்பனன்பினேனாறியெனவமைத்தவூணை
யுண்ணப்பனானினவேறுமுயிருணினமையவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்னவசவதேசிகன்வணங்கி
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானோடு (௭௦)

(மடிவாலமாச்சையர்புகலவசவேசர்அல்லமனுக்குப்பொருந்து
மாறுவமுதருத்துவித்தல்) வேறு.

சென்னவசவன்சொல்வியவசெயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப [து
வென்னையுடையானும்மொழியேயெனதுமனத்தைத்தேற்றும
பின்னேயுளதோ*கதகமலாற்பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து.

---

* கதம்-தேற்றாங்கொட்டை.

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள்புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய
கறிகளாகவாருயிரோகலந்துண்பதமாகியுண்ணப்
பெறுவதிலன்யானெனநின்றுபிறவிபடணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தானமையாளுடையசெருணந்தி. ()

(அல்லமன்அடியார்களிக்கவசவேசனைப்புல்லுதல்)

வசவனிலைகண்டருணஞானவள்ளலல்லமப்பெயரான
பசியின்வருதேலனபொருட்குப்படர்காமக்குறைநதிலன்யான்
கசியுநினதுமனத்தனுபகாணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையினமலியுமரனடியார்யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். ()

(வசவேசா அல்லமனைப்புகழ்ந்துவணங்கிநிற்றல்.)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக்கதிரோபோற்காட்டுமபெருமானே
யுண்போன்யானூட்டுமுனக்கூட்டுவேனென்றெழுநதமையா
லெண்போதெனபோற்பேதைமையாரில்லையில்லையென்றனன்
பண்போடமலனொதிரநின்றனபதவடிவமாயினன். [பின்,

(அடியார்கள்புகழ்ந்துமகிழ்ந்தமை.)

செம்மைநெறியானருணந்திதேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தமமைவிழியாற்காணபதறகுத்தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
மெய்மைபாமேபுகழ்வமோவெனநினறனர்தமபிரானடியார். ()

(அல்லமன்ஏவுதலால்வசவேசர்அடியார்களுக்கமுதருத்திவிக்கச
செல்லுதல்)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப்பசித்தானொன்றுநீதளரப்
பிரிநதவந்தவடியர்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருநதறணர்கிக்கொணர்தியெனவறிவானந்தமயன்கூற [தில்
விரைந்துவிடைகொண்டெழுநதன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத

(வசவேசர்அல்லமனருந்தியவுணவுகளியாவுமருந்தியகமகிழ்வுற்
திருக்குமடியார்களைக்காண்டல்)

சென்றவசவனருட்குரவன்றிருமேனியிற்றுணங்கணிந்த
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்றிகழமடிநிமிர்ந்து
தின்றன்முதலகறிமணக்கத்தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து [ல்.
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனனு

(வசவேசர்வணங்கிஅழைக்கஅடியார்கள்புகல்தல்)

கண்டடைந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருந்த
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிறுரப்
பண்டுபோலவாய்கடொழிற்புடாமலயின்றேமின்றென்று. ()

தேவருண்ணவவியுணவுசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமுமுணணவடிசிலல்லமன்ற
ஞவின்மருவவிடுகினையோர்நாவோபுகழுந்தாத்ததென
வாவியனையநந்திசிரமலனடியார்புகன்றேததி. (ருக)

உலகிலொருவன்சிவயோகியுண்டதமமாசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுறைமையைக்காட்சியானின்றிங்குணரவுணர்த்திஞன்
கலகவினைகடாக்குமருட்கண்ணன்றிகழல்லமதேவன் (சுo)

ஆதலாலவ்வல்லமனையருத்தலெமைமையெலாமருத்தல்
பாதமலனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைநல்வசரப்பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள்வள்ளலடியாரதமைவணங்கி. (சுக)

(வசவேசர்மீண்டுஅடியார்களியல்பைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

மீண்டுநந்தியல்லமனைமென்பூங்கமலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்களனையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்போலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனாநீபுனைந்தமலருமபுனைந்தென்றான்.

(உலகோர்புகல்தல்.)

மாறனடித்தவடிபட்டமன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவனிட்டவடிசிலுணடுபசி
யாறியிருந்தாதலிஞலல்லமன்பூரணனென்னைக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்றகூறியுலகங்களித்ததால். (சுங)

(அல்லமன்வேதாகமத்தின்பொருளைவசவேசருக்குணர்த்த
நினைத்தல்.)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெருமெங்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைமபுலன்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றுமபொருளையுணர்த்துதற்குச
செவ்வாய்மலராதிருவுள்ளஞ்செய்துதனிவீற்றிருந்தனஞல். ()

இருபத்துமூன்ருவது-ஆரோகணகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கககo.

இருபத்துநாலாவது

மனோலயகதி.

மயக்குதலின்றிமனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்திதலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லமனாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே. (க)

பத்தர்கடங்கள்பசிக்குணுமையன்
றந்துவநல்குகருத்கொடுத்தங்க
வத்தலையலைபொடகங்குழைகின்ற
வித்தகனந்திவிளமபுவனன்றே. (௨)

(வசவேசர்அல்லமனைநோக்கிபிரமத்தின்னிலைமையையறியுமா
றுணர்த்தவென்றல்.)

விருப்புவெறுப்புருவாய் விடயத்தேர
டிருக்குமயற்சகமென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரைசெய்துதுதித்தான். (௩)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

அண்ணலுமார்வமடைந்தருணாநதி
யணைந்துலகோர்தளைமாறபுரானக
கணைந்துமாறும்படாவினைவெறுமறு
புண்ணியமேதுமின்றியுமின்றான். (௪)

யானெனதெனவிருந்திடுகோள்
ஞானமுமானதுநண்ணிலனாகிற்
றனிலையாகசசந்திகழ்கிறகுந்
தினமிலாதசிவந்திகழாதே. (௫)

தறங்கெனுமாறுழல்கின்றசருத்துப
பிறந்திறவாதபெரும்பிரமத்தி
லிறந்திடுயானெனதெனுமகந்தை
மறைந்திடுமென்றிமறைந்திடுமோதான் (௬)

யானிதுசெய்வலெனக்கிதுசெய்வ
ரோனையொன்னவிருந்தகருசகான்
மேமனிகழ்முதறிவிருப்பமிருந்தாற்
பானுவைமேவுறுபற்றைநீக்கும். (௭)

இருவினைதாமருப்யானெனலாலவ
விருவினையாலருமினபொடுதுன்ப
மிருவினையானெனலினெறெனிலில்லை
யிருவினையிலலெனிலில்லைபிறப்பே (௮)

மனத்தையடக்கமனந்தனையாகும்
பினைததுணையின்றதுபெற்றனனுயிற்
றனிசசிவமேயொருதானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே. (௯)

வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயைகளைந்தொழியாத
பூரணமாகியபோதமடைந்திட்
டாரணமோதுமருமபொருளாவான். (கo)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடையமுணரவிரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தனையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. ()

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானுவதயாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (கஉ)

ஆசையறுதல்வீட்டினைப்பேறடைதற்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோனேசிவனாதறிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையுறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதரறியேமே (கங)

ஆசுதீர்ந்தமனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடையன்றிவதனநதோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடரைநினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத்தனைககாணவிளங்குமால். (கச)

வானமல்லேன்வளியல்லேனழனீரல்லேனமண்ணல்லேன
ஞானமல்லேனவினையலலேனானேசிவமென்றெண்ணினோ
னூனமில்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறன்றாதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்துசசுழலுமென்றும். ()

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனேயறிஞனாந்தனையுண்மையாத
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தன்னுணமை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றேதாழ்வாமபாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான்றனககுப்பிறப்பேதுணையாகும.

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந
தன்னைப்பேதமறசசிவமென்றறிவோன்ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீயானேயெனவத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினர். (கஅ)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்கநிறுத்திவிடயுங்க
ளஞ்சுஞ்துறவாத்துறந்தசிவயோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமால்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (கக)

(உபதேசம்பெற்றவசவேசர்அல்லமனைவணங்கஅடியார்களியாவ
ரும்வணங்குதல்.)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவண்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். ()

(அல்லமன்தனதுதொழிலில்நிற்றல்.)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித்தனையிறைபருவந்தலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கியுறவடியார்க்குபதேசஞ் [றான்.
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவி

இருபத்துநான்காவது-மனோலயகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம-ககஎ௬.

இருபத்தைந்தாவது.

மான்மியகதி.

வியனிலமேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம். (க)

ஆயிடையருணந்தியாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில்பூண்டொளானரோ. (உ)

(திருக்கைலாயத்தில்உமாதேவியார்சிவபிரானைவினுதல்.)

இன்னணமல்லமனிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற்சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர்புராரிதன்னொடு
மின்னணிமுலையுமைவிளம்பன்மேயினள். (௩)

(சிவபிரான் அம்பிகைக்கிநந்திதேவர்-சத்துவகுணமாயை, சிவகணங்கள் ஆகிய இவர்கள் பூவுலகில், அவதாரஞ்செய்துநடாத்திய வியல்பையும் வீரசைவசமயாசாரத்தையும் அச்சமயிகளுக்குப்போதகாசிரியனாகிய அல்லமன்பெருமையையும் விரித்துரைத்தல்)

அல்லமனருள்பெறற்கடைந்தநந்தியோ
டெல்லையினின்கணமெனதுநற்கலை
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததென்
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லுவான. (௪)

நந்திநல்வசவனாமங்கொண்டமாந்
தந்தமிலெம்மடியவரையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றனரோ. (௫)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத்துருவிப்போயினள். (௬)

நண்ணியநங்கணநாதர்தர்மமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற்றெமமைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள்பல்வகைபுரிந்தவ
ரொண்ணியபலநகரிடத்துவைகினா (௭)

அளக்கரும்விரதராயவரிருந்திடத
துளக்கமினிலையுடைத்தூயனல்லமன
கொளக்குறைபடாதபேரின்பநகூட்டினை
விளக்கினனுலகினில்வீரசைவமே. (௮)

வேறு.

எவ்வகைச்சமயத்திற்குமிறைவனேயெனினுநேயஞ்
சைவநற்சமயத்துற்றன்சைவதும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்குமல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண்மடவராலென்றன்வள்ளல். (௯)

சமயமெவ்வகையினுநதான்சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவமதனினுஞ்சிறநததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவள்வினவவேழமுரிததவன்விளம்புமன்றே. (௧௰)

உரைக்குமெச்சமயததிற்குமுத்தரபாகளுசைவந்
தரிக்குமச்சைவததிற்குததரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குறுஞ்சிலம்பரற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௧௧)

புறந்தீருசமயம்புக்குப்புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றாங்கதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ்சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளிர்கவற்றுமேனிநளினமலர்வல்லியன்னாய். (௧௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமில்லாமன்முற்றுப்பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனால்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறுவறுநன்னூலுமிதிற்பிரமாணமாகும். (௧௩)

ஒன்றொருவிடயந்தனையுருசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னாத்தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. (௧௪)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவனாதிமெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். ()

பருவபேதத்தாற்பேதப்படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியன்புகன்றுட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தாயென்றனன்குன்றவில்லி. (௧௬)

(அம்பிகைஅல்லமன்பெருமையைச்சிவபிரானாற்கூறக்கேட்டு
வணங்கினமை.)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகேளா
மமர்செய்துளங்கலக்குமாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்மையின்பவளமாயால்விளம்பஙானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கணையகனைத்தாழ்ந்தாள். (௧௭)

(நூலாசிரியர்.)

அங்குமைமாதினோடுமல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னுமினையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பமவழங்குமத்தொழிலினின்றான். (௧௮)

மூத்தவரிளைஞர்கோயர்முகிழ்முலைமாதர்நல்ல
சீர்த்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுகேசன். (௧௯)

இன்னவாறருளினானேயிவருறவிவர்வேறென்னா
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாருளொருங்குசெய்தே
யென்னையாளெனக்கொண்டாளுமிணையடிக்குருகுகேசன்
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாநின்றான். (உ0)
எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரிததிலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதிலறமபொருளின்பமவீடாம
நல்லனபயனோர்நான்குநண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினானுமற்றவைமருவிவாழ்வன. (உக)
மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதிபடைப்பர்நிலையிலார்நிலத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து
கதியினனிரமபுகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். (உஉ)
மாசறுமல்லமப்பேர்வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
னாசறுஞ்செய்யுளெல்லாமன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதரென்னவிசைப்பதோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றியேதுமற்றேதுவம்மா. (உங)

நூல்செய்தகாலம்.

பார்கெழுசகாத்தமாயிரத்தெழுநூற்றெழுபானன்காவ
தாகியகரநாமங்கொளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன்றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினானே. ()

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. (உரு)
பொருவரும்பூதிவாழ்கபூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்கசிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்மையக்கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும்வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (உசு)
அல்லமன்சரிதச்செய்யுளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருததமோதவல்லவர்வரையவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற்செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ.
ரொல்லுவரும்பூமிதிலென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே. (உஎ)

இருபத்தைந்தாவது-மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் -ககருஅ.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் துதி
கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியது.

புனையெழில்வடிவினுளோர்பொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்நெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (க)

எவனொருநொடியிலெண்ணுதிசைத்ததோர்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகள்பன்னுணினைந்தகாப்பியங்கட்குமேலா
மொவனிறைமுதனுமத்தோடியைதருவிளக்கப்பேறோ
னவனொடுபிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்னோ. (உ)

சிவப்பிரகாசதேசிகர்திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகன சகாப்தம் ௲௭௱௭௪-ல் கரவரு வைகாசிமீ ஆதிவாரத்தில் வேதாந்த சித்தாந்த வீரசைவ சமயாசாரியராகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரபுதேவர் சரித்திரமாகிய இவ்வரிய நூலின் கவிகளின் கருத்தை எளிதிலறிதற்பொருட்டு உறையூரில் வசிக்கும் தொண்டைமண்டல வேளாளர் குலதிலகராகிய மதுரைநாயக முதலியாரவர்கள்குமாரர் சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்கள் முன்னிலையில் திருப்பரங்குன்றம் அருணாசலசரணர் குமாரர் நாராயணசரணரால் எழுதப்பட்ட அவதாரிகையுடன் ஷை சகாப்தம் ௲௮௱௨௨ல் சார்வரிவரு சித்திரைமீ ௨௰௨ சுக்கிலபக்ஷம் புதன் வாரம் திரிதிகை-திதி மிருகசீரிட நக்ஷத்திரம் அமிர்தயோகம் இவைகூடியசுபதினத்தில் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் ஊதிபம் ஷை திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் ஷையூர்இராமலிங்கசரணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்திரக்கட்டளைக்கி உபயோகிக்கப்படும்.

வேணும், பெரியநாயகிதுணை.

பிரபுலிங்கலீலை முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௬	௧	மெய்யாகிற்	மெய்யாக
௫	௰௧	௨	முங்கூது	முகந்து
௩௧	௨௩	௩	கவினீர்	கவினீர்
௪௮	௭௫	௪	க'சனி	காசனி
ஷை	௭௬	௩	தனயை	தனயையை [டு
௮௰	௰௬	௩	வண்டினைகொடு	வண்டினைக்கொ
௮௭	௰௪	௩	வாய்தலின்று	வாய்தலினின்று
௮௯	௨௫	௨	மன்னுன்	மன்னனுன்
௯௨		௯	மாதேயம்மை	மாதேவியம்மை
ஷை	௪௮	௪	னுவிடை	னுகைவிடை
ஷை	௫௰	௨	அடக்கி	அடங்கி
௱௪	௨௰	௨	மொரு	மொழி
௱௮	௫௧	௪	மாலமுண்ட	மாலமுண்ட
௱௰௩	௭	௩	இனங்குரு	யிணங்குரு
௱௨௧	௰௫	௨	பாதமும்	பாதகமும்
௱௫௭	௬௨	௨	யிணைவிரு	யிணைவிழி
௱௬௩		௰	னுள்ள	லுள்ள